

வெளியீடு—19—4—1972]

Issued—19—4—1972]

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைகள்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

பணித்துறை வெளியீடு

OFFICIAL REPORT

திங்கட்கிழமை 1972 ஜனவரி 24

Monday 24th January 1972

தொகுதி XV—எண் 1

Volume XV—No. 1

தமிழ் நாடு அரசு

1972

GOVERNMENT OF TAMIL NADU

1972

சட்டப் பேரவைத் துறை

சென்னை-9

Legislative Assembly Department
Fort St. George, Madras-9

விலை 50 காசுகள்]

PRION 50 Paise]

Index to Tamil Nadu Legislative Assembly Debates.

FOURTH SESSION OF THE FIFTH LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER
THE CONSTITUTION OF INDIA.

24th to 31st January and 1st February 1972.

(Volume XV—Nos. 1 to 6)

TABLE OF CONTENTS.

Monday, 24th January 1972.

	PAGES
Personnel of the Government of Tamil Nadu	1-1v
Principal officers of the Tamil Nadu Legislative Assembly ..	v
List of Members of the Tamil Nadu Legislative Assembly with their constituencies	vii-xii
1. Obituary Reference— Thiruvallargal K. Perianman, S. K. Subramania Pillai and R. Raghava Menon, former M.L.As.	1
2. Questions and Answers	1-25
3. Felicitations to Hon. Thiru V. R. Nedunchezhiyan on confirmation of Doctorate	26-27
4. Announcements— (i) Business of the House	27
(ii) Panel of Chairmen	28
(iii) Receipt of amendments to Motion of Thanks to Governor's Address	86
5. Discussion on the Governor's Address	28-85
6. Papers laid on the Table	86-90

Tuesday, 25th January 1972.

1. Question and Answers	109-130
2. Adjournment Motion— Clashes among the workers of the Simpson Group of Companies	140-154
3. Discussion on the Governor's Address—cont.	154-206
4. Papers laid on the Table	206-207

Friday, 28th January 1972.

1. Questions and Answers	217-255
2. Point of Order— Discussion on the reports submitted to the Government ..	255-256
3. Adjournment Motions—	
(i) Police lathi charge on the workers of the Avadi Tank Factory	256-263
(ii) Attack on women folk and causing damages to properties by armed workers at the residence of Simpson Company Workers	263-266
(iii) Disturbances at political meetings as in the case of meeting held at Tiruchirappalli	267-270
(iv) Beardsell Company's stand resulting in unemployment of workers	271-274
4. Discussion on the Governor's Address— <i>cont.</i>	274-322
5. Papers laid on the Table	322-323

Saturday, 29th January 1972.

1. Questions and Answers	333-374
2. Adjournment Motion— Police lathi charge on the workers of Avadi Factory resulting in injuries to Trade Union Leaders	374-384
3. Discussion on the Governor's Address— <i>cont.</i>	385-426 427-448
4. Statement— Labour Minister's statement on B & C Mill workers strike and the steps taken by Government	426-427
5. Papers laid on the Table	448

Monday, 31st January 1972.

1. Obituary Reference— Thirumathi Jagadambal Velayudham, former M.L.A. ..	455
2. Questions and Answers	455-493
3. Adjournment Motion— Visit of Central Minister Thiru K. R. Ganesh to hospital to see certain labour leaders under detention	493-499
4. Government Bills— The Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1972	499
5. Discussion on the Governor's Address— <i>cont.</i>	500-557
6. Papers laid on the Table	558

Tuesday, 1st February 1972.

Pages.

1. Obituary Reference— King Mahendra of Nepal	559
2. Questions and Answers	559-597
3. Adjournment Motion— Manhanding of a teacher and consequent closure of Nadar's High School, Tirumangalam	597-600
4. Calling Attention— Non-payment of salary to the teachers of Singanallur Municipal School	600-601
5. Government Resolution— Ratification of the Constitution (Twenty-fifth Amendment) Bill, 1971 (ii) Amendments to Madras Cotton Transport Rules, 1950.	607-663 673-676
6. Point of Order— Consideration of a Bill without giving sufficient time to go through it	663-665
7. Government Bill— The Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1972	668-673
8. Papers laid on the Table	676-678

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

How to use the Index.

The Index is arranged alphabetically. The Main headings are printed from the margin and the sub-headings are indented from the main headings.

Under every Main heading including various names, entries pertaining to proceedings other than Questions are indicated by printing immediately after the subject matter within brackets, e.g., (M) for Motion, (C.A.) for Calling Attention, (R) for Resolution, (St.) for Statement, etc. An entry without any such indication will mean that it pertains to a question, except in the case of Bills and Financial Business, the entry in which cases will be self-explanatory.

All the Bills are alphabetically arranged under the Main heading 'Bill(s)'.

Various bodies like Committees, Councils, Boards, Corporation, etc., are consolidated under the said Main heading, i.e., Committee(s)', 'Council(s)', 'Corporation(s)', etc.

Various subjects like schools colleges, conferences, sports, temples and similar other broad subjects are shown in alphabetical order under these very Main headings.

All the Papers laid on the Table of the House are indexed only under the Main heading 'Papers laid on the Table'.

Rulings and Observations from the Chair are indexed under the Main heading 'Chair'.

A list of abbreviations used in the Index is given below:—

A.M.|Ad. Motion—Adjournment Motion.

'Ann.—Announcement.

B.O.H.—Business of the House.

C.A.—Calling attention to a matter of urgent public important.

C.A.St.—Calling attention statement.

Consid.—Consideration stage of a Bill, This stage includes—

(i) Motion to refer to Select|Joint Select Committee.

(ii) Amendment to refer to Select|Joint Select Committee.

(iii) Amendment to circulate.

(iv) Motion to consider as reported by Select|Joint Select Committee.

(v) Amendment to recommit to Select|Joint Select Committee, etc.

Consid. Cl.—Consideration of clauses of a Bill.

D.E.E.—Demands for Excess Expenditure.

Dis. S.D. or D.S.D.—Discussion for Short Duration on an urgent matter of Administration. G.A.—Governor's Address.

D.S.G.—Demands for Supplementary Grants.
G.A.—Governor's Address.

G.D.—General Discussion.

H.A.H.

Dis. | H.H.D.—Hour-hour Discussion.

Int.—Introduction stage of a Bill.

L.A.—Legislative Assembly.

L.C.—Legislative Council.

M.—Motion.

P.M.—Privilege Motion.

R|Res.—Resolution.

St.—Statement.

TAMILNADU
5 - MAY 19
MADRAS

தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும்,

தமிழ்நாடு ஆளுநர்:

மேதகு திரு. கோதர்தாஸ் காளிதாஸ் ஷா.

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்.

1. மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி (முதலமைச்சர்) : கீழ்க் கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பொதுத் துறை, நிதி, திட்டம், பொது நிர்வாகம், இந்திய சிவில் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.சி.எஸ்.), இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.ஏ.எஸ்.) அதிகாரிகள், மாவட்ட வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள், காவல் துறை, தேர்தல்கள், மதுவிலக்கு, செய்தி, விளம்பரம், திரைப்படச் சட்டம், பயண அனுமதிச் சீட்டுகள், பத்திரிகைக் காகிதக் கட்டுப்பாடு, சரக்குகளின் விலைகள்-வழங்கல் குறித்த சட்டம், தமிழ்நாடு கழிவுநீர்-குடிநீர் வாரியம், குடிசைமாற்று வாரியம்.

2. மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் (கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—தொழில் நுட்பக் கல்வி உட்பட கல்வி, ஆட்சிமொழி, நகராட்சி நிர்வாகம், சமுதாய நல வளர்ச்சி, ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், சட்டமன்றம்.

3. மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பொதுச் சுகாதாரம், மருத்துவம், கால்நடை வளர்ப்பு.

4. மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் (தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—தொழிலாளர், எழுது-பொருள்-அச்சத்துறை, அரசு அச்சகம், சீரணி, எடைகள்-அளவைகள் குறித்த சட்டம், புள்ளி விவரம், பத்திரப் பதிவு.

5. மாண்புமிகு (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து (அரிசன நலத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—அரிசன நலம், மகளிர்-சிறுவர் நலம், மீனளம், இரவலர்கள் விடுதி, அனாதை இல்லங்கள், சீர்த்திருத்தப் பள்ளிகள், கண்காணிப்புப் பணிகள், வெளிநாட்டில் வாடும் இந்தியர்கள், அகதிகள், இடம் பெயர்ந்தவர்கள்.

6. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் (உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—உணவு, வணிக வரிகள் வருவாய், மாவட்டத் துணை ஆட்சித் தலைவர்கள், வருவாய்த்துறை வாரியம், மாவட்ட வருவாய் நிறுவனங்கள், மாவட்ட துணை ஆட்சித் தலைவர்கள்.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் (தொழில் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—
தொழில்கள், ஆலைத் துணிகள், தூல், கைத்தறி, சுரங்கங்கள், கனிப்பொருள்கள், இரும்பு உருக்குக் கட்டுப்பாடு, வேலை வாய்ப்பும்-பயிற்சியளித்தலும், கம்பெனிகள், சட்டம், நீதி மன்றங்கள், சிறைச்சாலைகள்.

8. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா (பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பொதுப்பணிகள், சிறு பாசனச் சிறப்புத் திட்டங்கள் உட்பட சிறுபாசனம், நெடுஞ்சாலைகள், முகம்மதியர் அறக் கட்டடங்கள்.

9. மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் (கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—கூட்டுறவு, துறைமுகங்கள், வேளாண்மை மறுநிதி உதவி, மண் வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள் நீங்கலாக வேளாண்மை இயக்கத் தின் வேளாண்மைப் பொறியியற் பிரிவு, கதர்-கிராமத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் திட்டம்.

10. மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் (வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—வேளாண்மை, உணவு உற்பத்தி.

11. மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் (பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன், சுற்றுலா, வீட்டு வசதி, இட வசதிக் கட்டுப்பாடு.

12. மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் (மின்சாரத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—மின்சாரம், கடன் கொடுத்தல் (கிராமவாசிகள் கடன்பட்டிருத்தல்) குறித்த சட்டம், சிட்டுகள் குறித்த சட்டம், காடுகள், சின்கோனா.

13. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—போக்குவரத்து, நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட போக்கு வரத்து, மோட்டார் வண்டிகள் வரி.

14. மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் (அறநிலையத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—அறக்கட்டளைகள், பால் வழங்கு துறை, முன்னாள் இராணுவ வீரர்கள், பூதான்—கிராமதான இயக்கங்கள்.

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

GOVERNOR OF TAMIL NADU.

THIRU KODARDAS KALIDAS SHAH

Members of the Council of Ministers.

1. THE HON. DR. M. KARUNANIDHI (*Chief Minister*)—in charge of Public, Finance, Planning, General Administration, Matters relating to I.C.S. and I.A.S. Officers, District Revenue Officers, Police, Elections, Prohibition, Information and Publicity, Cinematograph Act, Passports, Newsprints Control, Prices and Supplies of Goods Act, Tamil Nadu Drainage and Water Board and Slum Clearance Board.

2. THE HON. DR. V. R. NEDUNCHEZHIAN (*Minister for Education and Local Administration*)—in charge of Education including Technical Education, Official Language, Municipal Administration, Community Development, Panchayats and Panchayat Unions and Legislature.

3. THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN (*Minister for Public Health*)—in charge of Public Health, Medicine and Animal Husbandry.

4. THE HON. THIRU N. V. NATARAJAN (*Minister for Labour*)—in charge of Labour, Stationery and Printing, Government Press, Prosperity Brigade, Legislation on Weights and Measures, Statistics and Registration.

5. THE HON. THIRUMATHI SATYAVANIMUTHU (*Minister for Harijan Welfare*)—in charge of Harijan Welfare, Women's and Children's Welfare, Fisheries, Beggars' Home, Orphanages, Approved Schools and Vigilance Services, Indians Overseas, Refugees and Evacuees.

6. THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM (*Minister for Food and Revenue*)—in charge of Food, Commercial Taxes, Revenue, Board of Revenue, District Revenue Establishment and Deputy Collectors.

7. THE HON. THIRU S. MADHAVAN (*Minister for Industries*)—in charge of Industries, Textiles, Yarn, Handloom Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Employment and Training, Companies, Law, Courts and Prisons.

8. THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA (*Minister for Public Works*)—in charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Programme Works, Highways and Waqfs.

9. THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR (*Minister for Co-operation*)—in charge of Co-operation, Ports, Agricultural Refinance, Agricultural Engineering Wing of the Directorate of Agriculture except Soil Conservation Schemes, Khadi and Village Industries and Rural Industries Project.

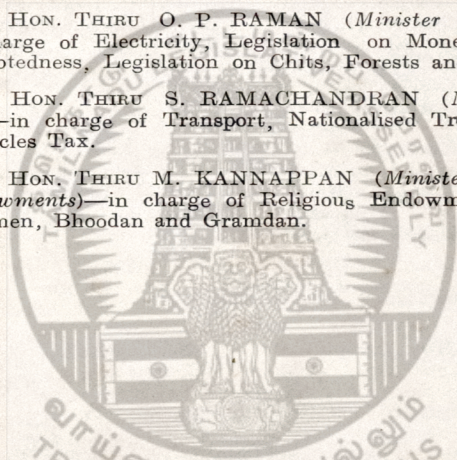
10. THE HON. THIRU A. P. DHARMALINGAM (*Minister for Agriculture*)—in charge of Agriculture and Food Production.

11. THE HON. THIRU K. RAJARAM (*Minister for Backward Classes*)—in charge of Backward Classes, Tourism, Housing and Accommodation Control.

12. THE HON. THIRU O. P. RAMAN (*Minister for Electricity*)—in charge of Electricity, Legislation on Money Lending, Rural Indebtedness, Legislation on Chits, Forests and Cinchona.

13. THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN (*Minister for Transport*)—in charge of Transport, Nationalised Transport and Motor Vehicles Tax.

14. THE HON. THIRU M. KANNAPPAN (*Minister for Religious Endowments*)—in charge of Religious Endowments, Milk, Ex-Servicemen, Bhoodan and Gramdan.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.

பேரவைத் தலைவர்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன், பி.ஏ.

பேரவைத் துணைத் தலைவர்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சீனிவாசன், எம்.ஏ., பி.எல்.

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

திரு. செ. கந்தப்பன்.

திரு. எஸ். முருகையன்.

திரு. பெ. மலைச்சாமி.

திரு. என். டென்னிஸ்.

திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி.

திரு. எம். சுரேந்திரன்.

சட்டப் பேரவைச் செயலாளர் :

திரு. கா. து. நடராசன், எம்.ஏ., பி.எல்.

இணைச் செயலாளர்.

திரு. மா. சண்முகசுப்ரமணியம், பி.ஏ., பி.எல்.

உதவிச் செயலாளர்கள் :

திரு. த. இராதாகிருஷ்ணன், (எஸ்டேட் அதிகாரி).

திரு. கோ. இராகவன்.

திரு. சி. கு. இராமசாமி, பி.ஏ., பி.எல்.

திரு. ஆர். மாணிக்கம், பி.எஸ்ஸி., பி.எல்.

விவாதப் பதிப்பாளர்.

திரு. கே. சுந்தரராசன்.

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களில்
(தமிழ் அகரவரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

தொகுதி

(1)

(2)

- 1 அண்ணாமலை, திரு. சி. வி. எம். .. காஞ்சிபுரம்.
- 2 அபுசாலி, திரு. எம். ஏ. .. புலனகிரி.
- 3 அப்துல் ஜப்பார், திரு. வா. மை. .. அரவக்குறிச்சி.
- 4 அரங்கண்ணல், திரு. இராம. .. எழும்பூர்.
- 5 அழகமுத்து, திரு. து. ப. (அரசாங்க உப்பிலியப்புரம்.
தலைமைக் கொறடா).
- 6 அழகர்சாமி, திரு. சோ. .. கோவில்பட்டி.
- 7 அழகுத்தேவர், திரு. எஸ். .. சாத்தூர்.
- 8 அனந்தநாயகி, திருமதி த. ந. .. மயிலாப்பூர்.
- 9 அன்பழகன், மாண்புமிகு திரு. க. .. புரசைவாக்கம்.
(அமைச்சர்).
- 10 அன்புச்செழியன், திரு. நீ. .. பெரியகுளம்.
- 11 ஆண்டி என்ற குருசாமி, திரு. கு. .. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் (செ.வ.)
- 12 ஆதித்தனார், மாண்புமிகு திரு. சி. பா. .. ஸ்ரீவைகுண்டம்.
(அமைச்சர்).
- 13 ஆலடி அருணா, திரு. வி. .. ஆலங்குளம்.
- 14 ஆல்டா எம். ஃபெளலர் திருமதி .. நியமன உறுப்பினர்.
- 15 ஆறுமுகம், திரு. அ. .. எப்பாடி.
- 16 ஆறுமுகம், திரு. எஸ். .. வீரபாண்டி.
- 17 ஆறுமுகம், திரு. சி. .. மதராந்தகம்.
- 18 இரத்தினசபாபதி, திரு. மு. .. வினாத்திசுளம்.
- 19 இராசகோபால், திரு. க. மு. .. உத்திரமேரூர்.
- 20 இராசகோபால், திரு. வீ. .. வந்தவாசி (செ.வ.)
- 21 இராசமாணிக்கம், திரு. அ. .. நாகப்பட்டினம்.
- 22 இராசமாணிக்கம், திரு. கு. .. ஆடுதுறை.
- 23 இராசரத்தினம், திரு. டி. .. ஸ்ரீபெரும்புதூர்.
- 24 இராசாராம், மாண்புமிகு திரு. க. (அமைச்சர்). .. சேலம்-II.
- 25 இராசு, திரு. ஜே. எஸ். .. பெரம்பலூர் (செ.வ.)
- 26 இராதாகிருட்டிணன், திரு. எம். .. தண்டராம்பட்டு.
- 27 இராமச்சந்திரன், திரு. எம். ஜி. .. பரங்கிமலை.
- 28 இராமச்சந்திரன், மாண்புமிகு திரு. ச. .. பண்டுட்டி.
(அமைச்சர்).
- 29 இராமநாதன், திரு. சி. .. அறந்தாங்கி.
- 30 இராமலிங்கம், திரு. இரா. .. தூத்துக்குடி.
- 31 இராமலிங்கம், திரு. செ. .. கடலாடி (செ.வ.)
- 32 இராமன், மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. .. மேலூர் தெற்கு (செ.வ.)
(அமைச்சர்).
- 33 இராமன், திரு. மூ. .. கண்டமங்கலம் (செ.வ.)
- 34 இராஜாங்கம், திரு. என். .. குறிஞ்சிப்பாடி (செ.வ.)
- 35 இராஜாப்பிள்ளை, திரு. வீ. கே. .. கன்னியாகுமரி.
- 36 இளங்கோவன், திரு. கோ. .. திருவையாறு.
- 37 இளஞ்செழியன், திரு. வீ. சா. .. விராலிமலை.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

38	எட்டியப்பன், திரு. பூ.	..	..	..	பெரணமல்லூர்.
39	எட்டமண்ட, திரு. க. உரோ.	..	..	..	திருச்செந்தூர்.
40	கணபதி, திரு. என்.	..	..	..	பாபநாசம்.
41	கணபதி, திரு. டி.	..	..	..	நாங்குனேரி.
42	கணேசன், திரு. எஸ்.	..	..	..	ஓரத்தநாடு.
43	கணேசன், திரு. சி.	..	..	..	குற்றாலம்.
44	கண்ணப்பன், மாண்புமிகு திரு. மு.	..	..	..	கிணத்துக்கடவு.
	(அமைச்சர்).				
45	கண்ணன், திரு. எம். ஆர்.	..	..	..	பேவிற்பிரிட்டு.
46	கதிரவன், திரு. கா. மு.	..	..	..	தென்காசி.
47	கந்தசாமி, திரு. கே.	..	..	..	உசிலம்பட்டி.
48	கந்தசாமி, திரு. கே. பி.	..	..	..	சாத்தான்குளம்.
49	கந்தசாமி, திரு. எம்.	..	..	..	குளித்தலை.
50	கந்தப்பன், திரு. செ.	..	..	..	திருச்செங்கோடு.
51	கரிவேங்கடம், திரு. மா. வெ.	..	..	..	பாலக்கோடு.
52	கருணாநிதி, மாண்புமிகு டாக்டர் மு.	..	..	..	சைதாப்பேட்டை.
	(முதல் அமைச்சர்).				
53	கருணாநிதி, திரு. தாழை. மு.	..	..	..	திருவாரூர் (செ.வ.)
54	கருணாநாதன், திரு. சோ.	..	..	..	கூனூர்.
55	கருப்பையா, திரு. ஆ.	..	..	..	கங்கைகொண்டான்
					(செ.வ.).
56	காசிராமன், திரு. நா.	..	..	..	கும்பகோணம்
57	காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி, திரு.	..	..	..	முதுகனத்தூர்.
58	காமாட்சி, திரு. கு.	..	..	..	திருவரம்பூர்.
59	கார்த்தீசன், திரு. வீ.	..	..	..	இராதாபுரம்.
60	காவேரிமணியம், திரு. சொ.	..	..	..	திருப்பரங்குன்றம்.
61	காளிமுத்து, திரு. கா.	..	..	..	சிவகாசி.
62	கிட்டப்பா, திரு. என்.	..	..	..	மாயூரம்.
63	கிருட்டிணன், திரு. நா.	..	..	..	பேரணம்பட்டு (செ. வ.)
64	கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. வி.	..	..	..	நெல்லிக்குப்பம்.
65	கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. வ.	..	..	..	திருச்சிராப்பள்ளி-1.
66	கிருஷ்ணன், திரு. கே. ஆர்.	..	..	..	ஊத்தங்கரை.
67	குப்பல் ராமகிருஷ்ணன், திரு. கே. எஸ்.	..	..	..	மதுரை (கிழக்கு).
68	குமாரசாமி, திரு. அ. சே.	..	..	..	திருக்கோயிலூர்.
69	குமாரசாமி, திரு. கே. என்.	..	..	..	பல்லடம்.
70	குருசாமி, திரு. நா. வெ.	..	..	..	ஆண்டிப்பட்டி.
71	கேசவலு, திரு. தே.	..	..	..	கள்ளக்குறிச்சி.
72	கோதண்டராமய்யா, திரு. கே. எஸ்.	..	..	..	உதனப்பள்ளி.
73	கோபால், திரு. எம்.	..	..	..	குன்னத்தூர் (செ. வ.)
74	கோபால், திரு. கே. பி.	..	..	..	கம்பம்.
75	கோபால், திரு. பி.	..	..	..	கோயம்புத்தூர் மேற்கு.
76	கோவிந்தசாமி, திரு. வி. செ.	..	..	..	காவேரிப்பட்டினம்.
77	கோவிந்தராசன், திரு. ஆர்.	..	..	..	கடலூர்.
78	கோவிந்தராசன் துரை, திரு.	..	..	..	கந்தர்வகோட்டை.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

79 கோவிந்தன், புலவர் கா.	..	..	செய்யராறு.
80 கோவை செழியன், திரு.	..	..	காங்கேயம்.
81 சகாதேவன், திரு. எஸ்.	..	..	செஞ்சி.
82 சங்குமுத்து தேவர், திரு. ச.	..	..	அம்பாசமுத்திரம்.
83 சதாசிவம், திரு. சே.	..	..	ஆண்டிமடம்.
84 சண்முகசுந்தரம், திரு. அ. ப.	..	..	பொள்ளாச்சி.
85 சண்முகம், மாண்புமிகு திரு. ப. உ.	..	..	திருவண்ணாமலை.
(அமைச்சர்).			
86 சண்முகம், திரு. பெரி.	..	..	திருவாடாலை.
87 சண்முகம், திரு. மு.	..	..	விழுப்புரம்.
88 சத்தியமூர்த்தி, திரு. மு.	..	..	புதுக்கோட்டை.
89 சத்தியவாணிமுத்து, மாண்புமிகு திருமதி	..	..	பெரம்பூர் (செ.வ.)
(அமைச்சர்).			
90 சத்தியேந்திரன், திரு. எம். எஸ். கே.	..	..	இராமநாதபுரம்.
91 சம்பத், திரு. டி. வி.	..	..	செம்பளூர்கோயில்.
92 சாதிக்காட்சா, மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே.	..	..	உருமலைப்பேட்டை.
(அமைச்சர்).			
93 சாரதி, திரு. மா. பா.	..	..	வேலூர்.
94 சிதம்பரம், திரு. சித.	..	..	காரைக்குடி.
95 சிவப்பிரகாசம் திரு. தி. சி. ஆ.	..	..	சேரன்மகாதேவி.
96 சிவபெருமான், திரு. கோ.	..	..	அரியலூர்.
97 சிறைமீட்டான், திரு. தொ. க.	..	..	பரமக்குடி (செ. வ.)
98 சீனிவாசன், திரு. பெ. (பேரவைத் துணைத்	..	..	விருதுநகர்.
தலைவர்).			
99 சீனிவாசன், திரு. தொ. ப.	..	..	போளூர்.
100 சின்னசாமி, திரு. அ.	..	..	செயங்கொண்டம் (செ.வ.)
101 சின்னசாமி, திரு. ஆர்.	..	..	தர்மபுரி.
102 சின்னசாமி, திரு. மு.	..	..	மொடக்குறிச்சி.
103 சின்னசாமி, டாக்டர் வ.	..	..	ஏற்காடு (ஆ.வா.).
104 சின்னசாமி, டாக்டர் ச. அ.	..	..	ஹூர் (செ.வ.)
105 சின்ன வெள்ளையன், திரு. சி.	..	..	சேந்தமங்கலம் (ஆ.வா.)
106 சுந்தரம், திரு. ஒ. என்.	..	..	திண்டுக்கல்.
107 சுப்பமணியம், திரு. எஸ். கே.	..	..	சத்யமங்கலம்
108 சுப்பிரமணியம், திரு. ஏ.	..	..	சிங்கநல்லூர்.
109 சுப்பிரமணியம், திரு. கே. எம்.	..	..	தியாகராயநகர்.
110 சுப்பிரமணியன், திரு. மா.	..	..	ஈரோடு.
111 சுப்பிரமணியன், திரு. வீ.	..	..	உளுந்தூர்பேட்டை
112 சுப்பு, திரு. க.	..	..	ராஜபாளையம்.
113 சுப்பையா, திரு. ஆ. கு.	..	..	கோட்டூர் (செ.வ.).
114 சுப்பையா, திரு. கே. வி.	..	..	ஆலங்குடி.
115 சுப்பையா, திரு. ச.	..	..	சங்கரன்கோயில் (செ.வ.)
116 சுப்பையா, திரு. ஏ. ஆர்.	..	..	கடயநல்லூர்.
117 சுருளிவேல், திரு. மு.	..	..	போதிநாயக்கனூர்.
118 சுரேந்திரன், திரு. எம்.	..	..	மேட்டூர்.
119 சுவாமிதாஸ், திரு. எ.	..	..	பத்மநாபபுரம்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

120	செபமாலே, திரு. கோ.	..	..	..	மங்கனூர் (செ.வ.).
121	ஜெயராமன், திரு. கி.	..	..	..	சேலம்-1.
122	செல்லதுரை, திரு. வீ.	..	..	..	ஓமலூர் (செ.வ.).
123	செல்லையா, திரு. குழ.	..	..	..	பேராலூரணி.
124	செல்வராஜ், திரு. எம்.	..	..	..	விருத்தாசலம்.
125	சேதுராமன், திரு. சி.	..	..	..	சிவகங்கை.
126	சோனையா, திரு. த.	..	..	..	மானாமதுரை.
127	சோமசுந்தரம், திரு. ந.	..	..	..	வலங்கைமான் (செ.வ.).
128	சௌடி சுந்தரபாரதி, திரு.	..	..	..	அருப்புக்கோட்டை.
129	சௌந்திரபாண்டியன், திரு. பெ.	..	..	..	கிருஷ்ணராயபுரம் (செ.வ.).
130	டென்னில், திரு. என்.	..	..	..	கிள்ளியூர்.
131	தங்கமணி, திரு. கே. டி. கே.	..	..	..	மதுரைமேற்கு.
132	தர்மலிங்கம், மாண்புமிகு திரு. அ. பெ.	..	..	..	திருச்சிராப்பள்ளி-2. (அமைச்சர்).
133	தருமலிங்கம், திரு. ந.	..	..	..	ரிஷிவந்தியம் (செ.வ.).
134	தவமணித் தேவர், திரு. வி.	..	..	..	சேடப்பட்டி.
135	திம்மராய்க் கவுண்டர், திரு. டி. சி.	..	..	..	நாடார்மாளி.
136	தியாகராசன், திரு. அ.	..	..	..	திருமயம்.
137	தியாகராசன், திரு. இ. எஸ்.	..	..	..	திருத்தனி.
138	திருப்பதி, திரு. கு.	..	..	..	மதுரை (சென்ட்ரல்).
139	துரைசாமி, திரு. ஏ. க.	..	..	..	குடியாத்தம்.
140	துரைசாமி, திரு. சு.	..	..	..	திருப்பூர்.
141	துரைமுருகன், திரு.	..	..	..	காட்பாடி.
142	துரைராஜ், திரு. ச. ம.	..	..	..	திருவள்ளூர் (செ.வ.).
143	தூயமணி, திரு. மே. சி.	..	..	..	மேட்டுப்பாளையம்.
144	தேவராசன், திரு. எம்.	..	..	..	உதகமண்டலம்.
145	தேவேந்திரன், திரு. அ.	..	..	..	நன்னிலம் (செ.வ.).
146	தோப்பூர் திருவேங்கடம், திரு.	..	..	..	கணியம்பாடி.
147	நடராசன், திரு. ஈ. எம்.	..	..	..	அந்தியூர்.
148	நடராசன், திரு. எஸ்.	..	..	..	தஞ்சாவூர்.
149	நரசிம்மன், திரு. ஏ. சி.	..	..	..	ஆரணி.
150	நல்லசாமி, திரு. எஸ்.	..	..	..	கரூர்.
151	நாகராஜன், திரு. க.	..	..	..	வடமதுரை.
152	நாகலிங்கம், திரு. பா.	..	..	..	பொன்னேரி (செ.வ.).
153	நாச்சிமுத்து, திரு. நா.	..	..	..	ஓட்டன்சத்திரம்.
154	நாச்சியப்பன், திரு. ஏ. எம். டி.	..	..	..	ஆத்தூர்.
155	நாச்சியப்பன், திரு. ந.	..	..	..	சங்கராபுரம்.
156	நாராயணசாமி, திரு. மா. வே.	..	..	..	திருவொற்றியூர்.
157	நெடுஞ்செழியன், மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. (அமைச்சர்)	..	..	..	திருவல்லிக்கேணி.
158	நைனமலை, திரு. இரா.	..	..	..	ராசிபுரம்.
159	பத்மநாபன், திரு. பொ.	..	..	..	திருநெல்வேலி.
160	பத்மாவதி, திருமதி ஏ. கோ.	..	..	..	முகையூர்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

161	பரந்தாமன், திரு. ஆ.	..	..	..	கடம்பத்தூர்.
162	பரமசிவம், திரு. எம்.	..	..	..	தாரமங்கலம்
163	பலராமன், திரு. என். எஸ்.	..	..	..	அரக்கோணம்.
164	பழனிசாமி, திரு. நா.	..	..	..	பொங்கலூர்.
165	பழனிசாமி, திரு. என். கே.	..	..	..	பெருந்துரை.
166	பழனிசாமி, திரு. மு.	..	..	..	வெள்ளக்கோயில்
167	பழனிச்சாமி, புலவர் சி.	..	..	..	பழனி (செ.வ.).
168	பழனியப்பன், டாக்டர் ச. மு.	..	..	..	கோபிசெட்டிப்பாளையம்
169	பழனியம்மாள், திருமதி வி. ப.	..	..	..	தாராபுரம்.
170	பழனிவேலன், திரு. க.	..	..	..	வரசூர்.
171	பழனிவேலன், திரு. மு.	..	..	..	நாமக்கல்.
172	பழனிவேலு, திரு. பி.	..	..	..	ஆத்தூர்.
173	பழனிவேல் ராஜன், திரு.	..	..	..	தேனி.
174	பன்னீர்செல்வம், திரு. எம்.	..	..	..	ஆம்பூர் (செ.வ.).
175	பாண்டராங்கம், திரு. சி.	..	..	..	செங்கம் (செ.வ.).
176	பாலகிருட்டிணன், திரு. கு.	..	..	..	மன்னார்குடி.
177	பாலசுந்தரம், திரு. வை.	..	..	..	அச்சரபாக்கம் (செ.வ)
178	பாலையா, திரு. ஏ.	..	..	..	கொளச்சல்.
179	பெரியசாமி, திரு. கு.	..	..	..	கொடவாசல்.
180	பெரியசாமி, திரு. தி. ஓ.	..	..	..	அவினாசி.
181	பெருமாள், திரு. செ.	..	..	..	காட்டுமன்னார்கோயில்
182	பெருமாள், திரு. ஏ. ஆர்.	..	..	..	காரியப்பட்டி.
183	பொம்மன், திரு. கு. அ.	..	..	..	கூடலூர் (செ.வ.).
184	பொன்சொக்கலிங்கம், திரு. பி.	..	..	..	சிதம்பரம்.
185	பொன்னப்ப நாடார், திரு. ஆர்.	..	..	..	விளவங்கோடு.
186	பொன்னுமலை, திரு. தி.	..	..	..	பீனமரத்துப்பட்டி.
187	பொன்னுரங்கம், திரு. ஏ. எம்.	..	..	..	சோலிங்கபுரம்.
188	மணலி சுந்தரமணி, திரு. சி.	..	..	..	திருத்துறைப்பூண்டி.
189	மணியன், திரு. பி. எஸ்.	..	..	..	சோழவந்தான்.
190	மதியழகன், மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ.	..	..	..	ஆயிரம் விளக்கு.
	(பேரவைத் தலைவர்).				
191	மருதாசலம், திரு. என்.	..	..	..	பேரூர் (செ.வ.).
192	மலைக்கண்ணன், திரு. வீ.	..	..	..	இளையாங்குடி.
193	மலைச்சாமி, திரு. பெ.	..	..	..	மேலூர் வடக்கு.
194	மன்னியப்பன், திரு. சி.	..	..	..	கிருஷ்ணகிரி.
195	மாணிக்கம், திரு. என்.	..	..	..	பென்னகரம்.
196	மாணிக்கவாசகம், திரு. இரா.	..	..	..	தொண்டாமுத்தூர்.
197	மாதவன், மாண்புமிகு திரு. செ.	..	..	..	திருப்பத்தூர்.
	(அமைச்சர்).				
198	மாரிமுத்து, திரு. ஏ. ஆர்.	..	..	..	பட்டுக்கோட்டை.
199	மாரிமுத்து, திரு. மூ.	..	..	..	தலைவாசல் (செ.வ.).
200	மீனாட்சுசுந்தரம், திரு. மா.	..	..	..	வேதாரண்யம்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

201	முகமதுகாதர் முகைதீன், திரு. எஸ்.	..	மேலப்பாளையம்
202	முத்தமிழ்ச் செல்வன், திரு. வெ. ந.	..	லால்குடி.
203	முத்து, திரு. வ.		சங்கரி (செ.வ.).
204	முத்துசாமி, திரு. ப.		வேடசந்தூர்.
205	முத்துச்செல்வன், திரு. பு. செ.	..	முசிரி.
206	முத்துவேல், திரு. ந.		வானூர் (செ.வ.).
207	முத்தையா, திரு. கே. கே.	..	கடவூர்.
208	முத்தையா, திரு. எம்.		ஒட்டப்பிடாரம் (செ.வ.).
209	முருகையன், திரு. எஸ்.	..	கலசப்பாக்கம்.
210	முனியாண்டி, திரு. ஆ.		நிலக்கோட்டை (செ.வ.).
211	முனு ஆதி, திரு. மு.		திருப்போளூர்.
212	முனுசாமி, திரு. ரா. ரா.	..	மேல்மலையனூர்.
213	மொய்தீன், திரு. திருப்பூர் ஏ. எம்.	..	துறைமுகம் (சென்னை நகரம்).
214	மோசஸ், திரு. ம.		நாகர்கோயில்.
215	ரங்கனாதன், திரு. கே.		கோயம்புத்தூர் (கிழக்கு)
216	ராமசாமி, திரு. இ.		வால்பாறை.
217	ராமசாமி, திரு. ஜி.		திருப்பத்தூர்.
218	ராமராசன், திரு. வ. க.		பவானிசாகர் (செ.வ.).
219	ராஜா, திரு. ஏ. எம்.		பவானி.
220	ராஜாராம், திரு. ஜி.		திண்டிவனம்.
221	ரெத்தினசாமித் தேவர், திரு. மு. சி. ஆ.	..	திருமங்கலம்.
222	லத்தீப், திரு. எம். ஏ.		வாணியம்பாடி.
223	வகாப், திரு. கே. ஏ.		ராணிப்பேட்டை.
224	வடிவேலு, திரு. சி. க.		தோட்டியம்.
225	வடிவேல், திரு. எஸ்.		சீர்காழி (செ.வ.).
226	விசுவநாதன், திரு. செ. கோ.	..	செங்கல்பட்டு.
227	வீராசாமி, திரு. நா.		ஆற்காடு.
228	வெங்கடசாமி, திரு. பி.		ஹோசூர்.
229	வெள்ளத்துரை, திரு. அ.		வாசுதேவநல்லூர்.
230	வேதாசலம், திரு. மு.		வண்ணாரப்பேட்டை. (சென்னை மாநகரம்).
231	வேலப்பன், திரு. சி. வே.		கபிலமலை.
232	வேழவேந்தன், திரு. கா.		கும்மிடிபூண்டி.
233	ஜேம்ஸ், திரு. ஜே.		திருவட்டூர்.
234	ஜோதி வெங்கடாசலம், திருமதி	..	ஸ்ரீரங்கம் (செ.வ.).
235	ஹாண்டே, டாக்டர் எச். வி.		பார்க் டவுன் (சென்னை மாநகரம்).

பேரவை நடவடிக்கைகளில் பங்குகொள்ள உரிமை பெற்றவர்கள்

தொடர் எண்ணும், பெயரும்.

- 1 மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் .. அமைச்சர்.
- 2 திரு. எஸ். கோவிந்த் சாமிநாதன் .. தலைமை வழக்கறிஞர்.

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை

திங்கட்கிழமை, 1972 சனவரி 24.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. நீத்தார் நினைவுக் குறிப்புகள்.

முன்னாள் உறுப்பினர்கள் திருவாளர்கள் கே. பெரியண்ணன், ஐ. கே. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை, ஆர். ராகவ மேனன் ஆகியோர் மறைவு குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரம்பாலூர், ஒதுக்கப்பட்ட தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையில் 1957-இலிருந்து 1962-ஆம் ஆண்டுவரை உறுப்பினராக இருந்த திரு. கே. பெரியண்ணன் அவர்கள் 16-12-1971-ஆம் நாளன்று மறைந்ததைக் குறித்தும்,

தென்காசி தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையில் 1952-லிருந்து 1957-ஆம் ஆண்டுவரை உறுப்பினராக இருந்த திரு. ஐ. கே. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை அவர்கள் 9-1-1972-ஆம் நாளன்று மறைந்ததைக் குறித்தும்,

பாலக்காடு கிராமப்புற பொதுத் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அன்றைய ஒருங்கிணைந்த தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையில் 1946-இலிருந்து 1952-ஆம் ஆண்டுவரை உறுப்பினராகவும், மற்றும் 1946-லிருந்து 1947-ஆம் ஆண்டுவரை திரு. பிரகாசம் அவர்களுடைய அமைச்சரவையில் வருவாய்த் துறை அமைச்சராகவும் இருந்த திரு. ஆர். ராகவ மேனன் அவர்கள் 20-1-1972-ஆம் நாளன்று மறைந்ததைக் குறித்தும், இப்பேரவையின் சார்பில் இரங்கலையும், ஆழ்ந்த வருத்தத்தையும் அன்னார்களை இழந்துவிட்ட குடும்பத்தினர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மறைந்தவர்களுக்கு மரியாதை அளிக்கும் வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் எழுந்தா ஒரு நிமிடம் மவுனமாக நிற்கும்படி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

(அவையினர் எல்லோரும் ஒரு நிமிடம் மவுனமாக எழுந்து நின்றனர்.)

2. வினாக்கள்-விடைகள்

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

கோவை மருத்துவக் கல்லூரியில் பல்நல இயல்

வல்லுநர்களுக்கான பயிற்சி

* 1 வினா—திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கோவை மருத்துவக் கல்லூரியில் பல் வைத்தியப் பிரிவு, கட்டாய உதவிச் சம்பளப் பயிற்சி திட்டத்தின் கீழ், பல்நல இயல் வல்லுநர்களுக்கான பயிற்சி ஒன்றை அளிக்கின்றதா?

(இ) ஆம் எனில் விபரம் என்ன?

[1972 சனவரி 24]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ச. துரைசாமி : தலைவர் அவர்களே, கோவை மருத்துவக் கல்லூரியில் உள்ள பல் வைத்தியப் பிரிவில் பல் நல இயல் வல்லுநர்களுக்கான பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம் இல்லாமலிருந்தாலும், தமிழகத்தில் வேறு எந்த மருத்துவக் கல்லூரியிலாவது அப்படிப்பட்ட திட்டம் நடைமுறையில் இருக்கிறதா? வேறு மருத்துவக் கல்லூரிகளில் நடைமுறையில் இருந்தால், பிறகு அங்கும் கொண்டுவர அரசு முயற்சி எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, பல் நல உதவி யாளர்களுக்கென்று இந்தப் பயிற்சி சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் நடைபெற்று வருகிறது. இதிலே பயிற்சி பெறுகிற மாணவர்கள் ஓராண்டுக்கு ஆறு பேர்கள்தான். அப்படிச் சில ஆண்டுகளாகப் பயிற்சி பெற்ற அனைவரும் கூட இன்னும் வேலையில் சேர்ந்துவிட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. 'மெட்ரால் மெடிகல் காலேஜ்' என்று வழங்கப்படுகிற சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் இடம் பெற்றிருக்கின்ற அந்த மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கையே தேவைக்குப் போதுமானதாக இருக்கிறது. மேலும், அவர்களுக்கு மாத மொன்றுக்கு 50 ரூபாய் வீதம் உதவித் தொகையும் வழங்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, வேறு பல் இடங்களில் விரிவாக்கப்படுவது இயலாத ஒன்றாகும்.

திரு. என். கிட்டப்பா : பல் வைத்தியம் பார்க்கக்கூடிய டாக்டர்களை, நமது மாநிலத்தில் எல்லாத் தாலுக்காத் ஆஸ்பத்திரிகளிலும் உள்ள அரசு மருத்துவ மனைகளில் நியமிப்பது குறித்து அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அது இந்தக் கேள்வியிலிருந்து எழுவ தல்ல. உறுப்பினரவர்கள் டாக்டர்களைப்பற்றிக் கேள்வி கேட்கிறார். ஆனால், இது பல் நல உதவியாளர்களை (ஹெலிப்பி) பற்றியது. இருந்தாலும், அப்படி தாலுக்கா மருத்துவ மனைகளில் அமைப்பதற்கான ஒரு பொது நோக்கம் இருக்கிறது. ஓராண்டுக்கு இத்தனை தாலுக்கா மருத்துவ மனைகளில்தான் ஏற்படுத்த முடியும் என்று திட்டம் இருக்கிறது. அதுபற்றி வேறு விதமான பரிசீலனையும் இருக்கிறது. அது முடிந்து அதற்கேற்ப அவர்கள் குறிப்பிடுகிற ஊர்களிலே அது தொடங்கப்படும்.

கோவை அரசு தலைமை மருத்துவ மனையில் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு

* 2 வினா—திரு. ச. துரைசாமி : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கோவை அரசினர் தலைமை மருத்துவமனையில் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு இருப்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா?

(இ) ஆம் எனில் இக்குறையை நீக்க என்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) & (இ) குடி தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஓரளவு இருந்தாலும் குறிப்பிட்ட நேரங்களில் குடிநீர் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மற்றைய தேவைகளுக்குச் சில மணி நேரம்

1972 சனவரி 24]

கள் கிணற்று நீர் வழங்கப்படுகிறது. கோவை மருத்துவ மனையில் அறுவைச் சிகிச்சையாங்கத்திற்கும் இரத்த சேமிப்பு நிலையத்திற்கும் நான் முழுவதும் நீர் வழங்குவதற்கும் வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

மருத்துவமனையை மேலும் பெரிதாக்குகிறபொழுது கூடுதல் நீர்த் தேவையும் கருத்தில் கொள்ளப்படும்.

திரு. சு. துரைசாமி: சில நாட்கள் அங்கே தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை காரணமாக அங்கிருக்கும் நோயாளிகள் மிகுந்த சிரமத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட குறைபாடு வராமல் அதற்குப் போதிய தண்ணீர் கிடைக்கும் ஏற்பாட்டைச் செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, கோவை நகரத் தினுடைய குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சனை பொதுவானது. பொதுவாக, கிடைக்கிற நல்ல குடி தண்ணீரைத்தான் மருத்துவ மனைக்குக் குடி தண்ணீராகப் பயன்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப் பயன்படுத்துவதற்குச் சில மணி நேரங்கள் வரையறுக்கப்பட்டு ஒரு நாளைக்கு 5-½ மணி நேரம்—காலை 2 மணி நேரமும், இடைவேளையில் 1-½ மணி நேரமும், மாலை 2 மணி நேரமும்—குடி தண்ணீர் கிடைக்கும்படியும் மிச்ச நேரத்திற்குக் கிணற்றுத் தண்ணீர் கிடைக்கும்படியும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. குடி தண்ணீரை வேறு காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தாமல் முறையாக அவசியமான தேவைக்குப் பயன்படுத்துகிற முறை கையாளப்பட்டு, அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை இல்லாமல், அவர்களுடைய முழுத் தேவையும் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

சென்னையிலுள்ள அரசு மருத்துவ மனைகள்

* 3 வினா—திரு. ஏ. எம். இராஜா: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) இத்தேதியில் சென்னை மாநகரில் குளிர்தாது வசதி கொண்ட அறுவை மருத்துவ சிகிச்சைக் கூடங்கள் உள்ள அரசு மருத்துவ மனைகள் எத்தனை?

(இ) அவற்றிற்காகும் செலவு எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) சென்னை மாநகரத்தில் உள்ள மருத்துவ நிலையங்கள் 4 ஆகும்.

(இ) அவைகளுக்காக செலவாகிற தொகை ரூ. 8,63,697 (ரூபாய் எட்டு லட்சத்து அறுபத்து மூவாயிரத்து அறுபது)த் தொண்ணூற்று ஏழு மட்டும்).

திரு. சு. துரைசாமி: இராயப்பேட்டையிலிருக்கும் அரசு மருத்துவ மனையில் குளிர் சாதனம் பொருத்தப்பட்டுள்ள அறுவைச் சிகிச்சை தியேட்டர்கள் போதாமலிருப்பதால் அவற்றை விரிவுபடுத்தும் எண்ணம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: சென்னை இராயப்பேட்டை மருத்துவ மனையில் இரண்டு ஆபரேஷன் டியோட்டர்கள்ளுக்குக் குளிர் சாதனம் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்கு ஆகியிருக்கும் செலவு ரூ. 1,10,600.

[1972 சனவரி 24]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சர்க்காரால் நடத்தப்படும் ஆஸ்பத்திரி களிலெல்லாம் இம்மாதிரி ஏர்-கண்டிஷனிங் ஆப்ரேஷன் தியேட்டர்கள் வைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : கேள்வி கேட்கிற மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினரவர்கள் நாட்டினுடைய மொத்த வறுமையை உணர்ந்து அதை வலியுறுத்த வேண்டும். நாட்டின் மொத்த வறுமையை முதலில் போக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். தற்போதுள்ள மொத்த வறுமை நிலையைக் கருத்தில் கொண்டால், எல்லா இடங்களிலும் குளிர் சாதனங்களை அமைப்பது என்பது இந்த அரசு மட்டுமல்ல, இன்னும் ஐந்து ஆண்டுகள் கழித்து வருகிற அரசாங்கத்தாலும் முடியாது.

* 4 Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the electric fans in the general wards of Government General Hospital, Madras are regularly switched off between the months of September and March;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) the total revenue expenditure annually saved by the switching off of the fans during these six months in a year?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) அக்டோபர் மாதம் முதல் மார்ச் மாதம்வரை பனிக்காலத்தை முன்னிட்டு மின் விசிறிகள் நிறுத்தி வைக்கப்படுகின்றன.

(உ) ரூபாய் முப்பத்தோராயிரத்து எண்ணூற்று அறுபத்தி நான்கு மட்டும்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த பான்களை குளிர்காலத்தில் நிறுத்துகின்ற காரணத்தினால், கொசு உபநாவம் நோயாளிகளால் தாங்க முடியாமல் இருக்கிறது. இதை உத்தேசித்தாவது பங்கா, பான்களுக்கு 'குளிர்காலத்தில் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது' என்கிற தடையை எடுக்க அரசு முன்வருமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அம்மையார் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் இருந்தே குளிர் காலத்தில் மின்சார விசிறிகள், பங்காக்கள் உபயோகப்பதை சிக்கனப்படுத்த வேண்டுமென்று எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

All gazetted officers will be permitted the use of electric fans throughout the year but care should be taken not to use the fans unnecessarily. In offices or institutions where fans have not been installed, charges for punka-pulling will be permitted throughout the year.

என்ற ஒரு கருத்து இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இப்போதும் கூட குளிர் காலத்தில் தேவையில்லை என்றாலும்—கொசு மிகுதியாக இருக்கிற நேரங்களில் தேவையானால் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்திக்

1972 சனவரி 24]

கொள்ளலாம். மேலும் 6 மாதங்கள் என்கிறபோது அக்டோபர், மார்ச் ஆகிய இரண்டு மாதங்களுக்கும் விலக்களிக்கப்பட்டு அந்தக் காலங்களில் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்ற கருத்தும் இருக்கிறது.

செஞ்சியிலுள்ள அரசு மருத்துவ மனை

* 5 வினா—திரு. ரா. ரா. முனுசாமி: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) செஞ்சி அரசினர் மருத்துவ மனையில் ஒரு கண்ணோய் சிகிச்சை பிரிவு ஆரம்பிக்கும் செயற்குறிப்பு அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எப்பொழுது?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி: செஞ்சி மலைப் பகுதியாக இருப்பதனால் அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் அதிகமாக கண் நோயினால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அப்போது கடலூர், விழுப்புரம் போன்ற பகுதிகளுக்கு அவர்கள் சிகிச்சைக் காகச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இதனை உத்தேசித்தாவது இந்த முடிவை மறுபரிசீலனை செய்து அங்கே ஒரு கண் பிரிவை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: மருத்துவத்துறையில் உள்ள சிறப்பு மிக்க ஸ்பெஷலிஸ்டுகளைப் போட்டு ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழுவின் மாநிலத்தில் உள்ள பல்வேறு பகுதிகளுக்குச் சென்று பார்த்து எந்த எந்த தாலுக்கா மருத்துவ மனைகளில் எந்த எந்தப் பிரிவு மருத்துவத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதாக அறிக்கை தர இருக்கிறார்கள். அவர்களது அறிக்கையில் இந்தப் பகுதியில் கண் சிகிச்சைப் பிரிவு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கூறப்பட்டால் அதை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்கும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இந்தக் குழுவில் யார் யார் அங்கம் வகிக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் வினாக்கம் தருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைமை மருத்துவ மனைகளில் ஸ்பெஷலிஸ்டுகள் என்பதாக—அதுவும் சிறப்புத் துறையில் தலைசிறந்த நிபுணர்களாகக் கருதப்படுகிறவர்களே இந்தக் குழுவில் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

* 6 வினா—திரு. ரா. ரா. முனுசாமி: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) செஞ்சி அரசாங்க மருத்துவ மனையில் ரத்த பரிசோதனை நிலையம் ஏற்படுத்தும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எப்பொழுது?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

[1972 சனவரி 24]

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி: தென்னாற்காடு மாவட்டம் செஞ்சி பகுதியில் இதை ஏற்படுத்தினால் இப்போது போக்குவரத்து வசதியில்லாது கஷ்டப்படுகிற அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு மிகவும் வசதியாக இருக்குமே, இதையாவது கருதி மதுபரிசீலனை செய்து ரத்தப் பரிசோதனை நிலையத்தை அங்கே ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முற்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அண்மையில் நான் செஞ்சி மருத்துவ மனையைப் போய்ப் பார்த்தேன். அது அங்கத்தினருக்குத் தெரியாது. அந்த மருத்துவ மனையில் ஏற்கனவே லாபரெடரி அட்டென்டண்ட் இரண்டாம் தரப் பயிற்சி பெற்றவர் ரத்தப் பரிசோதனைக்காக இருக்கிறார். அங்கே பெரிய லாபரெடரி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், இதைப் போல இன்னும் பல இடங்கள் இருக்கின்றன. அந்த வரிசையில் ஏற்படுத்துகிறபோது செஞ்சியிலும் ஏற்படும். ஒருவேளை செஞ்சி அந்த வரிசையில் கடைசியில் தான் வரலாம்.

* 7 வினா—திரு. ரா. ரா. முனுசாமி: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) செஞ்சி அரசாங்க மருத்துவ மனையில் ஒரு எக்ஸ்ரே பகுதி ஏற்படுத்தப்படும் செயற்குறிப்பு அரசாங்க பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எப்பொழுது?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) இல்லை.

(இ) கேள்வி எழாது.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி: தலைவர் அவர்களே, செஞ்சி பகுதியில் அடிக்கடி தகராறு ஏற்பட்டு கைமுறிவு, கால் முறிவுகள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. உடனே எக்ஸ்ரே எடுத்து போலீஸ் கம்பளையின்ட்ரூடக் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே அதை உத்தேசித்தாவது அங்கே ஒரு எக்ஸ்ரே பிரிவை ஏற்படுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: இந்த ஆண்டு பரிசுச் சீட்டு விற்பனை மூலம் கிடைத்த 10 லட்சம் ரூபாயில் அதிக படுக்கை வசதியுள்ள பந்து தாலுக்கா மருத்துவமனைகளில் இந்தப் பிரிவை ஏற்படுத்த முடிவு செய்திருக்கிறோம். குறிப்பாக அரக்கோணம், போளூர், ஹோசூர், நிலக்கோட்டை, உசிலம்பட்டி, நன்னிலம், மாயூரம், கீர்காழி போன்ற இடங்களில் இந்த ஆண்டு ஏற்படுத்தப்படுகிறது. வருகிற ஆண்டிலும் உறுப்பினர்கள் பரிசுச் சீட்டு விற்பனையை ஊக்குவித்தால் இன்னும் 20 படுக்கையுள்ள ஆஸ்பத்திகளுக்கும் விஸ்தரிக்கிறபோது செஞ்சிக்கும் வர முடியும்.

Labour strike in Madras Harbour

* 8 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the Labour strike in the Madras Harbour paralysing trade and industry in the State; and

(b) if so, the details thereof; and

(c) the action taken thereon?

1972 சனவரி 24]

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : (அ) சென்னைத் துறைமுகத்தின் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தது பற்றி அரசு அறியும். சென்னைத் துறைமுகத்தில் ஏற்படும் எல்லாவிதமான தொழில் தகராறுக்கும் சம்பந்தப்பட்ட அரசு மத்திய அரசு. ஆனால் இந்த வேலை நிறுத்தத்தினால் வர்த்தகமும் தொழிலும் நடைபெறாமல் முழுவதும் நின்றுவிட்டதா என்பது பற்றிய தகவல் எதுவும் இல்லை.

(இ) சென்னை கப்பல்தளத் தொழிலாளர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த 2,000 தொழிலாளர்களும் சென்னைத் துறைமுகத்தில் உள்ள கடல் துறையைச் சேர்ந்த 1,300 தொழிலாளர்களும் 1970-71-க்கான தங்களுடைய பூரிப்பூதியக் கோரிக்கையை வலியுறுத்தி முறையே 9—8—71-ஆம் 27—8—71-ஆம் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர்.

(உ) தொழிலாளர் நல உதவி ஆணையாளர் (மத்திய பிரிவு) தொடங்கி வைத்த பேச்சுவார்த்தையின் பயனாக 3—9—1971-ல் இரு தரப்பினரிடையேயும் ஓர் உடன்படிக்கை ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டு, அன்றே வேலைக்குத் திரும்பினர்.

திரு. என். டென்னிஸ் : மாநில அரசு துறைமுக நல தொழிலாளர் போர்டு ஒன்றை அமைத்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சென்னைத் துறைமுகத்தில் நடந்த வேலை நிறுத்தம்—சம்பள போர்டு தீர்ப்பு சரியாக அமல்படுத்தப்படவில்லை, மத்தியஸ்தத்திற்கு விட்ட பிறகும் அமல்படுத்தப்படவில்லை என்ற காரணத்தினால்தான் வந்தது என்பதை அரசு அறியுமா என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : அதற்கான தகவல் இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

Industrial disputes in Tamil Nadu

* 9 Q.—THIRU K. T. K. THANGAMANI : Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state—

(a) number of disputes referred for adjudication after report under 12 (4) of the Industrial Disputes Act during 1970;

(b) the nature of disputes not referred for adjudication during the said period; and

(c) the number of cases which have been disposed of in six months?

THE HON. THIRU N. V. NATARAJAN : (a) Number of disputes referred for adjudication after report under 12 (4) Industrial Disputes Act during 1970—670.

(b) Number of disputes not referred for adjudication during 1970—318

(c) Number of cases which have been disposed of in six months—664.

[1972 சனவரி 24]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 1970-ஆம் ஆண்டிலே ஆயிரம் டிஸ்ப்யூட்டிகள் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருந்தாலும்கூட முந்தாறுக்கும் அதிகமான கேஸ்கள் எந்த முடிவுக்கும் அனுப்பப்படாமல் இருக்கிறதே, அந்தமாதிரியான நிலைமை சென்ற ஆண்டிலும் இருந்ததா என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தனியாகக் கேள்வி போட வேண்டும்.

சீரணிப்படையில் பெண்கள்

* 10 வினா—திரு. பி. எஸ். மணியன் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் தல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும், முழுவதும் பெண்களையே கொண்ட சீரணிப் படை அமைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : இல்லை.

திரு. பி. எஸ். மணியன் : சீரணிப்படையின் நோக்கம் முழுமையாக ஈடேற வேண்டுமென்றால் கிராமங்களில் பெண்களையே இந்தப் படையில் சேர்த்துப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டியது அவசியம். பரிட்சார்த்தமாகவாவது சில வட்டாரங்களில் பெண்களைக் கொண்டே இந்தப் படைகளை அமைக்க அரசு ஆலோசிக்குமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : சீரணிப் படையில்—சென்னை யைப் பொறுத்தவரை 100 பெண் உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். பெண்கள் இந்தச் சீரணிப்படையில் சேர 30 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பது விதி. முப்பது வயதுக்கு மேற்பட்ட பெண்கள் இந்தச் சீரணிப்படையில் சேர்ந்து பணியாற்ற அதிகமான அளவில் முன்வரவில்லை. பெண்களைக் கொண்டே சீரணிப்படையை அமைக்கும் உறுப்பினருடைய அந்த எண்ணத்தைச் சமயம் வாய்க்கும்பொழுது பரிசீலனை செய்யலாம்.

Housing schemes for Harijans

* 11. Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Union Government have come forward to finance the housing constructions for Harijan Colonies in this State; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) ஆம்.

(இ) மாநிலத்திட்டவரம்பில் அரிசனங்களுக்கு வீடுகட்டித் தரும் திட்டத்திற்கான மத்திய அரசின் நிதி உதவி மாநிலத்திட்டம் முழுமைக்கும் மொத்த மானியமாகவும் மொத்த கடனாகவும் விடுவிக்கப்படுகிறது. துப்புரவுப் பணிபுரியும் அரிசனங்களுக்கு வீடுகட்டித்தரும் திட்டம் மத்திய அரசின் உதவியுடன் (Centrally sponsored) திட்டம். இத்திட்டத்தின் கீழ் செலவிடப்படும் தொகையில் மத்திய அரசின் நிதி உதவி 50 சதவிகிதம் ஆகும்.

1972 சனவரி 24]

THIRU N. DENNIS : May I know from the Hon. Minister whether the scheme will cover the entire State?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : என்டையர் ஸ்டேட் என்ற வகையில்தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது திட்டங்கள் போட்டுச் செய்யும் சில இடங்களிலே செய்யப்படுகிறது, சில இடங்களிலே செய்வதற்குப் போதுமான இடம் கிடைக்காததால் செய்யமுடியவில்லை.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, there are thousands of Harijans who are living in thatched huts and there is a great demand for houses for them. For the last two years I have been representing to the Government to take quicker steps to kindly see that they are provided with tile-roofed huts or good houses. May I know whether the scheme now started will apply to Dharmapuri district also?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : மாநில அரசுத் திட்டத்தின் கீழ் 940 ரூபாய் பெறுமானமுள்ள வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. சில இடங்களில் கட்ட முடிகிறது. ஆனால், மேலே கூறிய இந்தத் திட்டம் மத்திய நிதி உதவி செய்யும் திட்டமாகும். தூப்புரவு செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு மாத்திரம், நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு மாத்திரம் அது தரப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்குத்தான் மத்திய அரசாங்கம் நிதியுதவி செய்கிறது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : May I know from the Hon. Minister whether the amount which we receive from the Central Government is by way of loan or grant?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வாங்கிய மொத்த ஒதுக்கீட்டில் இன்னும் 8 லட்சம் ரூபாய் வரைக்கும் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. 1971-72-ம் ஆண்டு வரையிலும் 72 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்ததில் 19.13 லட்சம் ரூபாய்தான் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது, மேற்கொண்டு இருக்கிற 8 லட்சம் ரூபாயை செலவு செய்ய முடியவில்லை. காரணம் சில நகராட்சி மன்றங்களிலே நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகட்டிக்கொடுக்கத் தேவையான இடங்கள் கிடைக்காத காரணத்தினாலே செலவழிக்கப்பட முடியவில்லை. அவற்றையும் விரைவிலே கட்டிமுடிக்க வேண்டுமென்று இரண்டு ஆண்டுக்குள்ளாகச் செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலே அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசாங்கம் அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே பணம் மானியமாகக் கொடுக்கின்ற பர்சன்டேஜ் எவ்வளவு? கடனாகக் கொடுக்கின்ற பர்சன்டேஜ் எவ்வளவு என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : 50 சதவீதம் என்று நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன். ஆனால் அது எல்லா அரிசனங்களுக்கும் இல்லை. அதிலிருந்து அன்கிளின் ஒர்க்ஸ் செய்யக்கூடிய நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்படுகிறது.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : தலைவர் அவர்களே, 940 ரூபாய் அளவிலேதான் ஒரு வீட்டுக்கு ஒதுக்குகிறார்கள். அதன் காரணமாக சிறிய வீடுதான் கட்டிக் கொள்ளப்பட முடிகிறது. பெரிய வீடுகள் அவர்கள் தங்களுக்கென்று கட்டிக்

[1972 சனவரி 24]

கொள்ள வேண்டுமென்றால், அவர்கள் தங்கள் சொந்தப் பணத்திலிருந்து போட்டுக் கட்டிக்கொள்ளலாம் என்று கேட்டால் அவர்களுக்கு அதற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது. எனவே அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டால், அதற்கு அனுமதி கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இரண்டு திட்டங்களையும் ஒன்றாக இணைத்துப் பார்க்கிறார்கள். 940 ரூபாய் கொடுப்பது என்பது மாநிலத்தின் திட்டம் ஆகும். அதில் எல்லா அரிசனங்களுக்கும் வீடுகள் கட்டித் தருகிறோம். அதிலே 750 ரூபாய் மானியமாகத் தருகிறோம். மீதியை கடனாகப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். 940 ரூபாய்க்கு மேற்கொண்டு அவர்கள் போட்டு கட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், அப்படி கட்டிக் கொள்ளலாம், அதற்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இல்லை.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, அரிசனங்களுக்கு வீடுகட்டிக் கொடுப்பதற்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டுமென்றால், நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு பணம் போதுமான அளவில் இல்லாததால் நில ஆர்ஜிதம் செய்வது நிறுத்திவைக்கப்படவேண்டுமென்று அதிகாரிகளுக்கு ஆணையிடப் பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: நில ஆர்ஜிதம் செய்வது கொஞ்ச காலம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டதுதான். 83 ஆயிரம் மனைகள் வரை அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்காமல் இருந்தன. அந்த நிலைமையில் மேலும் அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுப்பதற்காக அர்ஜன்ஸி கிளாலைப் பயன்படுத்தி கையகப்படுத்தி எங்கள் நிலங்களை எடுக்கிறார்கள், அவசரத்தை முன்னிட்டு எடுத்தாலும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்காமல் ஆண்டுக் கணக்கிலே அப்படியே போட்டுவிடுகிறார்கள். எனவே அதன்மூலம் எடுக்க வேண்டாமென்று கேட்டார்கள். ஆகவே எடுத்திருக்கிற மனைகளில் வீடுகளை முதலில் கட்டிக்கொடுத்துவிடவேண்டும் என்ற முறையிலேதான் இடைக் காலத்திலே நில ஆர்ஜிதம் நிறுத்திவைக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது தொடர்ந்து செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. வீடுகளை விரைவிலே அவர்களுக்குக் கட்டிக்கொடுக்கின்ற வகையிலே கடந்த ஆண்டிலே மேலும் 7 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே கடைசிவரை யிலும் அதைநிறுத்தி வைக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Landholdings

* 12 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether the Director of Tenancy Records has recommended any probe into landholdings recently in this State; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: (அ) ஆம்.

(இ) சிறிய உழவர்களின் பொருளாதார நிலைமைகள், சிறு நிலவுடமைகள் குறித்த பிரச்சினைகள், சூத்தகையுரிமைகள் பதிவுச்சட்டத்தைச் செயல்

1972 சனவரி 24]

படுத்துவதில் உள்ள இடையூறுகள் ஆகியவைபற்றிய பல்வேறு கருத்துரைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இக்கருத்துரைகள் முற்றிலும் ஏட்டளவே ஆகும்; அறிக்கையிலிருந்து உருவான பலன் ஏதும் விளையாது எனலாம்.

திரு. ச. சங்குமுத்துத் தேவர் : தலைவர் அவர்களே, திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே என்னுடைய பகுதியில் இனும் கிராமங்கள் சர்வே செய்யப் படாமல் இருக்கின்றன. புறம்போக்கு நிலங்களிலே புஞ்சைச் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. அந்த நிலங்களைப் பஞ்சாயத்திலே ஒப்படைக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். மேலும் அந்த நிலங்கள் சர்வே செய்யப்படாமல் இருப்பதால் இனும் தாரகளுடைய அனுபவத்தில் இருப்பதாக அவர்கள் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்திருப்பதால், அவற்றை பஞ்சாயத்திலே ஒப்படைப்பதற்கும் விவசாயிகள் பயனடைவதற்கும் அது தடையாகலாம் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? எனவே அப்படித் தடைகள் ஏற்படாமல் இருக்க அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இனும் நோடிபுகேஷன் செய்தபிறகு அங்கே சர்வே வேலைகள் நிச்சயமாக நடைபெறும். அதன்பிறகு இவை நடக்கும்.

Tax on gases

* 13 Q.—**THIRU N. DENNIS :** Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether gas for use of catering is being taxed at source; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) ஆம்.

(இ) புர்சேன், கால்கேஸ், இன்டேன் போன்ற எரி பொருள் வாங்கு களுக்கு இம்மாதிலத்தில் முதல் விற்பனை நிலையில் 7 சதவீத ஒரு முனை வரி விதிக்கப்படுகிறது.

THIRU N. DENNIS : As it is an essential domestic article, may I know from the Hon. Minister whether tax would be collected in such a way as to save the purchasers from tax burden?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஏற்கனவே பலமுனை வரியாக இருந்தது, இந்த மாமன்றத்தின் அனுமதி பெற்றுத்தான் ஒரு முனை வரியாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

நந்தியாலத்தில் மனு நீதித் திட்டம்

* 14 வினா—**திரு. கே. எ. வகாப் :** மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வட ஆர்க்காடு, வாலாஜா வட்டம், நந்தியாலம் கிராமத்தில் 1969-70-ல் மனு நீதித்திட்டம் நடத்தப்பட்டதா?

(இ) ஆம் எனில், அதில் எத்தனை மனுக்கள் இன்று வரை பரிசீலனை செய்யப்பட்டுள்ளன?

[1972 சனவரி 24]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: (அ) ஆம்.

(இ) மொத்தம் 82 மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டன. அவற்றில் 47 மனுக்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு பைசலாகியுள்ளன. மீதியுள்ள 35 மனுக்கள் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. இவற்றின்மீது துரித நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பைசலாகியுள்ள 47 மனுக்களின் விபரம் பின்வருமாறு—

பதிவு மாற்றம் சம்பந்தப்பட்டவை	12
பாலாறு பேசின் விதிகள்	
நில ஒப்படைப்பு	10
இதர விசயங்கள்	25
	47

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவர் அவர்களே, வாலாஜா வட்டத்தில் உள்ள இந்த நந்தியாலம் பகுதியிலே சாராம்பட்டு, மாங்குப்பம் கிராமங்களுக்குப் போய்வர சாலை வசதிகள் வேண்டுமென்று அந்தப் பகுதிகளிலேயுள்ள மக்கள் மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கிராமங்களுக்கு மனிதர்கள் காண் நடப்புப் பாதை வழியாகவே நடந்து செல்லவேண்டும். வேறு வசதிகள் இல்லை. எனவே, பாதை வசதிகள் அங்கே ஏற்படுத்தித் தருவதற்கு அந்த மனுக்களிலே கேட்டுக்கொண்டுள்ளபடி செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: எல்லோரும் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் காலால்தான் நடந்து செல்லவேண்டும். அதைப்பற்றிய விவரங்கள் என்னிடத்தில் இல்லை. குறிப்பாக எழுதியனுப்பினால் கவனிக்கப்படும்.

நீதி மன்றங்கள்

* 15 வினா—திரு. ரா. ரா. முனுசாமி: மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

செஞ்சி வட்டத்தில் ஓர் முன்சிப் கோர்ட் ஏற்படுத்தத் திட்டம் ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இல்லை.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி: தலைவர் அவர்களே, செஞ்சியிலிருந்து திண்டிவனத்திலிருக்கின்ற முன்சிப் கோர்ட்டிற்குச் சராசரியாக அதிகமான கேஸ்கள் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. அங்கேயுள்ளவர்கள் எல்லாம் பல மனுக்கள் கொடுத்து செஞ்சியில் ஒரு முன்சிப் கோர்ட் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திண்டிவனத்திலே ஒரு அடிஷனல் முன்சிப் கோர்ட் ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாகத் தனியாக செஞ்சியிலே ஒரு முன்சிப் கோர்ட் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: செஞ்சியிலிருந்து திண்டிவனம் 18 மைல் என்று கருதுகிறேன். அங்கே டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் கோர்ட் வைக்கலாம்

1973 சனவரி 24]

என்ற யோசனை உயர்நீதி மன்றத்திற்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் போதுமான அளவுக்குவேலை இருக்காது என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

* 16 வினா—திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கரூரில் சப்-கோர்ட் திறக்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது திறக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) & (இ) 'இம்மாநிலத்தில் உள்ள நாட்டியல் (சிவில்) குற்றவியல் (கிரிமினல்) நீதி மன்றங்களின் அதிகார வரம்பினை ஆராயும் குழு' இப்பொருள்பற்றிப், பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, கரூர் ஒரு பெரிய நகரம். மேலும் டிவிஷனல் ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ் கரூரில் இருக்கிறது. அதைச் சுற்றிப் பல இடங்கள் இருப்பதால், இந்த சப்-கோர்ட் அமைக்கும் முயற்சியைத் துரிதப்படுத்த ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, இந்த ஆராயும் குழுவிடத்தில் இந்தப் பிரச்சனையை வைக்கவேண்டுமென்று உயர்நீதிமன்றம் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், இந்த சப் கோர்ட், டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட் அமைப்பது சம்பந்தமாக வரதராஜன் கமிட்டி அமைத்து ஒரு ஆண்டுக்கு மேலாகிவிட்டது. அவர்கள் எப்பொழுது சிபார்சைக் கொடுப்பார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அவர்கள் மாநிலத்தில் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் சென்று ஆங்காங்கு பொதுமக்களையும், வழக்குரைஞர்களையும் சந்தித்துக் கருத்துக்களைச் சேகரிக்கிறார்கள். அவைகளெல்லாம் முடிந்தபிறகு விரைவில் தருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

Release of prohibition offenders

* 17 Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that prohibition offenders have been released around 4th week of August 1971 due to scrapping of prohibition throughout the State; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) & (இ) மதுவருந்திய அல்லது மது வாங்கிய குற்றத்திற்காக அல்லது குடிபோதையில் இருந்த குற்றத்திற்காகத் தண்டனை அனுபவித்த வந்த கைதிகளுக்கு மட்டுமே தண்டனை குறைப்பதற்கு அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. மொத்தத்தில் 802 கைதிகள் விடுவிக்கப்பட்டனர்.

[1972 சனவரி 24]

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, may I know from the Hon. Minister whether it would not be proper to release all the prisoners who had been convicted previous to the repealing of the prohibition Act in the State?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, மதுவிலக்கு சப்தான வுடன் மது குடிப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மது காய்ச்ச சட்டவிரோதமாக அனுமதிக்கப்படவில்லை. குடித்தவர்கள், மது வாங்கியவர்கள், குடிபோதையில் இருந்தவர்கள் இவர்களைமட்டும் விடுதலை செய்யலாம். மற்ற குற்றங்களைச் செய்தவர்கள் விடுதலை செய்யப்படவேண்டிய அவசியமில்லை என்று அரசாங்கம் முடிவெடுத்திருக்கிறது.

வாலாஜாப்பேட்டையில் இரசாயனப் பொருள் உற்பத்தி ஆலை

*18 வினா—திரு. கே. ஏ. வகாப் : மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வடார்க்காடு மாவட்டம், வாலாஜாப்பேட்டையில் சோடியம் டை கார்பனேட் என்ற இரசாயனப் பொருள் ஆலை ஒன்று நிறுவப்பட்டுள்ளதா உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மொத்த முதலீடு எவ்வளவு? அது எப்போது செயல்படத் தொடங்கும்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) சோடியம் டை குரோமைட் தயாரிப்பதற்கான ஆலை ஒன்று வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் வாலாஜாப்பேட்டையில் நிறுவப்பட்டு வருகிறது.

(இ) இத்திட்டத்தினால் அரசுக்குண்டான மீளாச்செலவு (Non-Recurring expenditure) ரூ. 4,65,000 நடைமுறைச் செலவு ஆண்டுக்கு ரூ. 2,90,000. இந்த ஆலை 1971 முடிவுக்குள் செயல்படத் தொடங்குமென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவரவர்களே, இந்த ஆலையில் இப்பொழுது அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற இயந்திரங்கள் பழுதடைந்திருப்பதால் ஒரு ஆண்டுக் காலமாகத் துவக்கப்படவில்லையென்றும்; அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்த, அந்த காண்டிராக்டர்கள் பணத்தை முன்னாலேயே பெற்று விட்டதால் ரிப்பேர் செய்து கொடுக்காத நிலை இருப்பதாகச் சொல்லப்படுவது உண்மையா? உடனடியாக அவைகளைப் பழுதுபார்த்து அவைகள் இயக்கப் படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இதுபற்றி அங்கத்தினர் கூறிய கருத்து ஏற்கனவே பரிசீலிக்கப்பட்டது. அப்படி எதுவும் நடைபெறவில்லை என்று அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. ஏற்கனவே அவர்கள் இயந்திரங்களெல்லாம் அமைத்து அதற்கு 100-க்கு 20 சதவிகிதம் முன் பணமாகத் தர வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இயக்குநரின் சிபாரிசு அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அதை 'டிசையில்' செய்யும்பொழுது 'மத்திங் டிரபின்' எப்பொழுதும் தொழிற்சாலையில் வரும், அது வந்து இருக்கிறது. இன்னும் சில நாட்களுக்குள் சரிப்பட்டு உற்பத்தி தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1973 சனவரி 24]

திருவேடகத்தில் பொட்டாசியம் குளோரைட் தொழிற்சாலை

* 19 வினா—**திரு. பி. எஸ். மணியன் :** மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பொட்டாசியம் குளோரைட் தொழிற்சாலை அமைக்க மதுரை மாவட்டத் திணைக்களம் திருவேடகத்தில் இடம் பார்க்கப்பட்டுள்ளது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மதுரை மாவட்டத்தில் பொட்டாசியம் குளோரைட் தொழிற்சாலை ஒன்று அமைக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. போதுமான அளவு நீர்வசதியும் மின்சக்தியும் கிடைத்தால், மூலப்பொருள்கள் கிடைக்குமிடங்களுக்கும் உற்பத்திப் பொருளைப் பயன்படுத்தும் இடங்களுக்கும் அண்மையிலிருந்தல் மற்றும் இன்றியமையாத அடிப்படை வசதிகளும் போதுமான அளவில் போக்குவரத்து வசதிகளும் இருந்தல் ஆகியவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு மதுரை மாவட்டத்தில் தகுந்த இடம் ஒன்று தொழிற்சாலை அமைப்பதற்காகத் தெரிந்தெடுக்கப்படும்.

திரு. பி. எஸ். மணியன் : தலைவரவர்களே, அந்த பொட்டாசியம் குளோரைட் தொழிற்சாலைக்கு மதிப்பீடு எவ்வளவு? எந்த இடத்தில் அதைத் துவக்குவதாக அரசு உத்தேசித்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சுமார் 60 இலட்சம் அதற்கு ஆகும். மதுரைக்கும் மேலாருக்கும் இடையில் ஒத்தக்கடையிலே ஆரம்பிக்கலாம் என்று பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

பஸ் டயர்கள் உற்பத்தி

* 20 வினா—**திரு. கே. எ. வகாப் :** மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தமிழ்நாட்டில் பஸ் டயர்கள் செய்யும் புதிய தொழிற்சாலை ஒன்று ஏற்படுத்தும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஆம்.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, அப்படி அமைக்கப்படும் தொழிற்சாலை எந்த இடத்திலே எவ்வளவு மூலதனத்தோடு அமைக்கப்படும்? அப்படி அமைக்கப்பட்டபிறகு இப்பொழுது இருப்பதுபோல் வெளிமார்க்கெட்டிலே அதிக விலைகொடுத்து டயர்கள் வாங்கக்கூடிய நிலை மாற்றி அமைக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்தத் தொழிற்சாலையிலே விரைவில் உற்பத்தி செய்ய நம்முடைய அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கிறது. ஆனால், அனுமதித்ததற்குப் பிறகு இதற்கு டெக்னிகல் கொலாபரேஷன் வேண்டுமென்று கேட்டபொழுது, பிற நாடுகளிலே அதை பெற்றுத்தர வேண்டும் மத்திய அரசாங்கம் இதிலே வெளிநாட்டுச் செலாவணி இருப்பதால் மத்திய அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டுகிறது. இதுபோன்ற அனுமதியைப் பல மாநிலங்களுக்கு தயக்கம் காட்டுகிறது. இதுபோன்ற அனுமதியைப் பல மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்து இருக்கிறது. எல்லாத் தொழிற்சாலைகளுக்கும் சேர்த்து 'டெக்னிக்கல் கொலாபரேஷன்' வெளிநாட்டிலிருந்து மத்திய அரசாங்கம் பெற்றுத் தரலாமா என்ற ஆராய்ச்சியை மத்திய அரசாங்கம் இப்பொழுது நடத்தி வருகிறது.

[1972 சனவரி 24]

திரு. ஜர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலே இந்தத் தமிழ் மாநிலத்திலேயே அதிகமாக ரப்பர் விளைகிறது. ஆதலால் அந்தத் தொழிற்சாலைகளை அந்த ஜில்லாவிலே நிறுவ இந்த அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இன்னொரு தொழிற்சாலை அப்படி வருமானால் அதைப் பரிசீலனை செய்யலாம். இந்தத் தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் மலேஷியா நாட்டிலிருந்து ஒருவர் சுமார் 75 இலட்சம் ரூபாய் அளவில் கொண்டு வந்து தொடங்கலாம் என்று இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தைக்கொண்டு அதையும் தொடங்கலாம் என்று முயற்சியெடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நம் அரசு ஆதரவு தந்திருக்கிறது. குமரி மாவட்டத்தில் இன்னொரு தொழிற்சாலைகளை அமைக்க முடியுமா என்பதைப் பற்றிப் பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பதில் கூறும் பொழுது இந்தத் தொழிற்சாலை அமைய மத்திய அரசாங்கம் தாமதமாக்குவது தான் காரணம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது நம்முடைய நாட்டிலே பஸ் போக்குவரத்தை நாம் தேசியமயமாக்கி வருகிறோம். இந்த பஸ் போக்குவரத்திற்குத் தேவையான டயர்கள் நல்ல முறையிலேயும், விலை மலிவாகவும் கிடைக்க நமக்கு இந்த டயர் தொழிற்சாலை அத்தியாவசியமான ஒன்றாக இருக்கும் காரணத்தினால், மத்திய அரசாங்கத்தை உடனடியாக வற்புறுத்தி, இந்தத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த நம்முடைய அரசு விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்குமா? அத்துடன் மத்திய அரசாங்கம் சீக்கிரம் இதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ளாவிட்டால், நம்முடைய அரசே இந்தத் தொழிற்சாலைகளை, டன்லப் போன்ற நிறுவனங்களோடு கூட்டு சேர்ந்து ஆரம்பிக்க முயற்சியெடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தமிழ்நாட்டிலே ஓடும் பஸ்களை நாமே எடுத்து நடத்த மத்திய அரசாங்கத்தால்தான் அனுமதி தரப்படுகிறது. அந்த அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் இப்பொழுது தேசியமயமாக்கினோம். அந்தச் சட்டத்திற்கு அனுமதி வாங்குவதற்குள் நாங்கள் பட்டபாடு பெரும் பாடு. இப்பொழுது இந்தத் தொழிற்சாலை. தொழிற்சாலைக்கு அனுமதிக் கிடைப்பதற்குப் பல ஆண்டுக்காலம் ஆகலாம். அனுமதி கிடைத்தபிறகு அதற்கு 'டெக்னிக்கல் நோ ஹெஸ்' பெறுவதிலே காலதாமதம். மத்திய அரசாங்கம் இந்திய நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் எந்த அளவிற்கு அக்கறை காட்டுகிறது என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

கண்ணாடி புட்டிகள் உற்பத்தி

* 21 வினா—**திரு. பி. எஸ். மணியன் :** மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாட்டில் கண்ணாடிப்புட்டிகள் (glass bottles) தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள் உள்ளனவா?

(இ) இல்லையெனில் அரசு சார்பில் இத்தொழிற்சாலைகள் நிறுவ உத்தேசமுண்டா?

1972 சனவரி 24]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) அரசின் தமிழ்நாடு சிறுதொழில்கள் நிறுவனம் நடத்தும் கிண்டி கண்ணாடித் தொழிற்சாலையில் கண்ணாடிப் புட்டிகள் தயாரிக்கும் உத்தேசம் இருக்கிறது.

பெரியாறு திட்டத்தின் நீர்மட்டங்கள்

* 22 வினா—திரு. பி. எஸ். மணியன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக, பெரியாறு கால்வாயில் தண்ணீர் நிரக்கப் படும்போது பெரியாறு அணையின் நீர்மட்டம் எத்தனை கன அடியாக இருந்தது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : கடந்த மூன்று ஆண்டுகளின் பெரியாறு திட்டத்தின் நீர்த்தேக்க அளவு கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது :

பெரியாறு முக்கியக் கால்வாயைத் திறந்துவிடப்பட்ட நாட்களும்	பெரியாற்றில் உள்ள மொத்த நீர்த்தேக்க அளவும்.
1—8—1969	5,057 மில்லியன் கன அடி.
1—6—1970	3,754 „
5—7—1971	5,498 „

திரு. பி. எஸ். மணியன் : தலைவரவர்களே, பெரியாறு பாசனப் பகுதியில் கடந்த 3 ஆண்டுக்காலமாக தண்ணீர் பற்றாக்குறை காரணமாக ஒரு போக சாகுபடி செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இந்தக் குறையை நிவர்த்திக்க அரசு சார்பிலே பெரியாறு அபிவிருத்தித் திட்டம் என்று மதிப்பீடு ஏற்கனவே அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதே, அந்த மதிப்பீடு எத்தனை கோடி ரூபாய் அளவில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது, எந்த ஆண்டு அது அமல்படுத்தப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அதுபற்றித் தனியாகக் கேள்விபோட்டால் விவரங்கள் சேகரித்துத் தரலாம்.

State Farms Corporation

* 23 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Seed Farms Corporation has sought the views of this Government in setting up of a farm in the State; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : (அ) ஆம்.

(இ) புதுடில்லி பண்ணை நிறுவனத்தால் பண்ணை ஆரம்பிப்பதற்கு வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் மேல்சங்கம் ஆந்தவாடி ஒதுக்கக் காட்டில் 10,000 ஏக்கர் நிலம் தேர்தெடுக்கப்பட்டது. மேற்படி இடத்தை நிறுவனத்திற்கு பண்ணை ஆரம்பிப்பதற்கு அளிக்குமாறு அரசு ஆணை வழங்கப்பட்டுள்ளது. மேற்படி பண்ணை 1971-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 2-ம் நாள் மாண்புமிகு வேளாண்மை அமைச்சரால் துவக்கி வைக்கப்பட்டது.

[1973 சனவரி 24]

State Agricultural Council

* 24 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that an Agricultural Council has been set up in the State; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : (அ) & (இ) அரசின் ஒப்புதலை எதிர்பார்த்து, வேளாண்மை இயக்குநர் மாநில வேளாண்மை மன்றம் ஒன்றினை அமைத்துள்ளார். அதன் ஏற்புக் குறித்து, அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவரவர்களே, இத்தகைய வேளாண்மை மன்றங்கள் எல்லா மாவட்டங்களிலும் அமைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவரவர்களே, ஆங்காங்கு மாவட்ட வேளாண்மை மன்றங்கள் அமைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, இந்த வேளாண்மை மன்றங்களை நிர்வகிப்பதற்காக நியமிக்கப்படுபவர்கள் அதிகாரிகள் அல்லது அதிகாரப் பற்றற்றவர்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவரவர்களே, வேளாண்மை ஆராய்ச்சித் திட்டங்களைப் பரிசீலிக்கவும், செயல்களை ஒருமுகப்படுத்துவதற்கும் மற்றும், காலமுறைப்படி திட்டமுன்னேற்றத்தை ஆய்வு செய்வதற்கும் அரசு பல்வேறு பகுதிகளில் ஆராய்ச்சி நிலையங்களை ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறது. அந்நிலையங்களை ஒரு முகப்படுத்துவதற்கு இந்த மன்றங்கள் பயன்படும்.

Taxis during night

* 25 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR : Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state the arrangements made by the Commissioner of Police, Madras for taxi travel for cinema goers during nights?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : “அன்னாசிலை” “ஜெமினி” இவற்றிற்கு இடையேயுள்ள முக்கியத் திரைப்பட அரங்குளுக்கு அருகில் வாடகைக் கார்களை நிறுத்திவைக்க அனுமதிக்கும்படி, போக்குவரத்துப் பிரிவினுள்ள காவல் துறை அதிகாரிகள் அனைவருக்கும் கட்டளைகளிடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வாடகைக் கார்கள் அங்கே நிறுத்தி வைக்கப்படுகின்றன. அவை, திரைப்பட அரங்குகளிலிருந்து வரும் பயணிகளைப் பல்வேறு இடங்களுக்கும் ஏற்றிச் செல்லுகின்றன.

வந்தவாசியில் அரசு ப்போக்குவரத்துத் துறையின் கிளைப்பணிமனை

* 26 வினா—திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) வட ஆற்காட்டில் உள்ள வந்தவாசி பேரூராட்சியில் அரசு பஸ் டிப்போ ஏதும் செயல்பட்டு வருகிறதா?

(இ) ஆம் எனில், அதில் எத்தனை பேர் வேலை செய்கின்றனர்? எப்போது அது துவங்கப்பட்டது?

1973 சனவரி 24]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) தமிழ்நாடு அரசுப் போக்குவரத்துத் துறையின் கிளைப்பணிமனை ஒன்று வந்தவாசியில் செயல்பட்டு வருகிறது.

(இ) இந்தப் பணிமனையில் 18 பேர் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். இது 20-1-1968 ஆம் நாளன்று செயல்படத் தொடங்கியது.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, வந்தவாசி அதிகமான பஸ்கள் (பேருந்துகள்) வந்து தங்கும் இடம். பஸ்ஸைத் தளிர வேறு ரயில் வசதி இல்லாத இடம். இப்போதுள்ள அரசாங்க பணிமனையில் பேருந்துகளைப் பழுதுபார்க்க போதுமான மெக்கானிக்குகள் இல்லை. இந்தப் பணிமனையில் உள்ள மெக்கானிக்குகள், மற்றும் உள்ள தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தும் செயற்குறிப்பு எதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இப்போது 26 பேருந்துகள் அந்த வழியே செல்கின்றன. 6 பேருந்துகள் தான் அங்கே தங்குகின்றன. மொத்தம் 18 பேர் அங்கே பணிபுரிகிறார்கள். ஆகவே, உடனடியாக அங்கே உள்ள மெக்கானிக்குகள் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

அரசு பேருந்துகளில் பெண்கள் நியமனம்

* 27 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

தமிழ்நாடு அரசுக்குச் சொந்தமான பேருந்துகளில் டிரைவர்களாகவும், கண்டக்டர்களாகவும் பெண்களை நியமிக்க அரசு உத்தேசித்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, பெண்களுக்காக மட்டுமே ஓடிக் கொண்டிருக்கிற அரசாங்க பேருந்துகளிலாவது பெண்களை டிரைவர்களாக, கண்டக்டர்களாக நியமிக்க அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, பெண்களுக்காக ஓடிக் கொண்டிருக்கிற பேருந்துகள் நெரிசல் நோங்களில் ஒரு தடவை அல்லது இரண்டு தடவை மட்டுமே ஓடுகின்றன. முழு நேரம் பணிபுரியக்கூடிய கண்டக்டர்களை நியமிப்பதற்கு வழியில்லை. அதே நேரத்தில், டிரைவர்களாக நியமிப்பதற்கு, டிரைவிங் லைசென்சு எல்லாம் தேவைப்படுகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பதில் கூறுகிற போது பெண்களை கண்டக்டர்களாக, டிரைவர்களாக நியமிப்பதற்கு இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். பெண்கள் யாரும் முன்வராத காரணத்தால் இல்லை யென்று அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்களா அல்லது வேறு ஏதாவது காரணம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : முன்வருகின்ற ஆண்களுக்கே வேலை கொடுக்க முடியாத இந்த நேரத்தில், பெண்கள் வேலைக்கு வருகிறார்களா இல்லையா என்ற பிரச்சினை ஏழுவில்லை.

[1972 சனவரி 24]

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் ஆண்களுக்கே வேலை கொடுக்க முடியவில்லை. பிறகுதானே பெண்களுக்கு வேலை கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். பெண்கள் இந்த நாட்டின் ஜனத் தொகையில் பாதியிருக்கும்போது, அவர்களுடைய முன்னேற்றத்தில் இந்த அரசு நாட்டம் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லும்போது, இரண்டு பேருக்கும் சமவாய்ப்பு கொடுக்க, அவர்களுக்கு முன் உரிமை கொடுக்க வேண்டியது அவசியமில்லையா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, பெண்கள் முன்னேற்றத்தில் இந்த அரசு அதிக அக்கறை கொண்டுள்ளது என்பதை அங்கத்தினர் அவர்கள் உணர்வார்கள். ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையே இருக்கும் நல்லுறவை இப்படி பிரித்துப் பேசி பேதப்படுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, என்னுடைய வினாவிற்கு அமைச்சரவர்கள் விடை தராமல் தப்பிக்கப் பார்க்கிறார்கள். பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு மிக மிக முக்கியமான விஷயம். பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லை என்று சொன்னால், அவர்கள் முன்னேற்றத்தைக் காண முடியாது. அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பதற்காகவாவது, அவர்களை கண்டக்டர்களாக நியமிக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, அரசாங்கம் போக்குவரத்துத் துறையிலேயே பணி மனைகளில் பல்வேறு வேலைகளுக்கு பெண்கள் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கேள்வி பெண்களை கண்டக்டர்களாக, டிரைவர்களாக அமர்த்தப்படுவதைப்பற்றியதாகும். பெண்களை டிரைவர்களாக நியமிக்க வேண்டுமென்றால், அவர்கள் நல்ல உடற்கட்டு உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும், ஹெலி வெகிகிளில் டிரைவிங் லைசென்சு வைத்து இருக்கவேண்டும். அப்படி யாராவது இருப்பார்களானால், அவர்களை கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் அரசாங்க போக்குவரத்துத் துறைக்கு விண்ணப்பம் போடச் சொல்லலாம். கண்டக்டர்களைப் பொறுத்தவரையில் என்ன கஷ்டங்கள் இருக்கிறது என்றால், பல்வேறு நெரிசல் நேரங்களில் பலவகையான கஷ்டங்கள் இருப்பதால், பெண்களைக் கண்டக்டர்களாக நியமிப்பது என்பது முடியாது. இப்போதே மாணவர்கள், தொழிலாளர்கள் மோதல் என்று பல்வேறு தகராறுகள் வருகின்றன. ஊருக்கு இளைத்தவன் பிள்ளையார் கோவில் ஆண்டி என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. அதைப்போல் எந்த ஆர்ப்பாட்டம் என்றாலும், தீ வைத்தல் என்றாலும், கல் எறிவதற்கு என்றாலும், அரசாங்க பல்களைத்தான் பயன்படுத்துகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில் பெண்களை கண்டக்டர்களாக நியமிப்பது எவ்வளவு பொருத்தம் உடையதாக இருக்கும் என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருகிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, பஸ்களில் பொதுவாக தகராறுகள் ஏற்படுவதற்கு காரணமே கண்டக்டர்கள் தான். அதிலும் குறிப்பாக டிரைவர்களுக்கும், கண்டக்டர்களுக்கும் இடையே கூட ஒத்துழைப்பு, ஒற்றுமை கிடையாது. அவர்களுக்குள்ளேயே சண்டை போட்டுக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே, டிரைவர்கள் ஆண்களாகவும், கண்டக்டர்கள் பெண்களாகவும் போட்டால், இந்தப் பிரச்சினை வராது.

1972 சனவரி 24]

MR. SPEAKER : The words * * * are expunged.

திரு. நா. வீராசாமி : பஸ் கண்டக்டர்களுக்கும், டிரைவர்களுக்கும் இடையே நல்லுறவு ஏற்படுவதற்காக பெண்களை கண்டக்டர் வேலைக்கு அமர்த்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : கண்டக்டர்களுக்கும், டிரைவர்களுக்கும் இடையே நல்லுறவு ஏற்படுத்துவதற்காக அரசாங்கம் ஆட்களை நியமனம் செய்வது இல்லை. பஸ்கள் ஓட வேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரவர்கள் பெண்கள் விஷயத்தில் அதிக அக்கறை காட்டி இருப்பதைப் பற்றி மகிழ்ச்சி, நன்றி. ஆனால் ஒரு 'எக்ஸ்பெரிமெண்டல் மெஷராக' வாவது பெண்களை கண்டக்டர்களாக எடுத்துக்கொள்வதற்கு அரசு முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், அதை எக்ஸ்பெரிமெண்ட் செய்து பார்த்தபிறகு தான் அதிலே என்ன ரிசல்ட் என்று பார்க்க முடியுமே ஒழிய, அதைச் செய்வதற்கு முன்பாகவே முடிவு எடுப்பது அவ்வளவு உசிதம் அல்ல. ஆகவே, இதைக் கருத்தில் கொண்டு ஒரு எக்ஸ்பெரிமெண்டல் மெஷராக டிரைவர்களாக பெண்களை எடுத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும், கண்டக்டர்களாகவாவது அவர்களை நியமிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சோதனையாக இந்த பெண்களுக்காக ஓடும் பஸ்களிலாவது பெண்களை கண்டக்டர்களாக நியமிக்கலாமா என்று பார்த்தோம். அதிலே என்ன கஷ்டம் என்றால், ஒருவர் அந்தப்பதவியில் நியமிக்கப்பட்டால், ஒரு குறிப்பிட்ட நேரம், அதாவது 5 மணி நேரம், வேலை செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் நெரிசல் நேரங்களில் மட்டுமே, 2-3 டிரிப்புகள் இந்த பெண்களுக்கான பஸ்கள் போவதால் அதிலே நியமிக்க முடியாது. ஆகவே, அவர்களை நியமித்து விட்டு போதுமான வேலை கார்ப்புராத சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தால், இந்த முயற்சியை தற்காலிகமாக அரசு கைவிட்டு இருக்கிறது.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, பெண்கள் செல்லுகின்ற பேருந்துகளில் மாத்திரமல்ல, எல்லாப் பேருந்துகளிலும் பெண்களைக் கண்டக்டர்களாகப் போடவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, சுமுகமாக சூழ்நிலை உருவாக்கின்ற வரை இந்த விஷயப் பரீட்சையை நாங்கள் மேற்கொள்ளத்தயாராக இல்லை.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : இதுவரை எத்தனை பெண்கள் டிரைவர் வேலைக்கும், கண்டக்டர் வேலைக்கும் அப்ளிகேஷன் போட்டிருக்கிறார்கள் என்ற விவரத்

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1972 சனவரி 24]

தையும், அப்படித் கொடுக்கப்பட்ட அந்த அப்ளிகேஷன்கள் எப்படி டிஸ்போசல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விவரத்தையும் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இதுவரை அப்படி வேலை கோரி எந்த மனுவும் வரவில்லை. பொதுவாக ஹெவி வெகிள்ஸ் லைசென்சைப் பொறுத்தவரை பெண்கள் யாரும் எடுக்கவில்லை என்றுதான் தெரிகிறது. பெண்கள் பெரும்பாலும் கார் ஓட்டுபவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். வேறு விவரங்கள் தேவைப்பட்டால், தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. கு. காமாட்சி : விமானங்களில் பணி புரிவதற்குப் பெண்கள் நியமிக்கப்பட்டிருப்பது போல் நெடுந்தூரப் பேருந்துகளில் பணிபுரிவதற்கு பெண்களை நியமிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : விமானங்கள் சீக்கிரத்தில் போய்ச் சேர்ந்து விடுகின்றன. விரைவுப் பேருந்துகள் அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் போக முடிவதில்லை.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : பேருந்துகளில் பெண்களை நியமிப்பதற்கு அரசாங்கம் அச்சம் கட்டுவதை நோக்குகின்ற முறையில் டிரைவர்களுடைய மனைவிகளையே கண்டக்டர்களாகப் போட்டுவிட்டால் பிரச்சினைக்கே இடம் இல்லாது இருக்கும் அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : டிரைவராகக் கணவனும், கண்டக்டராக மனைவியும் இருப்பார்களானால் சூழ்நிலைகள்தான் பாசஞ்சர்களாக இருக்கும்.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : பெண்களை கண்டக்டர்களாகவும், டிரைவர்களாகவும் போட இயலாததற்குக் காரணம் விளக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் பஸ் ஸ்டாண்டில் பெண்களும், ஆண்களும் மோதிக்கொண்டு ஏறுவதை மாற்றியமைக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

(விடை இல்லை)

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், இங்கே கூறப்பட்ட பதிலிலிருந்து, பெண்கள் டிரைவர்களாகவும், கண்டக்டர்களாகவும் வேலை செய்யத் தகுதியுடையவர்கள் ஆகவில்லை என்ற பொருள்படும்படியாக அமைந்திருந்தது. இன்று பெண்கள் எல்லாத் துறையிலும் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும் நோத்தில், அவர்களுக்கு இந்தத் தொழிலிலும் நடைமுறைப் பயிற்சியளித்து அவர்களிடமிருந்து இதற்கு விண்ணப்பங்கள் கோர அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அரசாங்கம் பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. பெண்களுக்கான வேலை வாய்ப்புகள்—ஸ்டெட்ரெயின் அண்டு ஸ்ட்ரெஸ்—அதிகத் தொல்லையும், அதிகச் சிரமமும் இல்லாத வேலைகளாக இருக்க வேண்டும். ஓடுகின்ற பஸ்களில், அதிகமான மக்கள் ஏறி இறங்குகின்ற அப்படிப்பட்ட பேருந்துகளில் மற்றவர்களோடு போட்டியிட்டுக் கொண்டு ஏறுகின்ற அப்படிப்பட்ட நெருக்கடியான நேரங்களில் அவர்கள் தங்களுடைய பணியைச் செம்மையாகச் செய்ய முடியாது. அந்த நிலையில் டிக்கட் இல்லாமலே செல்லுகின்ற அத்தகைய மனப்பான்மையும் ஏற்படும். அரசாங்கத்திற்கும் இழப்பு

1972 சனவரி 24]

ஏற்படும். அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு பெண்களுக்குச் சிரமம் ஏற்படுவதைவிட, அலுவலகங்களிலே ஆற்றுகின்ற பணியைச் செய்வதற்குப் பெண்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கு வேண்டுமென்ற கோளாயை அரசாங்கம் நல்ல நோக்கத்தோடு செயலாற்றி வருகிறது.

திரு. கா. காளிமுத்து: டிரைவர்கள், கண்டக்டர்களாகப் பெண்களை நியமிக்காவிட்டாலும் கூட, செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர்களாகப் பெண்களை நியமிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, செக்கிங், இன்ஸ்பெக்டர்கள் கண்டக்டர்களில் இருந்துதான் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: இப்போது கார் விபத்துக்கள் அதிகமாக ஏற்படுகின்றன. பொதுவாக, பெண்கள் கார் ஓட்டுவதில் விபத்துக்கள் குறைவாக இருக்கிறதென்று புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுகின்றன. ஆகவே, விபத்துக்களைக் குறைக்கும் முகத்தான் பெண்களுக்கு டிரைவர்கள் பயிற்சி கொடுத்து அரசு போக்குவரத்தில் டிரைவர்களாக நியமிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, இது பெண்கள் இனத்திற்குக் கிடைத்திருக்கும் நற்சான்று. விபத்துக்கள் அதிகமானதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு.

திரு. எம். தேவராசன்: பஸ்களில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருக்கும் போது சில தாய்மார்களுக்குப் பிரசவம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. அத்தகைய நிலையில் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய என்ன திட்டம் இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: அடிக்கடி அப்படி ஒன்றும் பிரசவங்கள் பஸ்களில் நடைபெறுவதில்லை. அப்படி ஏற்படுமானால் மருத்துவ வசதிகள் உடனடியாக அளிக்கப்படுகிறது. இந்த மாதிரி காலத்தில் கடுமான வரையில் பெண்கள் பஸ்களில் பிரயாணம் செய்வதைத் தவிர்ப்பது அவர்களுடைய கடமை.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: மிக எளிதான வேலைகளை மட்டும் பெண்களுக்குத் தருவது என்ற முறையில் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறினார்கள். ஒவ்வொரு கால கட்டத்திலும் வளர்ந்து வருகின்ற சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப பெண்கள் எல்லா வற்றுக்கும் தகுதியுள்ளவர்கள் என்ற எண்ணம் வளர்ந்து வருகிறது. சிலப் எஞ்சினியர்களாகவும், விமான ஓட்டிகளாகவும், அமைச்சர்களாகவும், இன்னும் பல்வேறு துறைகளில் முன்னுக்கு வந்து கொள்கிறார்களார்கள். அதே போன்று இந்தத் துறையிலும் அவர்களை ஈடுபடுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: பெண்களுடைய தகுதியை அரசாங்கம் மதிக்கிறது. அவர்களுடைய அபிவாற்றல் மதிக்கிறது. அரசியல் துறையிலும் பெண்கள் மிகச் சிறந்தவர்கள் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் விளங்குகிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் மிக உயர்ந்த பதவிகளில் பெண்கள் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அபிவாற்றல், புத்தி துட்பம், ஆகியவற்றுக்கு ஏற்றற்போல் சாதாரியமான, திறமையான அலுவலக வேலைகளை அவர்கள் கவனித்து வருகின்றனர். மருத்துவத் துறையில் நர்சு

[1972 சனவரி 34]

களாகப் பணிபுரிந்து வருகின்றார்கள். தொழில் திறமை தேவைப்படுகின்ற இடங்களில், டெலிபோன் எக்ஸ்சேஞ்சு போன்ற இடங்களில் பெண்கள் பணி புரிந்து வருகிறார்கள். உடலுழைப்பு மிகுந்த பணிகளில் பெண்களைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற கொள்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை; அது இந்தக் காலத்திற்கு ஏற்றதல்ல.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : என்.சி.சி.-யில் பெண்கள் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். மேல்நாடுகளில் பெண்கள் கண்டக்டர்களாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள். அதேபோன்று நம்முடைய நாட்டிலும் பரீட்சார்த்தமாக ஏன் ஏற்படுத்தக்கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : என்.சி.சி.-யில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் உடல் நலன் உள்ளவர்கள் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி உடல் நலமுள்ள பெண்கள் போதுமான அளவில் பொதுவாக எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களிடையே கிடைப்பது கடினம். இரண்டாவது இவை எல்லாம் சமுதாய சூழ்நிலையை ஒட்டி கருதப்பட வேண்டிய ஒன்று. மேல்நாடுகளில் பெண்களிடம் ஆண்கள் நடந்து கொள்ளுகின்ற முறையும், நம்முடைய நாட்டில் பெண்களிடம் ஆண்கள் நடந்து கொள்ளுகின்ற முறையும், எண்ணுகின்ற முறையும் வேறு, வேறு என்பது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அறியாதது அல்ல.

திரு. ப. முத்துசாமி : துரித வண்டிகளில் நேர்சல் குறைவாக இருக்கிறது. கண்டக்டர்களுக்கு உடலுழைப்பு அதிகம் தேவையில்லை. ஆகவே, துரித வண்டிகளில் பெண்களை கண்டக்டர்களாக நியமிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அங்கத்தினர் அவர்கள் பெண்களுக்காக வாதாடுவதற்காகப் பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். துரித வண்டியிலும் ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளும், பொறுப்பும் அதிகம். இதுபற்றி எதிர்க்காலத்திலே சிந்திக்கலாம்.

திரு. ரா. ரா. முனாசாமி : சென்னையில் நெரிசல் நேரங்களில் போடப்படுகின்ற ஸ்டான்ட் கண்டக்டர்களாகப் பெண்களை போட உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அது அதிகமாக மறுக்கப்பட வேண்டிய கருத்து அல்ல. ஸ்டான்ட் கண்டக்டர்களும், கூட்டம் அதிகமாக ஏறும்போது அவர்களைப் பிடித்து நிறுத்தும் பணியையும் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இடையில் இருக்கும் பெண்கள் ஏற முடியாத நிலையில் அவர்களைப் பிடித்து நிறுத்தும் நிலையில் இன்னொரு பெண்ணையும் தள்ளி விடுவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் இல்லை.

Managers in Hindu Religious Endowment Commission's Office.

* 28 Q.—THIRU R. R. MUNUSWAMY: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) the number of Managers working in the office of the Commissioner of Hindu Religious and Charitable Endowments at Madras city;

(b) the number of years they have served in Madras City in various capacity at a time; and

(c) the reasons as to why they have not been transferred elsewhere?

1972 சனவரி 24]

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : (அ) சென்னை இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித் துறை ஆணையர் அலுவலகத்தில் மேலாளர் என்ற பதவி இல்லை.

(அ) & (இ) இக்கேள்விகளுக்கு இடமில்லை.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : தலைவர் அவர்களே, சென்னையில் அறநிலைய அலுவலகத்தில், பல ஆண்டுக் காலமாக அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் கீழ் மட்டத்தில் உள்ள அலுவலர்களுக்கு மேல் உயர்வு கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அதை அரசு உடனடியாக கவனிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, சென்னை அறநிலையப் பாதுகாப்பு அலுவலகத்தில் மேலாளர் என்பதற்குப் பதில், கண்காணிப்பாளர் என்று இருக்கிறார்கள். ஆகவே, கீழ் மட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கு மேல் பதவி உயர்வுக்கு வழி இருக்கிறது. மேலும் தேவையில்லை.

Temple Funds.

* 29. Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state whether the Government have examined the suggestion of the East Thanjavur District Development Council for utilising the temple funds for improving sanitary facilities to the people?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : அத்தகைய கருத்து கிடைக்கப் பெறவில்லை.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, may I know whether the Thanjavur District Development Council has recommended the utilisation of all religious funds for this purpose or only the Hindu temple funds for this purpose?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சாவூர் மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழுவிடமிருந்து தகவல் அம்மாதிரி இந்த அலுவலகத்திற்கு வரவில்லை. தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதா என்று மாவட்ட ஆட்சியாளர் அவர்களைக் கேட்டத்தில், அப்படித் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்ற பதில் அளித்திருக்கிறார்கள்.

* 30 வினா—திரு. பி. எஸ். மணியன் : மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

அறநிலையத்துறையின் சார்பில் மாவட்டந்தோறும் உயர்நிலைப்பள்ளிகள துவக்குகிற செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) வெள்ளிக்குறி இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(3) மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் அவர்களுக்குப் பாராட்டு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரும், இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே பத்தாண்டுக் காலமாக உறுப்பினராகவும், ஐந்தாண்டுகள் எதிர்க் கட்சித் தலைவராகவும் இருந்திருக்கிற நம்முடைய மாண்புமிகு நாவலர் அவர்களுக்கு, மதுரைப் பல்கலைக் கழகம், அவர்களுடைய இலக்கிய சேவைகளைப் பாராட்டி, 'டாக்டர்' பட்டம் கொடுத்திருப்பதை, இந்த மாமன்றம் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. இந்தப் பேரவையின் தலைவர் என்ற முறையிலும், இந்த மாமன்றத்தில் உள்ள எல்லோருடைய சார்பிலும், நாவலர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நல் வாழ்த்துக்களையும், பாராட்டுதல்களையும் நான் தெரிவிக்கிறேன். (பலத்த கரவொலி).

மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் இந்தப் பெரிய பெருமையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதைவிட, வைகையாற்றின் கரையில் புதிதாகத் தோன்றியிருக்கும் மதுரைப் பல்கலைக்கழகம், அவர்களுக்கு டாக்டர் பட்டம் அளித்ததன் காரணமாக தனக்கு ஒரு பெரிய பெருமையைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறது, கீர்த்தியைச் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று தான் நான் கருதுகிறேன்.

நாவலர் அவர்களை நான் 30 ஆண்டுகாலமாக மிக நன்றாக அறிவேன். தமிழ் நாட்டில் இலக்கியத் துறையிலும், அரசியல் துறையிலும், சமுதாயத் துறையிலும், இந்தத் தலைமுறையில் எத்தனையோ முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்றால், நாவலர் அவர்களுடைய பங்கு அதில் மிகப் பெரிய பங்கு என்பதை இந்த நாட்டில் உள்ளவர்கள் அத்தனைபேரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்றே நம்புகிறேன். அதில் இரண்டாவது கருத்துக்குக் கொஞ்சங்கூட இடம் இருக்காது என்றும் நம்புகிறேன்.

அவர்களை நான் சிறந்த கல்வியாளராகக் கருதுகிறேன்; அவர்களை பெரிய, தமிழ் நாட்டில் எத்தனையோ தலைமுறையில் கிடைக்காத, சிறந்த பேர்சாளராகக் கருதுகிறேன்; பத்திரிகை ஆசிரியராக, நல்ல அரசியல் தொண்டராக, அரசியல் தலைவராக, இன்னும் பெரிய சமதர்ம வீரராக, பகுத்தறிவுக் கொள்கையின் மூலம் புதிய உலகத்தைச் சிருஷ்டிக்கும் புத்துலகச் சிற்பியாக நான் அவர்களை அறிகிறேன். தமிழ் நாடும் அறிந்திருக்கிறது.

நாவலர் அவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் மட்டுமல்ல, நாவலர் அவர்கள் தமிழ் நாட்டில் இன்றைக்கு இருக்கும் தலைவர்களில் பெரிய தலைவர் என்ற வகையில் சிறப்புற்று விளங்கும்போது, மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் அவர்களுடைய இலக்கிய சேவைக்கு மட்டுமல்லாமல், வேறு எத்தனையோ அவர்களுடைய உதார குணங்களுக்காகவும் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும் வகையில் சிறப்பித்திருக்கிறது என்பதைப் பார்த்துப் பெருமைப்படலாம். தமிழ் நாட்டின் அரசியலில், அரசியல் வாழ்வில், நாவலர் அவர்கள், மிகுந்த நிதானத்துடனும், அடக்கத்துடனும், 30 ஆண்டுகாலமாக சேவை

1972 சனவரி 24]

[பேரவைத் தலைவர்]

செய்து வந்திருக்கிறார்கள். அரசியலைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, அன்றைய நிலைமைகள் நினைவுக்கு வருகின்றன. 30 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு, எந்த நிலையில் இருந்து, இன்றைக்கு எவ்வளவு முன்னேற்றம்கிடைப்பெற்றிருக்கிறது தமிழ்நாடு என்று எண்ணும்போது, நாவலர் அவர்களுடைய பணி போற்றத்தக்கது. எவ்வளவோ தடவைகள் அவர்கள் சிறைச்சாலைக்குப் போயிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் வெயிலிலும், வாய்க்கால் ஓரத்திலும், தோப்பு துறவுப் பகுதிகளிலும், சண்டமாருதமேன செயலாற்றிய சிற்பிகளாவார்கள் அவர்கள்.

ஒரு காலத்தில் இலக்கியம், கலை என்றால் அவையெல்லாம் பல்கலைக் கழகத்தின் புத்தகப் பேழைகளில் இருக்கும் நிலைதான் இருந்தது. அந்த காலத்தில், தமிழ் என்றால், அல்லி அரசாணி கதை, நல்ல தங்கான், பெரிய எழுத்துக் கதைகள், என்ற அளவில் புழுதி படிந்த நிலைதான் இருந்தது. சாதாரண, சிறிய ஏழை எளிய மக்களும் நல்ல வகையில் அறிந்த கொள்ளும் வகையில், கவிதைகூடப்பாணி, புறநானூறு, போன்ற இலக்கியங்களை. வெளியுலகத்திற்குப் பாப்பிய சிற்பியாவார்கள் அவர்கள். இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அதில் அவர்களுக்கு ஒரு பெரிய இடம், மகத்தான இடம் உண்டு என்பதில் எந்த விதமான சந்தேகமும் கிடையாது.

நிதானம் என்றால், மிக்க நிதானம் உள்ளவர்கள். மற்றவர்களுக்கு கோபம் வரும் அளவிற்கு, அவ்வளவு பெரிய நிதானத்தைக் கையாண்டு, கட்சிக்கு மட்டும் சொந்தக்காரர் என்பதில்லாமல், எத்தனையோ தலைசிறந்து வரும் தலைவர்களில் சிறந்தவர். அப்படிப்பட்ட நாவலர் அவர்களுக்கு மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் டாக்டர் பட்டம் அளித்த மிகப் பெரிய பெருமையைச் செய்கிறது என்பது அவர்களுக்கு இன்னமும் உற்சாகம் கொடுத்திருக்கிறது. சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு, மேம்பாட்டிற்கு, பொதுவுடமைச் சமுதாயமாக வகுப்பதில் சிறந்த தொண்டாற்ற நல்ல இதயம் உள்ள பண்பாளரை மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் சிறப்பித்திருப்பதை, உண்மையிலேயே இந்த மாமன்றத்தில் உள்ள எல்லாப் பகுதி உறுப்பினர்களும் பாராட்டுவார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள், இன்னும் பன்னெடுநாள், நீண்ட நெடுநாள் வாழ்ந்து, தமிழ்க் குலத்திற்கும், மனித சமுதாயத்திற்கும், ஒப்பற்ற சேவைகளைச் செய்து நீடுழி வாழ வேண்டும் என்று நம்முடைய இதயம் கனிந்த நல்வாழ்த்துக்களைச் சொல்லுகிறோம் என்று கூறி, இதை ஆமோதிக்கும் வகையில் எல்லோரும் கரவொலியின் மூலம் இந்தக் கருத்துக்களை ஆதரிப்பீர்கள் என்று கூறி அமர்கிறேன். (பலத்த கரவொலி).

(4) அறிவிப்புகள்.

(அ) பேரவை அலுவல் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஓர் அறிவிப்பு. 22—1—1971 அன்று கூடிய அலுவல் ஆய்வுக்குழு எடுத்த முடிவின்படி பேரவையின் நிகழ்ச்சி ஏற்கனவே அச்சடிக்கப்பட்டு உறுப்பினர்களுக்கு உறுப்பிப்பட்டுள்ளபடி நடைபெறும்.

(ஆ) மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையின் 6 (1) விதியின்படி, கீழ்க்கண்ட உறுப்பினர்களை பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர்களாக நியமிக்கிறேன் :—

திரு. செ. கந்தப்பன்.

திரு. எஸ். முருகையன்.

திரு. பெ. மலைச்சாமி.

திரு. என். டென்னிஸ்.

திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி.

திரு. எம். சுரேந்திரன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானம்

DR. H. V. HANDE : Sir, on a point of information. I have given notice of an adjournment motion with regard to Simpson Group of Companies. May I know whether it is going to be taken up to-day. Will the Hon. Speaker kindly indicate when it is going to be taken?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் அதை இன்றைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. எடுத்துக் கொள்வதாக இருந்தால், உங்கரிடத்தில் சொல்லி யிருப்பேன். சொல்லாததால், எடுக்கவில்லை என்று பொருள்.

அடுத்து, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானம் திரு. எஸ். கந்தப்பன்.

(5) ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தின்மீது விவாதம்.

* திரு. செ. கந்தப்பன் : “ஆளுநர் அவர்களுக்கு கீழ்க்கண்ட நன்றியுரை அளிக்கப்பட வேண்டும்”.

‘1972-ம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 22-ம் நாளன்று இரு அவைகளும் சேர்ந்த சட்ட மன்ற கூட்டத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் உவந்தளித்த பேருரைக்கு* தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றியுடையவர்களாவர்’.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : நான் இதை வழிமொழிகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

திரு. செ. மாதவன் : அவை துணைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் அவர்களுடைய உரையிலே இந்த அரசினுடைய நோக்கங்களைப் பற்றியும்,

* 92-99-ம் பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாகவும், பேருரையின் தமிழாக்கம் 95-108-ம் பக்கங்களில் இரண்டாம் இணைப்பாகவும் அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

1972 சனவரி 24]

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

செயல் முறைகளைப் பற்றியும் சத்தின சுருக்கமாகச் சொல்லியுள்ள வரிகளை இங்கே முதலில் சுட்டிக்காட்டியிருப்பது நான் என்னுடைய உரையைத் துவங்க விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசினுடைய நோக்கம் ஏழை எளியவர்களின், பாமர மக்களின் விருப்பங்கள் நிறைவேற வேண்டும் என்பதுதான். பொது மக்களின் விருப்பத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் கண்ணுடியாகவே இந்த அரசு செயல்பட விரும்புகிறது. பொதுவாக பாமர மக்களின், குறிப்பாக இன்னலுக்கு ஆளாகிய ஏழை எளியவர்களின் வாழ்வு ஏற்றம் பெறாத அவல வாழ்வு தங்கி ஆனந்த வாழ்வு பெறுவதற்குத் தன்னாலானவையெல்லாம் செய்ய இந்த அரசு மீண்டும் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொள்கிறது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட கருத்துக்களுக்கு இணங்க ஆளுநர் அவர்களுடைய உரை இந்த மன்றத்திலே ஆற்றப்பட்டது. சமுதாயத்தில் கீழாக இருப்பவர்கள் நல்லாழ்வு பெறுவதற்கு பல நல்ல திட்டங்களை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தீட்டிச் செயல்படுத்தி வருகிறார்கள். ஏழை எளிய மக்கள் இன்றைக்கு இருக்கின்ற அமைப்பிலே வாழ்ந்து சாகத்தான் வேண்டும், இது தான் தங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ளது, இதற்கு மேல் தங்களுக்கு நல்லாழ்வு இல்லை என்று நம்பிக் கொண்டிருந்த நிலை இன்று மாற்றப்பட்டு அவர்களும் ஒளி மிக்க வாழ்வு பெற முடியுமென்ற நம்பிக்கை நட்சத்திரமாகக் குடிசை மாற்று வாரியம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதை நாம் இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம்.

அதே போல இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் குறிப்பாக கிராமப் புறங்களில் 100-க்கு 50 விழுக்காடு மக்கள் குடி தண்ணீர் கிடைக்காத காரணத்தால் உடல் நலிந்து, இளைத்துக் குன்றிப் போகிறார்கள். தமிழகத் தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த ஆபத்திலிருந்து மக்களை விடுவிக்க வேண்டுமென்று நல் முயற்சி எடுக்கப்பட்டு இன்றைக்கு கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இரத்துண்டு வாழ்ந்து வருபவர்களின் நல்லாழ்விடமாக மறுவாழ்வுத் திட்டம் தீட்டி சமீபத்திலே உருத்தார்பேட்டையிலே அவர்களுக்கென ஒரு நிலையத்தை கிறந்தது வைத்து இருக்கிறார்கள்.

இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த அளவில் தண்ணீர் பற்றாக்குறை இருக்கிற காரணத்தால் உணவில் சுயதேவையைப் பெற முடியாது என்று சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நம்பப்பட்டது. ஆனால் இந்த அரசு நிறுவப்பட்ட பிறகு அது மாற்றப்பட்டு இன்றைய தினம் நமக்கு மிஞ்சி மற்றவர்களுக்கு வழங்கக் கூடிய அளவிற்கு உணவு தானியத்தில் தன்நிறைவு பெற்றிருக்கிறோம். 73 லட்சம் டன் இந்த ஆண்டின் உற்பத்தி என்கிற கனக்கை பார்க்கிறோம். இது நமக்குப் பெருமிதம் அளிக்கக்கூடிய நல்ல சாதனையாகும். இப்படி வேளாண்மை மேம்பாட்டுக்கும் மேலும் தொழில் மேம்பாட்டுக்கும் அடிப்படையாக இருக்கிற மின்சாரத் துறையிலே நாம் விரைவில் முன்னேற்றம் பெற்று மின்சாரத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய இருக்கிறோம்.

இன்றைக்குப் பொருளாதாரச் சிக்கலுக்கு வரி இனங்களை அதிகமாகப் பெருக்கச் செய்யமுடியாத அளவிற்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக் கோட்டுக்குள்ளே நின்று, மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டுக்குள், ஒரு சில குறிப்பிட்ட இனங்களில் மட்டும்

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

[1972 சனவரி 24]

வரி ஷீதிக்கும் அதிகாரங்களை வைத்துக்கொண்டு நாம் இதைச் செய்து வருவதும் என்பதை புரிந்து கொள்வதற்காக ஒன்றை எடுத்துக்காட்ட முடியும். ஆளுநர் உரையில் விவரிவாசுச் சொல்லியிருப்பதை இங்கு நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். 1971-72-ம் ஆண்டிற்கு மட்டும் நாம் அவர்களுக்குத் திருப்பித்தர வேண்டிய கடன் தொகை ஏறத்தாழ ரூ. 65 கோடி. இந்த 65 கோடியில் வட்டியாக மட்டும் 21.83 கோடி நாம் திருப்பிச் செலுத்துகிறோம் என்பது ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நாம் இப்படி 65 கோடியை திருப்பிச் செலுத்துகின்ற நேரத்தில் நமக்கு அங்கிருந்து கிடைப்பதோ 40.40 கோடி தான் என்கிற கணக்கைப் பார்க்கிறபோது கோடிய மார்வாடியாக தில்லிப் போராக நமக்குத் தெரிகிறது. இப்படி மத்திய அரசு மாநிலங்களிடம் நடந்து கொள்ளுமானால் மாநிலப் பொருளாதார வளர்ச்சி பெரிதும் குன்றிப் போகும் என்பதை நாம் அனைவரும் ஒழுமித்த ரூலில் தில்லிக்கு உணர்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் நமக்குத் தருவதைவிட நாம் அவர்களுக்குத் திருப்பித் தருவது அதிகமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் நாம் நம்முடைய திட்டங்களை தீட்ட வேண்டியிருக்கிறது என்பதை நாம் சித்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு வாதத்தை எழுப்புகிற நேரத்தில் இந்த அரசு மத்திய அரசிடமிருந்து பெறும் பணத்தை எந்த வகையிலே செலவு செய்கிறது என்ற கேள்வி எழுவது நியாயமாகும். நமதரசைப் பொறுத்தவரையில் எவ்வளவு சீராக, ஆக்கப் பூர்வமான காரியங்களுக்குத் தில்லியிலிருந்து பெறப்படுகிற தொகை செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறது. தான்தோன்றிக் தனமாகவோ, தேவையற்ற காரியமாகவோ ஒரு சல்லிக் காசும் செலவழிக்கப்படவில்லை என்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்து பத்திரிக்கையிலிருந்து ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நான் இந்துப் பத்திரிக்கையிலிருந்து சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன் என்று சொல்வதற்குக் காரணம் அந்த ஏடு இந்த அரசோடு சம்பந்தப்பட்டிராத ஏடு. எனவே இந்த அரசினுடைய நிர்வாகச் செலவுகளைப் பற்றி அந்த ஏடு என்ன கருதுகிறது என்பது இங்கே சுட்டிக் காட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். 21-6-1971 தேதியிட்ட நாள் ஏட்டில் இந்தப் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிற தலைப்பங்கத்தின் ஒரு பகுதி.

However a good part of the deficit reflects the aspiration of the Government to accelerate the tempo of its agricultural and industrial programmes. In the agricultural sector, the performance has been quite good so far and with the planned extension of power connection to another 60,000 pump-sets in 1971-72 and with the expansion of package farming practices associated with hybrid seeds, the outlook on the food front is even more encouraging. அந்தத் தலைப்பங்கத்தில் நம்முடைய பற்றாக்குறையைச் சுட்டிக்காட்டி இந்தப் பற்றாக்குறையிலும் தொழில், வேளாண்மை ஆகிய துறைகளில் முன்னேற்றங்களைச் செய்திருப்பதைப் பாராட்டி இருக்கிறது. இந்த முன்னேற்றங்களைத்தான் நாம் இன்றைக்கு பயனாகக் கண்டு வருகிறோம் என்பதை ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் மிகத் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

1972 சனவரி 24]

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

ஆக, இப்படிச் சிக்கனமாகவும், சீராகவும் இருப்பதும், நமக்குத் தேவையான நிதியை எவ்விதம் பெறுவது, பெற்ற நிதி வசதியை எவ்விதம் பயன்படுத்துவது என்று ஆராய்ந்து நம்முடைய அரசு செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த அடிப்படைகளைப் புரிந்துகொண்டு மத்திய அரசு ஒதுக்கீடு செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. இதையே ஆளுநர் உரையிலும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கடன் தொகையைப் பொறுத்து நல்ல முடிவுகளை மத்திய அரசு செய்ய வேண்டுமென்பது நம்முடைய வேண்டுகோளாகும். இது மிகவும் நியாயமான வேண்டுகோளாகும்.

அரசு ஊழியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு அளிப்பதால் அரசினுடைய செலவு அதிகமாகிறது. மத்திய அரசு ஊதிய உயர்வு அளிக்கின்ற நேரத்தில் மாநில ஊழியர்களுக்கும் ஊதிய உயர்வு அளிக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. ஊதிய உயர்வு தரப்படுகிற நேரத்தில் ஆறு லட்சைவாசி ஏற்றத்தால் ஏற்படுகிறது. நம்முடைய சக்திக்கும் மீறி டில்லியால் வசூலிக்கப்படும் சில பொருளாதாரத் திட்டங்களின் விளைவு இது. இதனால் பெரிய பொருளாதாரச் சமையைத் தாங்க வேண்டியவர்களாக நாம் இருக்கிறோம். டில்லியில் ஏதாவது செய்தால் அது நமக்கு சில இழப்புகளை ஏற்படுத்தும் நிலைதான் இன்றைக்கு உள்ளது. இதைப்பற்றிப் பல பெரிய அரசியல் வல்லுனர்கள், பொருளாதார நிபுணர்கள் கூட்டிக்காட்டியுள்ளார்கள். மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு அளிக்கும்போது மாநில அரசும் தன்னுடைய ஊழியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு அளிக்க வேண்டிய தீர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. எனவே, இதை ஈடுகட்டும் வகையில் விகிதாசாரம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும்.

தொழில் துறையில் நம்முடைய மாநிலம் அடைந்திருக்கிற முன்னேற்றம் நமக்கு உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சி தரத்தக்க ஒன்றாகும். அனுமதிக்க கடிதம் பெற்று தொழில் துறையில் கடந்த சில மாதங்களில் மட்டும் நமது மாநிலத்தில் துவங்கி உள்ள தொழில்களின் மூலதனம் சுமார் 1.35 கோடி ரூபாயாகும் என்பது மகிழ்ச்சிக்கு உரியதாகும். இது வரவேற்கக்கூடியதாகும்; பாராட்டத்தக்கதாகும். இதற்கிடையில் தூத்துக்குடி சுற்று வட்டாரம் ரூ. 100 கோடியை உள்ளடக்கிய பல தொழில்களைக் கொண்ட பகுதியாக, பல தொழில் நிலையங்களைக் கொண்ட பகுதியாக உருவாக இருக்கிறது. இது நம்முடைய அரசின் மகத்தான சாதனையாகும். நான் இன்னொன்றையும் இந்த நேரத்திலே கூட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நான் மாவட்டங்களைப் பொறுத்த அளவிற்கு குறிப்பாக தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் துறைமுகம், அதையொட்டி சேதுக்கால்வாய் திட்டம் அமைவது இன்றியமையாத ஒன்றாகும். தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் திட்டம் விரைவாக நிறைவேறி வருகிறது. அதேமாதிரி சேதுக்கால்வாய் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. இது வருந்தக்கூடிய நிலையாகும். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் திரு. ஏ. ஆர். முதலியாரைத் தலைவராகக் கொண்டு ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. அதற்கு முதலியார் கமிட்டி என்றே பெயர். அந்தக் குழு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள்ளாக சேதுக்கால்வாய் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென கிட்டவாட்டமாகச் சொல்லிற்று. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் முடிந்து, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்திலும் மத்திய அரசு இதைப்பற்றிக் கவனிக்காமல் இருப்பது வருந்தத்

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

[1972 சனவரி 24]

தக்கது. முதலியார் கமிட்டியின் அறிக்கையைத் தொடர்ந்து 1965-ம் ஆண்டில் மதிப்பீட்டுக் குழு சேதுசமூத்திரத் திட்டம் பற்றிச் சொல்லியதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“The Committee would suggest that the development programme of Sethusamudram Project may be regulated in the light of phased programme to be drawn up by the Central Government for the development of Tuticorin as a major port.”

தூத்துக்குடியை பெரிய துறைமுகமாக ஆக்குவதோடு, அதோடு இணைத்து சேதுக்கால்வாய்க்கான திட்டமும் போடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று வலியுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த 65-ம் ஆண்டு அறிக்கையைத் தொடர்ந்து 68-ஆம் ஆண்டைய மதிப்பீட்டுக் குழுவும் இதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறது. இந்த அறிக்கையில் இன்னும் பலமாக வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் அதற்குப் பிறகு இப்பொழுது 1971-72-ம் ஆண்டில் வேறொரு அறிக்கை மதிப்பீட்டுக் குழுவினாலே தீர்ப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கையில் மத்திய அரசு கொஞ்சம் நிதானமாகச் செல்லவேண்டும் என்று மத்திய அரசுக்கு புத்திமதி சொல்கின்ற விதத்திலே பரிந்துரையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி நான்கு அறிக்கைகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படித் தடப்பட்டிருக்கின்ற எந்த அறிக்கையிலும் அது கைவிடப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்படவில்லை. மாறாக அந்தத் திட்டத்தை விரைவுபடுத்த வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பாராளுமன்றத்தில் அரசியல் சார்பற்றவர்களால் தேர்தெடுக்கப்பட்ட மதிப்பீட்டுக் குழுவின் ஒருமித்த பரிந்துரையாக அது இருக்கிறது. நமது பாதுகாப்பிற்கு, கடல் எல்லையிலே பாதுகாப்பிற்கு அது தேவைப்படுகிறது. எப்படி வடக் கெல்லையிலே தூற்றுக்கணக்கான கோடி ரூபாய்களை இமயமலைப் பகுதியிலேயும் மற்றப் பகுதிகளிலேயும் செலவழித்து பாதை போடக்கூடிய நெருக்கடி இரானுவத் தேவை காரணமாக இருக்கிறதோ, அதேமாதிரி கிழக்கே இருக்கிற கடலுக்கும் மேற்கே இருக்கிற கடலுக்கும் பாதையில்லை என்பதையும், பெரிய வணிகக் கப்பல்களின் தொடர்புக்கும், நாவாய்களின் தொடர்புக்கும் இலங்கையைச் சுற்றித்தான் போய் வர வேண்டும் என்பதையும் நிச்சயமாக இந்திய அரசு கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியதொன்றாகும். ஆரம்பத்திலே ரூ. 15 கோடித் திட்டமாக இருந்தது அண்மையில் 35 கோடி என்று ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் தாமதப்படுத்திக்கொண்டே போவோமானால் இதனுடைய செலவு மேலும் அதிகமாகும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எனவே, தூத்துக்குடி துறைமுகத்தின் லாப நட்டம் இந்தச் சேதுக்கால்வாய்த் திட்டத்தை ஒட்டி இருக்கிறது என்பதை இம்மாதிரி கமிட்டி அறிக்கைகளிலேயும், பின்னாலே வந்த மதிப்பீட்டுக் குழுக்களிலும்கூட அறிவுறுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு திட்டங்களையும் ஒருசேரக் கவனிக்கவேண்டும் என்றும், ஒன்றை மட்டும் தனித்துத் துவக்கினால் அதிலே இலாபம் இருக்காது என்றும், நட்டம் ஏற்படும் என்றும் பல்வேறு குழுக்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றன. இவ்வாறுக் கிடையிலேயும் அவை எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது இருப்பது வருந்தத்தக்கது என்பதை நமது மன்றத்தின் சார்பில் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட

1972 சனவரி 24]

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

டாலன் தி தெற்கு மாவட்டங்களின் வளர்ச்சி ஒரு திரந்தா வளர்ச்சியாக இருக்காது. உண்மையிலேயே தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் திட்டத்தின் சேதுக்கால்வாய் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றினால் எதிர் காலத்திலே இந்தியாவிலே இருக்கிற ஏனையத் துறைமுகங்களின் செல்வாக்கு மட்டுப்படுமென்று அஞ்சுகிறார்களோ என்றுகூட நினைக்கிறேன். தூத்துக்குடித் துறைமுகம் சேதுக்கால்வாய்த் திட்டத்தோடு இணைந்து ஆழ்கடல் துறைமுகமாக ஆக்கப் பட்டால் இந்தியாவிலேயே அது ஒரு முன்னோடித் துறைமுகமாக, இண்டர் நேஷனல் போர்ட் என்கிறார்களே அந்த வகையில் அது சேர்க்கப்படுகிற காலம் கண்டிப்பாகத் தொலைவிலே இல்லை. இந்த வாய்ப்புக்கூறுகள், நடுநிலை யாளர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுக்குறிப்புகள் எல்லாம் பல வருகளிலே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பின்னணியில் இந்தத் திட்டம் வலியுறுத்தப்படவேண்டும். இதை நான் இந்த மன்றத்தின் வாயிலாக வலியுறுத்திக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இனி நமது சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம் துவக்கமாவதைப்பற்றி ஆளுநர் உரையிலே மிகத் தெளிவாகக் குறிப்புகள் இருக்கின்றன. இதிலே அந்த நேரத்திலே இரும்பு உருக்குக்கு அமைச்சராக இருந்த பகத் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் சொல்லியிருக்கின்ற ஒரு கருத்தினையும்தான் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இரும்பாலைத் திட்டத்தை துவக்கம் செய்ய அவர் சேலம் வந்திருந்தபோது அவர் ஆற்றிய உரையிலேயிருந்து ஒரு பகுதி.

“In view of the iron ore deposit in this area, which has very low phosphorous and sulphur content, it is ideally suitable for the manufacture of special steel. The demand for special steel in the country has increased with the growing sophistication of our industries. Much of this demand will arise in this part of this country, where, plants for manufacture of automobiles, their ancillaries as well as defence items have been set up.”

அது ஒரு தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த, ஒரு தனித்தன்மை வாய்ந்த உருக்கு என்றும், இந்த உருக்குக்குத் தேவை நம்முடைய நாட்டிலே அதிகம் இருப்பதாகவும் தென் பகுதியிலேயும் இது திரும்ப இருக்கிறது என்றும், எனவே விரைந்து ஆரம்பிக்கப்படவேண்டியதொன்று, இதனுடைய தேவை தெளிவானதொன்று என்ற வாசகங்கள் எல்லாம் அந்த உரையிலே வருகின்றன. அந்த நேரத்திலே இதையொட்டி வெளியிடப்பட்ட “இண்டஸ்டிரியல் எக்கானமிஸ்ட்” என்ற எட்டின் சிறப்பிதழில் இது வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. விசாகப்பட்டினம், ஹாஸ்பெட் போன்ற திட்டங்களுக்கு முன்னறிக்கைகள் இல்லாத காரணத்தாலே காலதாமதம் இருந்தாலும் சேலத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது தேவையில்லை. நான்கைந்து ஆண்டுகளிலேயே அதை முடிக்க முடியும் என்று அந்த நேரத்திலே அந்த இடத்திலே வலியுறுத்திச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இதையும் மத்திய அரசு கவனிக்க வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்திலே நாம் வலியுறுத்தி ஒருமித்த குரல் எழுப்பக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இனி, நம்முடைய ஆளுநர் உரையில் 9-ஆம் பக்கத்தில் தொழில் துறையிலே இருக்கிற அமைதியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “தமிழ் நாட்டில் தொழில் துறையில் நீண்ட நெடுநாட்களாக அமைதி நிலவி வந்தது

[1972 சனவரி 24]

எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சி அளித்த போதிலும், கடந்த சில வாரங்களில் ஒரு சில வேண்டாத, விரும்பத்தகாத சிகழ்ச்சிகள் நிகழ்ந்திருப்பது குறித்து நான் வருந்துகிறேன். இம்மாநிலம் தொழில் துறையில் அமைதியும் நல்லுறவும் நிலைநிறுத்தும் பாதையில் விரைந்து முன்னேறுமென நான் நம்புகிறேன். தொழில் துறையில் தொழிற் சங்கங்கள் போட்டி மனப்பான்மையைத் தவிர்ப்பதன் அவசியம் குறித்து முதலமைச்சர் கூறிய கருத்துக்களை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.” இதற்கு அடுத்து நான் விலைவாசியைப் பற்றி ஆளுநர் குறிப்பிட்டிருப்பதையும் சுட்டிக்காட்டி இந்த இரண்டையும் ஒருசேர வைத்துப் பேச விரும்புகிறேன். “மத்திய அரசு எடுக்கும் முடிவுகளையொட்டியே விலைவாசி விவரம் அமையும் என்பது முன்னர் நிகழ்த்தப் பட்ட உரைகளிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதனை இந்த அவையும் நன்கு அறியும். இந்த நிலையில் நாம் செய்யக்கூடியதெல்லாம் ஒன்றுதான். உற்பத்தியை இயன்ற அளவு பெருக்குவோம். அவசியம் ஏற்படின், இன்றியமையாப் பொருள்கள் விற்பனையைக் கட்டுப்படுத்தி, முறைப்படுத்தும் நடைமுறையைச் செயலுக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய ஏற்பாட்டினை எப்பொழுதும் தயாராக வைத்திருப்போம். வணிகச் சூதாடிகளின் சூழ்ச்சியினால் விலை ஏறி மக்கள் அவதியுறாமல் காப்புடன் இருக்கும் வண்ணம், முடையிருப்புகளை ஏற்படுத்தவும், உணவு தானியங்களும் பிற பொருள்களும் போதிய அளவில் கிடைக்கவும் வகை செய்யும் பொருட்டு உணவுப் பொருள் வழங்கல் துறையின் கீழ் தனிப்பட்ட அமைப்பொன்றை உருவாக்கவும் அரசு முடிவெடுத்துள்ளது. அதே நேரத்தில் விலை ஏற்றத்தைத் தடுத்தும் நிறுத்தி நிலைப்படுத்த, பருத்தி, நெட்டிழைப் பருத்தி, உருக்கு, மருந்துப் பொருள்கள் போன்ற தொழிலியல் மூலப் பொருள்களைப் போதிய அளவில் இறக்குமதி செய்ய இந்திய அரசு உரிய காலத்தில் முடிவெடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை நான், இந்த அரசின் சார்பாக வலியுறுத்த விழைகிறேன்.” விலைவாசி ஏற்றத்திற்கும் தொழில் துறையிலே ஏற்படுகிற அமைதியின்மைக்கும் பெரிதும் தொடர்பு இருக்கிற காரணத்தாலே இந்த இரண்டையும் இங்கே நான் தொடர்புபடுத்திப் பேச விரும்புகிறேன். பொதுவாக விலைவாசி ஏற்றங்குறித்து நம்மாலே என்ன செய்ய முடியும் என்பதை ஆளுநர் உரையிலே இரத்தினச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு நினைவு இருக்கிறது. சில மாதங்களுக்கு முன்பு சிறிது பஸ் கட்டண உயர்வு ஏற்பட்ட நேரத்தில் இன்றைக்கு மத்திய அரசிலே ஆளுகின்ற கட்சியாக இருக்கிற அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த சில உறுப்பினர்கள்கூட ஒரு மறியல் போராட்டத்திலே கலந்துகொள்வதாக அறிவித்து, கலந்துகொண்டும் இருந்தார்கள். ஒரு பேருந்துக்கு தேவைப் படுகிற சாமான்களிலே ஒரு சின்ன முறுக்காணி விலையைக்கூட கட்டுப்படுத்துகிற சக்தி மாநில அரசுக்கு இல்லை. அதை ஒட்டுவதற்குப் பயன்படுத்துகிற எரிபொருளின் விலையைக் கட்டுப்படுத்துகிற அதிகாரம் இந்த அரசுக்கு இல்லை. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் விலையெல்லாம் என் ஏறுகிறது என்பதற்கு மூலக் காரணத்தைக் கண்டாராயாமல் மாநில அரசின்மீது பாய்வது உண்மையிலேயே அறியாமையின்பாற்பட்டது. இது மக்கள் கவனத்தைத் தவறான பாதையிலே அது செலுத்துகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சினைக்கு அல்லது கோளாறுக்கு யார் காரணமாக இருக்கிறார்களோ அவர்களை மக்கள் மத்தியிலே சுட்டிக்காட்டுவது அரசியல் தெளிவு ஏற்படுவதற்கு நன்றாக இருக்கும் என்று பணிவன்புடன் எடுத்துக்கூறிக்கொள்கிறேன். மாநில அரசு காரணமாக சில

1972 சனவரி 24]

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

பிரச்சினைகள் ஏற்படுமானால் அதைக் கண்டிப்பதிலே தவறில்லை. ஆனால் மத்திய அரசின் தவறுகள் காரணமாக குறைகள் ஏற்படுமானால் கண்டிக்கப் படவேண்டியது மத்திய அரசே தவிர மாநில அரசு அல்ல என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உணவுத் தானியங்களைத் தவிர மற்றப் பொருள்களுக்கு மாநில அரசு—அது எந்த மாநில அரசாக இருந்தாலும்—இன்றைக்கு இருக்கிற அரசமைப்புச் சட்டத்தின் கீழிருந்து விலைவாசிக் கட்டுப் பாட்டை ஏற்படுத்த முடியாது என்பது என்னுடைய கருத்து.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, இதே காரணத்தைத் தான் அன்று முதலமைச்சராக இருந்த திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே பலமுறையும் எடுத்துக்கூறினார்கள். அப்பொழுது விலைவாசிப் போராட்டம் நடந்து பல்கலை எரித்தார்கள். வேறுகாரியங்கள் எல்லாம்கூட நடந்ததே அப்பொழுது இன்று ஆளுங்கட்சியாக இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் அன்று எதிர்க்கட்சியாக இருந்தது. அதை ஒத்துக் கொள்கிறார்களா? அதே கொள்கையைத்தான் இப்பொழுதும் கூறுகிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. செ. கந்தப்பன்: அன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருந்த பக்தவத்சலம் அவர்கள் எந்த வண்ணத்தில், எந்த ஓடத்திலே இருந்தார்களோ அதே வண்ணத்தில், அதே ஓடத்தில் இருந்தார்கள். மத்திய அரசிலே இருந்தவர்கள். இன்று மத்திய அரசில் இருப்பவர்கள் வேறு படகில் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் வேறு படகில் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் பணிவோடு மான்முயிற் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எனவே விலைவாசி ஏற்றம் குறித்து அரசமைப்புச் சட்டத்தின்கீழ் இன்றைக்கு இருப்பதை மாற்ற வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். அது மாற்றப்பட்டாலொழிய விலைவாசியின் சகல நெருக்கடிகளையும் நோக்கி அதிலே உருப்படியான நடவடிக்கைகளை எடுக்க சக்தியற்றதாக மாநில அரசு இருக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். இதற்கிடையில் பொதுவாகத் தொழில் வளர்ச்சியிணைய தன்மையில் தொழிலாளர்கள் அடிக்கடி அமைதியற்ற நிலைமைக்கு ஆளாவதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் இருந்தாலும் நான் சில்லரையான மேலோடிக் காரணங்களை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்காது என்ற காரணத்தால் மூலமான சில காரணங்களை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக விலைவாசி ஒரு முக்கியமான காரணமாக இருக்கிறது.

இதுபற்றி 'சென்செஸ் ஆஃப் மானுஷ்பாக்சர்ஸ் இன் இந்தியா', 'ஆனுவல் சர்வே ஆஃப் இந்தியா' என்ற இரு எடுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வற்றை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி எந்த அளவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது, வேலைவாய்ப்பு வசதிகள் எந்த அளவுக்கு பெருகியிருக்கின்றன என்பதை அவை தெளிவாக விளக்குகின்றன. 1951-52 லிருந்து 1964-65 வரையில் தொழில் வளர்ச்சியில், உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் 138 விழுக்காடு அதிகரித்திருக்கிறது. ஆனால் தொழில்

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

[1972 சனவரி 24]

வளர்ச்சிக்கேற்ற முறையில் வேலை வாய்ப்புகள் அதிகரித்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை. அதிலே 35 விழுக்காடு தான் அதிகரித்திருக்கிறது. இதிலே இருந்து நாம் ஒரு உண்மையைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

வேலை வாய்ப்புகள் குறைந்ததற்கு முக்கியமான காரணம் பொருள்கள் உற்பத்தித் துறையில் தானியங்கி இயந்திரங்களை அதிகமாகப் பயன்படுத்தி வருவதேயாகும். அதனால்தான் நாம் 'ஆட்டோமேஷனை' எதிர்க்கிறோம். இந்த அரசும் அதை எதிர்க்கிறது. இதைத்தான் அந்த இரு ஏடுகளிலும் உள்ள புள்ளிவிபரங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. ஒரு பக்கம் வேலை இல்லாத திண்டாட்டம் பெருகி வருகிறது. இன்னொரு பக்கம் விலைவாசி ஏறிச் கொண்டே போகிறது. உற்பத்தித் துறைகளில் தானியங்கிகளைப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். இவையெல்லாம் ஒன்றாக இணைந்து சென்றால் தான் ஒரு சுமுகமான நிலை உருவாகும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இதிலே இன்னொன்று மிக நன்றாகத் தெளிவாக நமக்குத் தெரியக்கூடிய உண்மை கூலிப் பிரச்சனையாகும். 1951-52 விருந்து 1964-65 வரை கூலி 76 விழுக்காடு உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த 76 விழுக்காடு கூலியில் உயர்ந்திருக்கிற அதே நேரத்தில் விலைவாசிப் புள்ளி வரங்களைப் பார்த்தால் 57 விழுக்காடு அது உயர்ந்திருக்கிறது. கூலி உயர்வான 76 விழுக்காட்டையும், விலை வாசி உயர்வான 57 விழுக்காட்டையும் சுட்டிக்காட்டிப்போன பார்ப்போமானால் மீதமுள்ள 19 புள்ளிதான் இருக்கிறது. இவ்வளவுதான் தொழிலாளர்களுக்குப் பதினைந்து ஆண்டுகளில் கிடைத்திருக்கிறது. ஆதாயத்தில் பெரும் பங்கு யாருக்குப் போயிருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது

The output per worker accruing to the employer after payment of wages was 2.3 per cent higher.

ஒரு தொழிலாளிக்குக் கிடைத்துள்ள உடனிய உயர்வு 19 சதவிகிதம்தான். ஆனால் ஒவ்வொரு தொழிலாளியின் உழைப்பின் பேரிலும்—நிர்வாகத்திற்குக் கிடைத்துள்ள கூடுதல் ஆதாயம் 230 சதவிகிதமாகும். எனவே லாபத்தில் பெரும் பகுதி முதலாளிகளுக்கு அல்லது தொழில் முதலீட்டு பங்குதாரர்களுக்குப் போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறது என்ற கணக்கைப் பார்க்க முடிகிறது. பங்குதாரரைவிட நிர்வாகம் என்ற பெயரில் ஒரு சிறு கூட்டமே இதில் பெருங்கொள்ளை அடிக்கிறது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல வாய்ப்புகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். நான் இதைச் சொல்லும்போது, அதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள் என்றே நினைக்கின்றேன். யாவரும் அதை ஒப்புக்கொண்டு தான் ஆகவேண்டும். அதேபோல் தொழில் அமைப்புகளுக்கு அனுமம் வழங்குவதிலும் சில கட்டுப்பாடுகள் தேவைப்படுகின்றன. அதைக் கவனித்து, ஆவன செய்வது மத்திய அரசினுடைய கடமையாகும். தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் தொழில் அமைதிக்கு நம்முடைய வரம்பிற்குட்பட்டு, என்னென்ன மேம்பாடுகளைச் செய்ய முடியுமோ அவைகளைச் செய்ய நமதரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்கு தொழில் அமைதியைக் குறித்து நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், தமது சென்ற நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறியுள்ளதை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1972 சனவரி 24]

[திரு. செ. சுந்தரப்பன்]

“தொழில் தகராறுகளைப் பொறுத்த வரையில், அத் தகராறுகளைத் தீர்த்து வைக்க வசதி செய்வதே, தொடர்ந்து அரசின் கொள்கையாய் இருந்து வருகிறது. தொழில் தகராறுகளைப் பொறுத்தவரை, தொழிலாளர்களுக்குப் பரிவு காட்டும் அதே நேரத்தில், தொழில் துறை உற்பத்தி குலையாமல் பார்த்துக்கொள்வதும், தொழில் நிர்வாகிகளின் நியாயமான நலன்கள் பாது காக்கப்படுவதும், நமது கொள்கையாக எப்போதும் இருந்து வந்துள்ளது. இம் மாநிலத்தில், தொழிலாளர்களுக்கும் தொழில் நிர்வாகத்தினருக்கும் இடையே இணக்கமான நல்லுறவுகள் நிலவிட, கடமையைச் செய்பவர்களுக்கு உரிமையைப் பெற்றுத் தருவதிலும், உரிமை கேட்பவர்களுக்கு கடைமையை உணர்த்துவதிலும் இந்த அரசு பொறுப்புடன் செயல்பட்டு வருகிறது.”

இந்த வரிகளில் ஒரு இம்மியும் பிசகாமல் கடந்த காலத்தில் நம்முடைய நடவடிக்கைகள் இருந்து இருக்கின்றன என்பதைத் திட்ட வட்டமாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நானும் தொழிலாளர்களோடு கொஞ்சம் தொடர்பு உள்ளவன்தான். எல்லாத் தொழிற்சாலைகளிலுள்ள தொழிலாளர்களோடும் தொடர்பு கொண்டவன் என்று சிலரைப் போல் சொல்லிக் கொள்ள முடியாவிட்டாலும், ஒரு சில தொழிற்சாலைகளின் தொழிலாளர்களோடு தொடர்புடையவன் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்களோடு நெருங்கிய தொடர்புள்ள, அவர்களின் சுக-துக்கங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ளும் ஒருவர்தான் தொழிலாளர் தலைவராக இருக்கவேண்டும் என்பது மறுக்க முடியாத கொள்கையாகும்.

இப்பொழுது பெரிதாகப் பேசப்பட்டு வருகின்ற சிம்ஸன் கம்பெனியை எடுத்துக்கொண்டால், முன்பு தலைவராக இருந்தவர் விலகிக்கொண்ட பின்னால் வேறு ஒருவர் தலைவராக வந்தார்கள். அந்த நபர் இன்றைய ஆளும் கட்சியைத் சேர்ந்தவராக இருக்கிறார்; எனவே, அவர் சிம்ஸன் தொழிற்சங்கத் தலைவராக வந்த முறை சரியல்ல என்று சொல்கிறார்கள். தேர்ந்தெடுத்த முறை சரியில்லை என்றால் அதை மாற்றுவதற்கு அங்கீகரிக்கப்பட்ட மாபு இருக்கிறது. தொழிலாளர் நிர்வாக அமைப்பு அதை மாற்ற வேண்டுமே தவிர இதிலே அரசு தலையிட்டு முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும்? இதிலே அரசு என்ன முடிவு எடுக்கவேண்டும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. தலைவர் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தில் குறைபாடு உள்ளது என்று சொல்கிறார்கள். ஒப்பந்தத்தில் குறைபாடு இருக்குமானால் அதைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கான வழிமுறைகளும் இருக்கின்றன. அந்த வழிமுறைகளைத் தேடாமல், அதையும் ஒரு பிரச்சனை யாக்கி, அரசாங்கத்தின்மீது பழி சுமத்துகின்றார்கள். இன்றைக்கு அந்த தலைவர் வெளியேறிவிட்டார். தலைவரை மாற்றவேண்டும் என்று கூறியவர்கள், தலைவர் வெளியேறிய பிறகும் கூட தகராறை விட்ட பாடிட்டை. இதைப் பார்க்கின்றவர்களுக்கு—என்னைப் போன்றவர்களுக்கு—இது தொழில் தகராறுகத் தெரியவில்லை. மாறாக இது அரசியல் நோக்குடன் நடத்தப்படுகிற தகராறு என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

[1972 சனவரி 24]

இது சம்பந்தமாக ஒரு உடன்பாடு ஏற்படவில்லையானால் மாநிலம் பூராவும் இந்தமாதம் 11-ந்தேதி வேலை நிறுத்தம் செய்வதாக அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் 10-ந்தேதியே உடன்பாடு ஏற்பட்டுவிட்டது. அந்தச் செய்தி ஆளும் கட்சியைச் சேராத சில பத்திரிகைகளிலும் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது. வானொலியிலும் அறிவிக்கப்பட்டது. அதன் பிறகும் மேட்டூரில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை சேர்ந்த தொழிற்சங்கங்களைத் தவிர, மற்ற தொழிற்சங்கங்கள் எல்லாம் கண்டன ஊர்வலம் நடத்தத் திட்டமிட்டன. உடன்பாடு ஏற்பட்டு விட்டதே என்று சொன்னபோது, அந்தத் தொழிற்சங்கங்கள் எங்களுக்குத் தகவல் வரவில்லை என்று கூறின. உடன்பாடு ஏற்பட்டது குறித்து பத்திரிகைகளிலும், வானொலியிலும் அறிவித்திருந்ததைச் சுட்டிக் காட்டியும் அவர்கள் கேட்கவில்லை. இம்மாதிரியான நிலை நீடித்தால் நமது மாநிலத்தில் அமைதி குவிந்து, தொழில் முடக்கம் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அமெரிக்க ஆதிக்கத்தை கண்டிப்பதற்குடையாளமாக “எஸ்ஸோ”, “கால்டகஸ்” பெட்ரோல் விநியோகிக்குமிடங்களுக்கருகில் போராட்டம் நடத்தப்போவதாக ஒரு கட்சி அறிவித்துள்ளது. எஸ்ஸோ, கால்டகஸ் பங்குகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இடங்களிலே ஸ்டிரைக் செய்வதென்றால், முக்கியமான எரிபொருள் வைத்திருக்கிற இடங்களிலே ஸ்டிரைக் செய்கிறார்கள் என்றால் அதற்கு என்ன அர்த்தம்? வேண்டுமென்றே நாச வேலைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்பதைத் தவிர வேறல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அரசியல் நோக்கத்தோடு சில எதிர்க்கட்சிகள் இன்று நெருப்பு விளையாட்டில் இறங்கத் துடிக்கிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது. சிம்ஸனில் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தலாமா என்று நம்மைக் கேட்டார்கள். ஆனால் கோளத்தில் இருக்கின்ற இடுக்கி பிராஜெக்ட்டில் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அதனால் மோசமான விளைவுகள் ஏற்படும் என்று கருதி, நேற்றைய தினம் மத்திய அரசு இந்திய பாதுகாப்புச் சட்டத்தை அங்கு பிரகடனப்படுத்தி இருக்கிறது. இன்று இந்தியன் எக்சுப்ரிஸ் மற்றும் சில பத்திரிகைகளில் இச்செய்தி பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை இங்கே படிக்க விரும்புகிறேன்.

‘This is from the ‘Mail’ under the heading ‘Ban on strike in Iddiki Project.’ It is stated as follows:—

“The Central Government has issued a notification under the Defence of India Rules prohibiting strike or other stoppage of work in the Iddikki hydel project for six months, according to information received by the State Government.

The notification which comes into force with immediate effect, also prohibits strike in any service connected with generation, distribution or transmission of electricity in Kerala.”

மின்சார உற்பத்தி, விநியோகம் அல்லது மின்மாற்றம் தொடர்பாக எந்த இடத்திலும் வேலைநிறுத்தம் கூடாது. ஆறு மாத காலத்திற்கு வேலை நிறுத்தம் இருக்கக்கூடாது என்று இந்திய பாதுகாப்புச் சட்டம் 118-வது பிரிவின் கீழ் இந்தப் பிரகடனத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி கோள அரசாங்கம் என்ன நினைக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் நம் மாநிலத்தில் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பிரகடனம் செய்தபோது, இது தேவையற்றது; தொழிலாளர்களை ஒடுக்குவதற்காகவே இந்தச் சட்டம்

1972 சனவரி 24]

[திரு. செ. சுந்தரப்பன்]

பிரகடனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இங்கு அண்மையில் வந்திருந்த மத்திய அமைச்சர் ஒருவர் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, 'இது நியாயமற்றது, விரும்பத்தகாதது, மத்திய அரசாங்கம் இதைப்பார்த்துக் கொண்டு சும்மா இருக்காது' என்றெல்லாம் கூறினார்.

நமது மாநிலத்தில் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பயன் படுத்தியதைக் கண்டித்துப் பேசியவர்கள், இடுக்கி நீர் மின்சாரத் திட்டத்தில் பாதுகாப்புச் சட்டம் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது குறித்து எதுவும் பேசக் காணோம். இங்கே வந்து பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தியதற்குக் கண்டனம் தெரிவித்துச் சென்ற மத்திய அமைச்சர், டில்லியிலிருந்து அதே சட்டத்தை மேற்சொன்ன நிறுவனங்கள்மீது பிரகடனப்படுத்தியிருக்கிறார். இதை யெல்லாம் பார்க்கும்போது இங்கே அமைதியான முறையிலே தொழிற்சாலைகள் இயங்கிவருவதைக் காணப்பெறுபவர்கள், அந்த அமைதியை சீர்குலைக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றையதினம் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அரசுத் தரப்பில் இருந்தோ அல்லது தாம் தலைமை வகித்து நடத்திச் செல்கிற பேரியக்கத்தின் சார்பிலோ சில அறிவிப்புகள் தருகிற போது அது பற்றி செய்யப்படுகிற சிமர்சனங்களைக் கவனித்தால் அரசியல் உள்நோக்கம் அவற்றில் இருப்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். குறிப்பாக அவர்கள் இந்தியாவின் ஒற்றுமையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது "ஒற்றுமைக்கே முதலிடம் தருகிறோம்" என்று சொன்னார்கள். இதைப் பற்றிக்கூட அவர் சொன்னது அவரது உள்ளத்தில் இருந்து வந்ததா, இல்லையா என்பதை எல்லாம் தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகத்தில் ஆராய்ச்சிகள் நடக்கின்றன. அதுவும் ஒரு பத்திரிகை மக்களிடத்தில் பயந்து கொண்டு அப்படிப்பட்ட அறிவிப்பைத் தந்தார்கள் என்கிறது. மக்களிடத்தில் அவருக்கு என்ன பயம்? செல்லாக் காசுகளாக்கப்பட்டு ஒதுங்கி இருப்பவர்களுட துணிவாக மக்கள் முன் எதையும் சொல்லத் துணியும் போது, இதற்குமுன் எவரும் பெருத செல்வாக்கைத் தமிழர்களுக்கு மத்தியில் பெற்று மிக்க பேரோடும், புகழோடும் இயங்கி வருகிற டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், மக்களுக்குப் பயந்து கொண்டு ஒரு அறிவிப்பைத் தரக் காரணம் என்ன? யாருக்கும் பயந்து கொண்டு அறிவிக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. அவரது தாய் எண்ணத்தை மதிக்காது கீழ்த்தரமான உணர்ச்சிக்குச் சிலபேர் பலியாகி வருகிறார்கள் என்பதைத் தான் நாம் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. நம் இனத்தில் ஒருவர் மக்களிடத்தில் இத்தனை செல்வாக்குடனும், புகழுடனும் செயல்பட்டு வருகிறார் என்பதைக் கண்டு பெருமைப்படவேண்டியதிருக்க—மகிழ வேண்டியிருக்க அதைவிடுத்து அவர்கள் இன்றைக்கு இறங்குகிற கீழ்த்தரமான ஆராய்ச்சியைக் கண்டு வருந்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதுவும் குறிப்பாக அவருக்கு டாக்டர் பட்டம் தருகிறபோது என்ன என்னவிதமான சர்ச்சைகளை எழுப்பினார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். 1971-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 30 தேதி இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸில் வந்த செய்தி ஒன்றை இந்த மன்றத்தில் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கூடியவரையில் பத்திரிகையில் இருந்து படிக்காமல் இருப்பது நல்லது.

[1972 சனவரி 24]

திரு. செ. கந்தப்பன் : மன்னிக்க வேண்டும். நான் சொல்கிற கருத்துக்கு ஆதாரமான மேற்கோளைத்தான் பத்திரிகையில் இருந்து எடுத்துக் காட்டுகிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : It is not necessary to quote from newspapers. It is enough if the hon. Member refers to it.

திரு. செ. கந்தப்பன் : இது காண்ட்ரவர்டியல் மேற்கொள் அல்ல; “மதர் டெரஸ்ஸா ஆனாடு” என்கிற தலைப்பில் in “Indian Express” dated 30th October 1971.

“The Catholic University of America today conferred on Mother Teresa the honorary degree of Doctor of Humane Letters for her work in the slums of Calcutta and other Indian cities and through her Order in several other countries.” என்பதாக அந்த அம்மையாருக்கு, கல்கத்தாவில் இருக்கிற சில குடிசை பகுதிகளில் ஆற்றியிருக்கிற பணிகளுக்காக, டாக்டர் பட்டம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்கிற இந்தச் செய்தியை நான் சுட்டிக்காட்டுவதன் நோக்கம், இது போலக் கொடுப்பது என்றால் நம்முடைய கலைஞர் அவர்களுக்கு எத்தனை டாக்டர் பட்டங்கள் தந்திருக்க வேண்டும்? இருந்தும் அவருக்கு டாக்டர் பட்டம் அளிக்கிறபோது சில பிரச்சினைகளை கீழ்த்தரமாக எழுப்பினார்கள் என்றால் அரசியல் நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இழிந்த தன்மையில் பிரச்சாரம் செய்வதும், மக்களின் போக்கைத் திசை திருப்புவதும் அவ்வளவு நல்லதல்ல என்பதைத் தான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு வாதம் சமீபத்தில் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையிலும் பேசாமல் இருந்து விட்டு இன்றையதினம் மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையை முதல்வர் அவர்கள் எழுப்பியிருக்கிறார்களே என்பதாக பொறுப்பான ஒருவர் பேசியிருக்கிறார். உண்மையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் இந்த இயக்கம் தோன்றிய நாளில் இருந்தே மாநிலங்களுக்கு அதிக உரிமை வேண்டுமென்ற குரல் என்றைக்கும் நிறுத்திவைக்கப்படவில்லை. முதலில் விடுதலைக் குரலாக இருந்தது. பின்னர் இந்திய அமைப்புக்குள் இருக்கிற தன்னாட்சி கோரிக்கைக் குரலாக மாறிய போதிலும் தொடர்ந்து இருந்தே வருகிறது. இடையில் நாடு சிக்கலை எதிர்நோக்கிய அந்த நேரத்தில் அதை நிறுத்தினார்கள் என்பது தவறானால் அந்தத் தவறை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் அப்படி நிறுத்தியிருந்த பெருந்தன்மையைப் பாராட்டாமல் “இடையில் பேசாமல் இருந்தார்களே, மறுபடியும் பேசுகிறார்களே” என்பது உண்மையில் பொருத்தமான வாதம் அல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இதற்கிடையில் தோழமைக் கட்சியாகிய வலது சாரி பொதுவுடமைக் கட்சித் தலைவர் தன்னாட்சிக் கோரிக்கை ஒற்றுமைக்கு முரண்பட்டது என்பதாக பத்திரிகையில் விடுத்திருந்த ஒரு செய்தியைப் பார்த்து நான் அதிர்ச்சி அடைந்தேன். மற்றவர்கள் முரண்பாடானது என்று சொன்னால் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் self-determination என்பதையே அடித்தளமாகக் கொண்டவர்கள்—இப்போது கொஞ்சம் மிதமாகிக் கொண்டிருக்கக் கூடும்—நம்மைப்பார்த்து தன்னாட்சி கேட்பது முறை அல்ல என்பது வேடிக்கைக்குரியதாகும். ரீப்பிள்ஸ் வார் என்ற ஜேர்னலில் 1944 அக்டோபர் 15-ல்

1972 சனவரி 24]

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

“The National Kernal of the Pakistan Demand” wrote Adhikari, is that “wherever people of the Muslim faith living together in a territorial Unit form a nationality . . . they certainly have the right to autonomy State existence just like other nationalities in India such as Andhras, Karnatakis, Marathas and Bengalis”.

என்பதாக என்ன கருத்தை வெளியிட்டார்களோ அதே கருத்தைத் தான் ஏறத்தாழ இன்றைக்கும் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னொரு இடத்தில் பி.ஸி. ஜோஷி என்பவர் அகில இந்திய அடிப்படையில் நேரு அவர்களுக்குப் பதில் தருகிறபோது

“After all the real issue which sharply divides us to-day is not people's war, but our advocacy of self-determination”

என்று மார்ச் 1946-இல் குறிப்பிட்டார்கள். “நாங்கள் -just determination

கேட்கிறோம். நேரு ஒத்துக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள்.

“Self determination to nationalities, including the right of secession என்பதை ஒத்துக்கொண்டால் தகராறுக்கு இடமில்லை” என்றார்கள்.

தொடர்ந்து அந்தக் கருத்தைத்தான் பலகாலமாக வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் டெல்லியில் நடந்த ஒரு கருத்து அரங்கில் கூட திரு. ஆலடி அருணா அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். திரு. நம்பூதிரிபாட்டும் திரு. பூபேஷ் குப்தாவும் என்ன சொன்னார்கள் என்கிற விவரம் என்னிடம் இருக்கிறது. வேண்டுமென்றால் வாங்கிப் படித்துப் பார்த்துக்கொள்ளட்டும்.

அவர்கள் வேண்டுமென்றே கலைஞர் சொல்வது முானது என்பதுதான் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் எல்லோருக்கும் புரியட்டும் என்பதாக ஆங்கில வார்த்தைகளையே உபயோகப்படுத்தி “நாங்கள் கேட்பது செல்ப் டிடர்மினேஷன் அல்ல; அடானமி தான்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஒன்றைச் சுருக்கமாக சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய மாநில பொருளா தாரப் பங்கீட்டு உறவுகளை வகைப்படுத்துகிற அரசமைப்புச் சட்டத்தின் வகையுரைகள் 268-ல் இருந்து 282 வரை—ஏறத்தாழ 1935 ஆண்டு வெள்ளைய ரால் உருவாக்கப்பட்ட அரசியல் சட்டத்தையே அடிப்படையாகக்கொண்டது அந்தக் காலத்திய சூழ்நிலை என்ன? இங்கிலாந்து நாட்டில் பொருளாதார மந்தம் நிலவிய காலம்—போர் மேகங்கள் சூழ்ந்துகொண்டிருந்த காலம்—என்றைக்கும் நம்மை அடிமையாக அவர்கள் வைத்திருக்க நினைத்திருந்த காலம்—மக்கள் நல்வாழ்வுத் திட்டங்கள் என்பதாக நாம் அரசியல் அமைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் மாநிலங்களுக்கு என்ன என்ன கடமைகளைத் தந்திருக்கி ருமோ அந்தக் கடமைகள் எல்லாம் சிந்திக்கப்படாமல் இருந்த காலம்— மத்திய அரசின் வருமானமே 90 கோடியாக இருந்த நேரம்—அந்த நேரத்தில் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டப் பிரிவுகளையே இன்றைக்கும் நாம் வைத்துக் கொண்டிருப்பது சரிதானா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதனால் ஏற்பட்டிருக்கிற கேடுகள் எவ்வளவுதூரம் மலிந்து போய்க் கிடக்கின்றன என்பதைப் பார்க்காது—சொல்கிற கருத்துக்கு உள் நோக்கம் கற்பிக்க முயல்வது சரியானதாகாது. திரு. பிரபதோஷ் குப்தா என்பவர் காபிடல் என்ற பத்திரிகையில் 1970 செப்டம்பர் 31-ஆம் தேதி இதழில் எழுதியிருப்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

“ If the levy is called by one name, the revenues go to the States and if it is called by other names, the Centre gets everything ”

என்பதாக, ஒரு பெயரில் மாநிலங்களுக்குச் செல்லும் அதே வரி இன்னொரு பெயரால் அழைக்கப்படுகிறபோது மத்திய அரசுக்கே போய் விடுகிறது என்கிறார். நியாயமாக மாநிலங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய பணக்கக் கொடுக்காமல் அவர்கள் வசூலித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். அதுவும் 282 வகையரையின்படி மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்கு அளிக்கிற உதவித் தொகை எவ்வளவு தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது, அரசியல் சட்டத்திற்கு சம்பந்தம் இல்லாத பார்லிமெண்டின் அங்கீகாரம் பெறுது திட்டக்கீழ் என்று உருவாக்கப்பட்டு அந்த அமைப்பின்கீழ் பரிந்துரைகளை வைத்துக்கொண்டு தான்தோன்றித்தனமாக ஒதுக்கீடுகள் மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசால் செய்யப்படுகிறது. அதனாலே நமக்கு ஏற்படுகிற விளைவுகள், அதனாலே மாநில அரசினுடைய தனித்தன்மை எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதெல்லாம் நம்முடைய உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியாததல்ல. இப்படி பட்ட சூழ்நிலைகளிலிருந்து தப்புவதற்கு மாநிலத்தினுடைய தன்னாட்சிதான் இன்றைக்குத் தீவிரமாக்கப்படவேண்டிய பிரச்சனை என்பதை மட்டும் இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது நம்முடைய அரசு காட்டிவருகின்ற நிதானமும் பெருந்தன்மையும் காரணமாக பல நேரங்களிலே ஆளுகிற தரப்பிலே உள்ளவர்கள் தாம் நியாயமான உரிமைகளைப் பெறமுடியவில்லை என்ற நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்கிறபோது, ஏதோ தாம் பாதிக்கப்படுவது போல அரசியல் நோக்கோடு மாற்றுத் தரப்பிலுள்ளவர்கள் செய்கிற சூழ்ச்சிகளைக் குறித்து அரசு எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்.

மாநில அரசு பொருளாதார அளவில், அரசியல் ரீதியில் நிர்வாகத் துறையில் முழுமையாகச் செயல்படுவதற்கான உரிமைகள் அதற்கு அளிக்கப்படவேண்டுமென்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இறுதியாக ஒன்றை மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லோரும் ஒப்ப முடிந்தது என்பதாலே நான் அதனை இறுதியாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 15-வது பிரிவிலே “பண்டமன்டல் ரைட்ஸ்” என்ற ஒரு வகையுரை இருக்கிறது. இந்திய நாட்டிலே சில அடிப்படைகளிலே ஒருவருக்கும் மற்றொருவருக்கும் மாறுபாடு அல்லது வேறுபாடு இருக்கக்கூடாது என்ற வகையிலே அந்த வகையுரை அமைந்திருக்கிறது. அதிலே

Prohibition of discrimination on grounds of religion, race, caste, sex or place of birth
என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. மேலும்,

“ The State shall not discriminate against any citizen on grounds only of religion, race, caste, sex, place of birth or any of them. ”

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே மத அடிப்படையிலோ அல்லது இன அடிப்படையிலோ அல்லது ஜாதி அடிப்படையிலோ அல்லது பால்—ஆண், பெண்—அடிப்படையிலோ எந்த இடத்திலே பிறந்திருக்கிறார்கள் என்ற அடிப்படையிலோ இந்தியர்களைப் பாடுபடுத்திப் பார்க்கக்கூடாது என்று திட்ட

1972 சனவரி 24]

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

வட்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் எந்த அடிப்படையிலே இந்தியர்கள் இயல்பாகப் பிளவுபடுகிறார்களோ அந்த விதியை வேண்டுமென்றே அரசமைப்புச் சட்டத்திலே புறக்கணித்து இருக்கிறார்கள். ஐக்கிய நாடுகள்—யுனெட் நேஷன்ஸ்—சார்ட்டரிலே உள்ள வார்த்தைகளையெல்லாம் அப்படியே இதிலே எடுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மொழியின் அடிப்படையில் மாறுபாடு காட்டப்படக்கூடாது என்பது மட்டும் இந்திக்கு அதிகம் தரவேண்டும்தற்காக இதில் காட்டாமல் விட்டிருக்கிறார்கள். 14, 15 மொழிகள் வழங்குகின்ற ஒரு நாட்டிலே மொழி எவ்வளவு அழுத்தமான அடிப்படை, அந்த மொழி அடிப்படையிலே மக்கள் பிரிவுபட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அந்த மொழி வாசகத்தை அதிலே சேர்க்கவேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் நாடாளுமன்றத்திலே இரண்டு முறைகள் தீர்மானம் கொண்டுவந்து வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். சாதாரணமாகப் பார்க்கின்றவர்களுக்கே கூட—துல்லியமாகக்கூடப் பார்க்கவேண்டாம்—தெரியும் இந்தியரிடையே மொழி அடிப்படையிலே பாகுபாடு அமைந்திருக்கிறது என்ற உண்மை ஒரு பகுதியிலே பிறந்த புண்ணியத்தைச் செய்தவர்கள் என்பதாலே மொழியுரிமை பெற்று பிறர்மீது அதிகம் செலுத்த அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வேறு ஒரு பகுதியிலே பிறந்த பாவத்தைச் செய்தவர்கள் என்பதாலே நாம் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலைமையான் அடிப்படை உரிமைகளிலேயே இருக்கிறது. இப்படி முக்கிய காரணங்கள் இருக்கிற நேரத்திலே அரசியல் அடிப்படையிலேயும் நிர்வாக அடிப்படையிலேயும் மாநிலத்திற்கு அதிக உரிமைகள் தரப்படவேண்டுமென்ற நம்முடைய நியாயமான குரல் அரசியல் சட்டத்திற்கு அப்பாலே நின்று எல்லோராலும் வலியுறுத்தப்பட வேண்டுமென்று ஒருமித்த குரலில் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து அமைகிறேன். வணக்கம்.

THEVU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, while congratulating the Governor for his able representation of the State Government's views, I think we will be failing in our duty if we do not point out certain short comings that exist in the speech.

In the first page itself the Governor has been congratulating. Rather, there is more hero worship than actual statement of fact. Here he says:

“Neither superiority in arms nor treacherous moves of the unscrupulous enemy backed by some of the ill-informed powers could help the enemy to succeed in his nefarious designs. Thanks to the valour of our armed forces . . .”

We join with that.

“and the dynamic, sober and astute leadership of Prime Minister Indira Gandhi, our commitment to democracy has been honoured.”

We join with that. But apart from that, it is the entire nation that has helped to win the war. It is not a personal victory. It is a national victory, I have to point out first.

[Thiru K. M. Subramaniam] [1972 சனவரி 24]

Then, coming to the second page, the Governor says :

" Instead of advising the military junta of West Pakistan to respect realities, some of the powers encouraged the mad gamble of this junta . . .

Why some of the powers ? It was really the United States of America that led this mad gamble of the military junta. The Governor should have categorically mentioned, this Government should have categorically mentioned that United States of America has definitely encouraged the mad gamble of this junta which ultimately led to naked aggression against India. On these two points I think the entire House will agree with me that the Governor has failed to mention these two important points. One is that the nation has completely supported Indira Gandhi's leadership. Secondly, it was the United States of America that led this murderous attempt of Pakistan on the innocent Bangla Desh.

Coming to the economy of the country, here many pious words have been stated. The hon. Member Thiru Kandappan has also made a very able representation of how the economy of Tamil Nadu had been developed. I am sure that there has been a lot of things to be done. Whenever the economy goes wrong the State Government blames the Centre. If anything goes wrong the Centre says that the State Government is not doing things properly. The Centre is always harping on the view that the State Government does not utilise the funds properly. I do not particularly refer to Tamil Nadu State. There is more planned wastage than planned construction. What is happening we all know. But whatever it is, all the parties in this State will certainly support the ruling party when it says that we want more money to do our work. There are no two opinions about that. But what we should do with that money, how we should utilise it? These are important problems to be solved or tackled properly and scientifically.

Sir, we find of course that there have been good encomiums paid on the agricultural development. In the entire nation there is agricultural development. I think in 1947 when the British left India, India's agricultural production was about four crores of tonnes. To-day it is more than ten crores of tonnes. The entire country has developed. Of course, Tamil Nadu has also developed. The development is not due to the present Government alone, but also due to what the past Government did. Various dams have been constructed: various canals have been dug; various measures have been adopted: electricity generation has been developed. All these have led to the present fairly prosperous state of food production in this country. In spite of it, we are all afraid to-day as to what is going to happen to our rice problem.

Of course, 'rupee a measure' scheme has been completely forgotten. It was only promised in the election manifesto. It was only introduced in Madras and Coimbatore. That has all gone now. We are thinking of rationing. If production is high,

1972 சனவரி 24] [Thiru K. M. Subramaniam]

if production is improved and if there is no need for rationing, I do not know in the previous year what has led to the introduction of rationing or to the investigation whether rationing is necessary or not, in spite of this extra production. I leave it to the Government to answer.

Sir, now coming to the production of cotton, we all know that many mills are closed and one of the main reasons for the closure of the mills to day is the high price of cotton. The high price of cotton is due to the fact that the production of cotton is not developing according to the needs of the country. Also, the yield per acre in this country is the lowest in the world so far as cotton is concerned. I think the Mill Owners' Association of Bombay have suggested some experiments with regard to the production of cotton and how it could be increased ten-fold. The State Government have been grossly neglecting that aspect and consequently mills are being closed. Today, the mills are closed mainly due to the non-availability of cotton and its high prices.

Sir, I am sorry to say that not a word is mentioned in the Governor's Address about 40 lakhs of persons employed in the handloom industry. To day these 40 lakhs of persons employed directly or indirectly in the handloom industry are the worst sufferers. In 1947 their family income was Rs. 48 and in 1970 their family income was Rs. 96. But the family income of other workers have gone up like anything. A labourer who was getting Rs 60 in 1947 is to day getting Rs 250. But, not a word has been mentioned in the Governor's Address about them and so much importance is not given to them as should be given by this Government.

Sir, it is stated in the Governor's Address—

'As the House is aware, we have taken a number of steps to ensure that the small farmers and landless peasants are given adequate attention in the planning process . . .'

I do not know what adequate attention has been given to the landless peasants. So far as loans are concerned, in spite of the nationalisation of banks and in spite of the tall promises made to the agriculturists, I know big landholders are able to borrow money at concessional rates and they re-lend them to the small landholders who are not able to get it directly from the banks. Also, if the small landholder wants money, he has to produce two sureties to the bank. These two sureties cannot borrow anywhere else. That means only one in three will get monetary help from the Scheduled Banks. Is that right? Is that fair and is that enough?

Now coming to industries, I am very much surprised at the attitude of the Tamil Nadu Government so far as the industrial policy is concerned. I am not referring to particular industries. The hon. Member, Thiru Kandappan has stated that unemployment is due to various factors including the industrial policy. The

industrial policy should be so based as to provide maximum employment to the people. Now, this Government have suddenly come to the conclusion that joint enterprise is the best form of enterprise because it associates the Government in this enterprise, as also experts. Who are the experts? These experts are not the intellectual experts. These experts are not the people who are actually engaged in the enterprise. The moneyed people who put Rs. 50 lakhs in an enterprise along with Rs. 50 lakhs put by the Government become experts and it is they who run the enterprise. It is those people who have been responsible for the economic downfall of the country. During the last 23 years they have been able to get into all parties and they have been able to occupy all sorts of position. They have been in the banks and they have been able to influence the nationalised credit policy of the country. It is these people who contribute only Rs. 50 lakhs—the share of the Government would be Rs. 3 crores—are in charge of management, sales, purchase etc. Why not the Government say, 'You, capitalists, it is your duty to pay the whole amount and we will supervise you.' Why should the Government help them with money? Some people might say that private sector is better than the public sector. But I would definitely say that so far as the public sector is concerned, the Legislatures have got a right to question it. But as regards the private sector, who is to question them? These private people manage the industry as they like. So, I think this policy of joint enterprise needs revision and the Government should find out how the employment potential could be increased by such a change of policy.

Now I want to suggest one thing with regard to economy of expenditure. Instead of utilising lorries for the conservancy work in the municipal streets having a width of 18', carts can be used. For every furlong these lorries have to stop and that means loss of petrol. I hope the Government will consider this aspect of the matter.

Now I come to automation. Whenever automation can be substituted by human power, it should be resorted to. Now what is happening in China—I am not a friend of China. In China more importance is given to human-power. There is a ceiling on the production of cars and people are asked to go by buses. When that is going to happen in our State? Now in the Madras City there is a mechanical sweeper and is that absolutely necessary when manpower is available? In regard to such small things, we can economise expenditure.

Sir, I am glad that many industries are going to be started. B.C.T. powder, Borax and Boric Acid, Calcium Carbide, Potassium Chlorate, Cigarettes, Steering gears and Cigarette tissue. We should start industries to give employment to the people. By starting non-essential industries we will only be inflating the prices of essential commodities. For instance take the cigarette industry. It may be that 400 extra persons may be employed in the cigarette industry but the goods produced by them are not as

1972 சனவரி 24]

[Thiru K. M. Subramaniam]

essential as foodgrains. Of course there is a place for non-essential industries but those industries can be started only after meeting the demands for essential commodities. If I had any voice in the Government, I would certainly have asked the Central Government through this Government to stop issuing licences for all non-essential industries for at least some years to come and then only prices will come down.

We know production of rice is increasing but price is also increasing. When production is increasing, we find the peculiar phenomenon of prices also increasing. Here what we find is more production and more prices what is the reason: Even though there is more production, because of growth of population, we find more unemployment. Prices are also increasing. That is what we have been finding during the past several years. Let me not go into details.

I now come to the new theory of Tamil Nadu Government about labour union, viz. that there should be one union for one industry. If Government had stopped with that political ideology, I have no quarrel, but when it goes on and says that the unions should be led by persons chosen from among workers themselves, when the Governor says so in his speech, I say there is a big catch, here, Mr. Deputy Speaker. One union for one industry is good. Call it by any name. Let the election of the leader be done by the entire electorate, the workers in the industry. But you now say, that the leadership should be chosen from among workers. Can he be a worker, who may be bought, who may be influenced, who may be murdered? Is that the way we are going to have one as President of the union of workers? Will such a worker be able to deal with hundreds of problems affecting the workers? Will he be able to negotiate with the Management with full details? Take for instance the Transport workshop. Suppose in a machinery a bolt is not fitted properly and suppose there is fall in production in that machine, is it the fault of the worker? The people in the middle sector will not be able to take the case to management; they will be afraid of the management. These are matters concerning big management and they may keep quiet. Will the union leader, who is a worker, be able to point out the defect in machine and fight with the management that it is not the fault of the labour? A worker may not be able to do that. He may not be able to exert that much pressure on the management.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: The hon. Member is discussing about the role of worker leader, a leader in the union elected by workers. Such unions are functioning very well in the Transport Department because they know the work and the issues involved in the industry. I really take objection to the hon. Member's contention that workers' leaders can be bought, that they are passive, that they are inefficient. All these evils are there

[Thiru S. Ramachandran]

[1972 சனவரி 24]

not only among workers themselves but also in the society as a whole. Let me say to the hon. Member that so far as Transport Union is concerned, we have got a workers' leader in the Transport Union. He is able to give very good suggestions. Let me remind the hon. Member that these are days of labour participation in management. When such is the case, the hon. Member should not lose confidence in the role of labour.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : I am extremely thankful to the Hon. Minister for Transport for the tuition about workers and their unions and the role of union leader chosen from workers. I have been also associated with industries for 37 years. Of course, my association may not be so intimate as that of the Hon. Minister. I did not say that workers should not participate in the management. As a matter of fact I want the workers to participate in management. I stated that Union leader may be a worker and that you should not impose that he should be only from workers. Freedom of choice should be there for workers to choose their leader. That is what I say. One union for one industry is good. The hitch comes only when you say that union leader should be only from workers. I just quoted the example of Transport. I did not mean anything against the Transport Minister or Transport Department because the functioning of the Department of Transport is well-known to the public of Madras they know how efficiently the transport is working in the City of Madras, how people are going about running after buses, etc. I am not going to discuss those things at all now. I am extremely sorry if I had offended the Hon. Minister for Transport. I only just quoted an example. I did not say that workers should not participate in management. In fact workers' participation in management is what I am after. Let it not be confused. What I say is that workers should have freedom of choice to choose their leader and the workers' hands should not be fettered, by saying that union leader should be chosen from among workers only.

On Page 9 of his address, the Governor has talked about a very big scheme of Government to tackle unemployment. He has said nearly 2,000 youth corps volunteers have been recruited 2,000? Is that a big number when we find several lakhs of people unemployed? Of course to this small extent it is good. But we must go into the root of the problem of unemployment and take measures to tackle it. I think, Mr. Kandappan (he reads everything thoroughly and he must have read this also which has come three days ago in the papers) must have read in the papers that the Statistical Department of the Government of India had estimated that there would be about 9 million unemployed in India in the next two years. When such is the huge figure, when such is the gigantic problem of unemployment facing us, is this provision of 2,000 jobs for youth corps volunteers such a big thing? What I say is, instead of tackling the problem piecemeal here and there, take some concrete measures to tackle unemployment. Take the

1972 சனவரி 24] [Thiru K. M. Subramaniam]

problem seriously. Let us remember one thing. Unless we tackle this problem of unemployment, we will be thrown out of employment in the next three years and we won't be here after three years. We will be thrown in the streets; we may not be here in Assembly but somewhere else. So I want that this D.M.K. Government must take this problem seriously. It is not a small problem. If you have 10 industries, it may give jobs to 10,000. If you have 12 industries, it may give employment to more. But what should be our aim? Nobody should be unemployed in this country. How can you achieve it? How did China achieve it? How could Gandhian economy achieve it? Have we gone into this question seriously? Unemployment is one of our ills and unless we have big schemes to tackle it, there is no use.

Let me come to the last point. Prices are increasing. When prices increased previously, Congress Ministry in the State was blamed. When prices are increasing now, we blame the Congress Ministry in the Centre. We are apportioning the blame on them. But fortunately or unfortunately, prices are increasing. Is it due to want of production? No. Is it due to method of distribution? No. Production has increased. But still prices are increasing? Why?

First of all our taxation policy alone is responsible to a considerable extent. In every commodity that is being produced four times tax is paid to the raw material. It is about 8 to 10 percent; Tax alone—sales-tax—in a commodity's price. I think like Britain if there is to be consumer tax instead of sales-tax, our prices would have gone down.

Take the interest charges. Many mills are closed now and people are asking for opening of the mills. Let me tell them why the mills are closed. When raw materials are bought in a mill, it takes four months to manufacture the raw materials and make them into cloth. Four months' interest is 4 per cent today. After making the cloth it takes four months to pass it on the wholesaler. Interest is 3 per cent during that period. So, four plus three, seven per cent interest. The wholesaler pays to the Marwari 2 per cent per month and four months he keeps the stock. That means he pays 8 per cent for four months. So, what is the interest charge in this country? No country in the world pays this much of interest charge in any business or industry. The total interest charges alone in this country works out to about 18 to 22 per cent on a commodity. I thought that when the banks were nationalised, the prices of commodities would collapse. But I find even after nationalisation of banks it continues as pleasantly as it was before nationalisation. Nothing has happened yet to the credit policy. I might be rightly or wrongly guiding. Even in wrong guiding there may be one simple truth. Will the Government think for a moment what is the incidence of the sales-tax on a

commodity, what is the incidence of interest charges on a commodity and what is the incidence of credit policy on a commodity. The prices will go down up to 30 per cent to-morrow if proper adjustment is made. I think nobody has taken this very seriously. Every one who has passed economics in agriculture is an economist from America or he is an economist from Germany. There is no economist from India. That is the whole trouble. The man who has lived with the people, who understands people, who understands the national character, who understands the nation's business, who understands the nation's industry—such people are not given any opportunity to think or to do as they want. People are brought from outside.

I am very happy to hear about metropolitan city. The Governor has stressed very well the importance of Madras City. But those who come from outside and stay in Madras, particularly in the Legislators' hostel and see Mount Road do not know what Madras is. If they walk about the streets of Mambalam they will see big rivers of sullage water flowing through the roads of Madras. I am not exaggerating. Anybody can come with me to my place and see for himself the flow of sullage water through the roads. They want a City beautiful and City clean. There is no City health. Sullage water is flowing through the roads on one side. One year back what was the brilliance of the lights—cut-out lights in Mount Road. Now you drive through Mount Road and see the brilliance of cut-out lights. It is faded. Many of my hon. Friends might have experienced that. In that way this City needs very good attention and very good progress. You may say that these are all civic problems. Ultimately every problem is passed on to the Government. It is not civic problem if civic administration goes wrong.

Sir, one more point I wish to refer to is this. How many times the tax has been increased in the City. You say 'Government without taxes'. Those who have been paying Rs. 100 as property tax in 1964 are now paying Rs. 300. So far as my division is concerned, for example, I am told that the total property tax for 106th Division in 1969 was Rs. 1,10,000 and today it is Rs. 2,80,000. In the course of two years it has been increased to that extent. We talk about unemployment. How can we get employment, how can we be able to bring down the prices of commodities when the taxes are increased? The landlord increases the rent and he will not give receipt. These are the things that are happening. So, I take advantage of this opportunity to bring these matters to the notice of this Government. Although their powers are limited, they can do many things within their limited power. Instead of building Five Star hotels, if you give that money to Mr. Aranganall he would have actually provided houses to another 3,000 workers. Building Five Star hotels and effecting improvements in Tourist Centres—all these things can wait.

(திரு. எம். சுரேந்திரன் தலைமை.)

1972 சனவரி 24] [Thiru K. M. Subramaniam]

We want people to progress, we want socialism in practice, not in thought, not in posters, not in dramas and not in cinemas, but socialism in practice. I hope and trust that these things will be taken into consideration when the next year's Budget is prepared. I think it must have been prepared by this time, but it may be re-examined. At least some fundamental changes in our policies be made so that we can solve the problems to a considerable extent and Tamil Nadu will have the unique honour of being shown as the first in unemployment in India instead of being shown as the first in unemployment as is indicated by the Employment Exchange figures. I thank you very much.

* திரு. எம். கந்தசாமி: பேரவைத் மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து, அதை ஆதரித்து. என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தமிழக மக்களின் நிலைமையையும், தமிழக அரசின் கொள்கைகளையும் தன்னுடைய உரையிலே மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றார்கள். சென்ற ஆண்டு கடைசி மாதத்தில் இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் போர்க்காலம் பூண்டு இருந்தபோது, சட்ட மன்றக் கூட்டத் தொடரில் நமது முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தமிழக அரசின் ஒத்துழைப்பை, தமிழக சட்ட மன்றத்திலே தீர்மானமாக கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியதோடு மட்டுமல்லாமல், அந்தப் போரிலே ஈடுபட்டு இருந்த வீரர்களுக்கும், இந்தியத் தலைமையமைச்சருக்கும் பாராட்டினைத் தெரிவித்து, போரில் மாண்ட வீரர்களின் குடும்பங்களுக்கு 3 ஏக்கர் நிலமும், ரூ. 5,000 பணமும் என்று சொன்னதோடு மட்டுமின்றி, டிசம்பர் 26-ம் தேதி தமிழகத்திலே உள்ள அத்தனை மாவட்ட தலைநகரங்களிலும் தமிழக அரசின் சார்பில் வங்கதேச விடுதலை வெற்றி விழாவும், வீரர்களின் குடும்பங்களுக்கு நிலமும், பணமும் அறிவித்தபடியே கொடுத்ததை தமிழக மக்கள் மறக்கமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதற்காக தமிழக முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழகத்திலே வெள்ளாண்மைத் துறை, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்ததற்குப் பிறகு, கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் குறையாத வண்ணம் அதிகப்படி தொகையை ஒதுக்கியதோடு மட்டுமின்றி, உற்பத்திப் பெருக்கமும் அதிகமாகவே வந்து கொண்டிருக்கிறது. நமக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சித் தரக்கூடிய ஒன்றாகும். சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு 3 லட்சம் டன்கள் அதிகமாக, அதாவது 73 லட்சம் டன்கள் உற்பத்திப் பெருக்கம் என்று கானும்போது, உள்ளபடியே இந்த அரசை பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அது மட்டுமின்றி, தமிழகத்திலே விவசாயிகளுக்கு இன்றையதினம் கூட்டுறவுக் கடன் வசதி மூலமாகவும், பொதுப்பணித் துறையின் நீர்ப்பாசன மூலமாகவும், அதே நேரத்தில் அவர்களுக்குத் தேவையான மருந்துகள், பூச்சி மருந்துகள், உர வகைகள் இத்தனையும் கொடுத்த காரணத்தாலும் தமிழகத்திலுள்ள அத்தனை விவசாயிகளும், இன்றையதினம் தம்மால் முடிந்த அளவு, மற்ற மாநிலத்திலுள்ள விவசாயிகளைவிட மிகச் சிறப்பான முறையில் அவர்கள் பணியாற்றியதன் காரணமாக, இன்றையதினம் தமிழக அரசு—தமிழ்நாடு உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற்று இருக்கிறது.

[திரு. எம். சுந்தராம]

[1972 சனவரி 24]

மேலும், தமிழக அரசு கோயம்புத்தூரில் விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவிய காரணத்தால், அதன் மூலமாக இன்றையதினம் விவசாயம் பெருக் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதோடு, நம்முடைய வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்களும் ஒரு விவசாயி என்ற முறையிலே ஆங்காங்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத் திற்கும் சென்று, அங்கே உள்ள விவசாயிகளை நேரில் கண்டறிந்து, அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை முடிந்த அளவுக்கு செய்து கொடுத்த காரணத்தாலே, இன்றையதினம் நமக்கு உணவுத் துறையிலே தன்னிறைவு கிடைத்து இருக்கிறது என்றால் அது மிகையாகாது.

அதுமட்டுமின்றி, கொள்முதல் எடுக்கப்பட்டு விட்டதால், எல்லா விவசாயிகளும் அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு பயப்படாமல், முடிந்த அளவு இப்பொழுது நல்ல விளையும் விவாயிகளுக்குக் கிடைப்பதால், விவாயிகள் இந்த அரசைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மின்சார வசதியைப் பொருத்தவரையில், மற்ற மாநிலங்களைவிட, தமிழகம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகமாகவே செய்து கொண்டிருக்கிறது. பம்பு செட்டானாலும் சரி, கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதானாலும் சரி, அதிகமாகவே செய்து கொண்டிருக்கிறது. கவர்னரின் உரையில் உள்ள புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால், 1966-67-ல் 25,000 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் அளிக்கப்பட்டது என்றால் 1971-முடிய 48,137 கிராமங்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. 1972-73-ல் 58,800 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி கொடுக்கப் படும் என்கிற தன்னம்பிக்கையைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பம்புசெட்டுக் களும், 1966-67-ல் ஏறத்தாழ 2,57,000 ஆக இருந்தது, இன்றையதினம், 1971-72-ல் 5,74,000 ஆக அதிகரித்திருக்கிறது. 1971-72-ல் 6.34 லட்சம் மின்சாரப் பம்புசெட்டுக்கள் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவித்திருப்பது, விவசாயிகள் சம்மந்தமாக இந்த அரசு எவ்வளவு அக்கறை காட்டிவருகிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இருந்தாலும் திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொருத்தவரையில், மின்சார வாரியம் எவ்வளவு அதிகமாகப் பணியாற்றி னாலும் கூட, அங்கே இருக்கும் சௌத் மெராஸ் எலக்ட்ரிக் சப்ளை கார்ப்பொ ரேஷன் பலவிடங்களில், தீர்வாகம் சரியில்லாமல், குறிப்பிட்ட நேரத்தில் விவசாயிகளுடைய பம்புசெட்டுக்களுக்கு கனெக்ஷன் கொடுக்காமல், கிராமங் களுக்கும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்காமல் இருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் உடனுக்குடன் கவனித்து, அதையெல்லாம் மின்சார வாரியத்தில் சேர்க்க வேண்டும் என்று திருச்சி மாவட்ட மக்கள் சார்பில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் தொழிற்சங்கங்களைப் பற்றி கிண்டலாகச் சொன்னார்கள். இது இந்த அரசின் கொள்கையா, ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் என்று இருப்பது முடியுமா என்று தனக்குத் தெரிந்த அளவில் சொன்னார்கள். அதற்குப் போக்குவரத்து அமைச்சரவர்கள் தகுந்த பதிலையும் அளித்தார்கள். இதற்கு முன்பு இதே கொள்கையை இன்றையதினம் முதல்வராக இருக்கும் கலைஞர் அவர்களும், அதற்கு முன்னால் மறைந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர் களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கையாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லாப் கட்சிகளும் ஒத்துக்கொண்டால், நானும் ஒத்துக்கொள்ளத் தயார் என்று, இன்று நேற்று அல்ல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க் கட்சியாக இருந்த நேரத்திலேயே அறிவித்திருக்கிறார்கள், அதைத்தான்

1972 சனவரி 24]

[திரு. எம். கந்தசாமி]

டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த அரசின் மூலமாக இப்பொழுது தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அடிக்கடி டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் சொல்வது, உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம், உறவுக்குக் கைக்கொடுப்போம் என்பது. போர் மூண்ட காலத்தில், பேரவையின் வாயிலாக கைக்கொடுத்தார்கள். பத்துக் கோடி ரூபாயை, எந்த மாநில முதல் அமைச்சருமே சொல்லாத அளவில், நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் யுத்த நிதிக்காக பத்து கோடி ரூபாயைக் கொடுக்கிறோம் என்றார்கள். அதே நேரத்தில் உரிமைக்குக் குரல் கொடுக்கவும் தவறவில்லை. இங்கே சிம்சன் பிரச்சினை இருந்தபோது, மத்திய அமைச்சர்கள் ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு மாசு கற்பிக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தில், ஒரு சாதாரணமான பிரச்சினையை, ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

ஆக்கி, அதை மத்திய சர்க்கார் தீர்க்க வேண்டும் என்கிற வகையில், தொழில் சங்கத் தலைவர்கள் அங்கே சென்று, நம்முடைய முதல் அமைச்சரையும் தொழிலாளர் நல அமைச்சரையும் அங்கே அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்ட போது, உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம் என்று, அந்தப் பிரச்சினை இங்கே தான் தீர்க்கப்படவேண்டும் என்று கூறப்பட்ட மக்கள் எண்ணத்தை, வேண்டுமோ ஏற்றுக் கொண்டு, அவர்களை அங்கே அனுப்ப முடியாது என்று சொன்னதையும் தமிழகம் அறியும். அந்தப் பிரச்சினையை இங்கேயே மிக்க சுமுகமாக தீர்த்து வைத்திருப்பதற்காக உள்ளபடியே நாம் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். இன்னும் அறுவர் கமிட்டி இருந்தாலும், பலர் பலவிதமாக பேசிக்கொண்டிருந்தாலும், போர் நடக்கும் நேரத்தில் இப்படி ஒரு பிரச்சினையைத் துண்டிவிட்டு இருப்பதற்காக உண்மையிலேயே தமிழக அரசின் சார்பில் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் வருத்தம் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். இந்த அரசு தொழிலாளிகளுடைய அரசு, தொழிலாளிகள் நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும் என்று முடிந்த அளவில் இந்தப் பிரச்சினையை சுமுகமாக அறுவர் கமிட்டிக்கு விட்டிருப்பதை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அதுமட்டுமின்றி, தமிழகத்தைப் பொருத்தவரையில், டாக்டர் கலைஞர் பிறந்த நாளில், பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு நிதி என்று துவக்கி, ரூ. 40 லட்சத்திற்குத் திட்டமிட்டு இன்று ஒரு கோடிக்கு மேல் எட்டிய பிறகு அதற்கான பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுக்கு என்று நேற்று முன் தினம் ஒரு நிலையத்தைக் கட்டி, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் திறந்து வைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பல மாவட்டங்களிலும் இம்மாதிரித் திறக்கப்படவிருக்கின்றன. இதே மாதிரி எந்தக் காரியத்தை டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தொடரலாம், அது அதிகமாகவே நல்ல முறையில் வளருகிறது, மக்களுக்குப் பயன் படும் வகையில் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது என்பதை, எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்றையதினம், மத்திய சர்க்காரில் அதிகாரங்கள் அதிகமாக குவிந்து கிடக்கின்றன. மாநிலங்களுக்கு அது பரிமாறப்படவேண்டும் என்கிற பிரச்சினை எல்லா மாநில முதல் அமைச்சர்களாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. மைசூர் மாநிலத்திலும், அண்மையில் ஆளுநர் அவர்கள் மத்திய சர்க்கார் கொள்கையை மீறியிருக்கிறது என்று சொல்லும் அளவில்

[திரு. எம். கந்தசாமி]

[1972 சனவரி 24]

அவர்கள் பேசி, உடனே மத்திய சர்க்கார் அவருக்குத் தாக்கீது அனுப்பி, அவர்களை இன்றையதினம் தான் பேசியது தவறு என்று சொல்லும் அளவில் மத்திய சர்க்கார் இயங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மத்திய அரசில் எந்தக் கட்சி இருந்தாலும், அது பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் ஆனாலும் சரி முன்னாலே இருந்த நேரு அவர்கள் ஆண்ட போதிலும் சரி யார் வந்தாலும் சரி, மாநிலங்களுக்கு நிறைய அதிகாரங்களைத் தரவேண்டும் என்றும், அதே நோக்கில் இந்திய ஒருமைப் பாட்டிற்கு குந்தகம் இல்லாமல் நடக்கும் என்று டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

தமிழகத்தைப் பொருத்தவரையில், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எதோ அதிகமாக இந்த மாநிலத்தில் மட்டும் இருப்பது போலவும், வேறு வேறு மாநிலங்களில் இல்லாதது போலவும் எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர் திரு. சுப்பிரமணியம் சொன்னார்கள். இரண்டாயிரம் பேர்களுக்கு “இளைஞர் அணி” என்று கொடுத்துவிட்டால் போதுமா என்று கேட்டார்கள். சென்ற ஆண்டு 6,500 ஆசிரியர்களுக்கு வேலை தரப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல, இளம் பொறியாளர்களுக்கு 1,500 பேர்களுக்கு தரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டுக்கு 2,000 இளைஞர்களுக்கு, படித்தவர்கள் வினாகாமல் இருக்கவேண்டும் என்று பட்டதாரிகளுக்கு உதவிகொடுக்க இளைஞர் படை திறுவப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு நல்ல பயிற்சியினைக் கொடுத்திருப்பதை பாராட்ட மனம் இல்லா விட்டாலும், குறைகூறாமலாவது இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழியவேண்டுமென்றால் பல தொழிற்சாலைகள், அதுவும் மத்திய அரசின் அனுமதி பெற்று சேக்கிரம் தமிழகத்தில் ஏற்பட வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் இன்றைய தினம் தொழில் வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மூலமாக மத்திய அரசின் அனுமதி பெற்று பல தொழில்களைத் துவங்க யோசனை இருப்பதாக கவர்னர் அவர்களின் உரையில் காண்கிறோம். அதே போல தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலை ஏறத்தாழ 100 கோடி ரூபாயிலே சேக்கிரமாக அமைக்கப்பட இருக்கிறது. அது அமைக்கப்பட்டால் அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்களின் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஓரளவிற்குத் தீரும். அதேபோல சேலம் உருக்காலைத் திட்ட வேலை சேக்கிரமாக நிறைவேற்றப்படுமானால், அது வேலையில்லாப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கும். இந்த அளவிலே தொழிற்சாலைகள் தமிழகத்திலே சேக்கிரமாகத் துவங்கி வேலை செய்ய ஆரம்பித்தால் முடிந்த அளவிற்கு நாம் சொல்லிய அளவிற்கு இல்லாவிட்டாலும் ஓரளவிற்கு இந்தப் பகுதியிலே உள்ளவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்த முடியும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து தமிழகத்திலே இன்றையதினம் நல்ல அமைதியான சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஏதாவது செய்து தமிழக அரசிற்கு ஏதாவது கேடு விளைவிக்கின்ற எண்ணத்தில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சிகள் மட்டுமல்லாமல் சில பத்திரிகைகளும் இந்த காரியத்தில் ஈடுபட்டு வருகின்றன. பாதுகாப்பு நிதி வசூலுக்காக டாக்டர் முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் படத்தோடு, இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி யவர்கள் படத்தையும் வெளியிட்டார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும், ஒரு சில பத்திரிக்கைகளும் இதைத் தவறாகப் நிரிந்து கொண்டு சாதாரணமாகப்

1972 சனவரி 24]

[திரு. எம். கந்தசாமி]

போட்ட படத்தைப் பற்றித் தவறாகப் பிரசாரம் செய்தார்கள். இதற்கு முன்பு இது மாதிரி எதுவும் நடந்திராதது போலவும், இப்போது மட்டும் நடந்து விட்டது போலவும் குறை சொன்னார்கள். உடனே முதலமைச்சர் அவர்கள், அப்படி ஏதாவது முறை தவறி இருக்குமானால் அதற்காக வருத்தப் படுகிறேன் என்ற அளவில் அவருடைய பெருந்தன்மையைக் காட்டிக் கொண்டார்கள். இப்படி மத்திய அரசிற்கும், மாநில அரசிற்கும் ஏதாவது தகராறை ஏற்படுத்தி இங்கே அவருடைய ஆட்சியைக் கவிழ்த்து விடுவது என்ற முறையிலே செய்து வருகிறார்கள். நிச்சயமாக அப்படி எதுவும் செய்ய முடியாது. கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டு காலமாகக் கலைஞர் அவர்கள் செய்துள்ள சாதனைகளை எண்ணிப் பார்க்கிற மக்கள் இன்றைய தினம் அவருக்குத் தங்களுடைய முழு ஒத்துழைப்பையும், ஆதரவையும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு முதல்வரும் அவர்களுடைய அமைச்சரவையும் தமிழகத்திலே செய்ய வேண்டிய காரியங்களை செய்து கொண்டு வருகிறது.

என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். திருச்சி மாவட்டத்தில் அதுவும் குறிப்பாக குளித்தலை, முசிறி, காவிரி பாலம் 20 ஆண்டு காலமாகப் பிரச்சனையாக இருந்து வந்தது. கலைஞர் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது இதைப் பற்றி வற்புறுத்தி வந்தார்கள். நான் அவரை வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டதின் பேரிலும் இன்றைய தினம் இதற்கு அவரே அனுமதி தந்து அதற்கு அவரே, அடிக்கல் நாட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த வேலை துரிதமாக்கப்பட வேண்டும். அதே போல குளித்தலை நகரத்திற்குக் குடி தண்ணீர் வசதிக்காக குடிநீர் வாரியத்தின் மூலம் ஏறத்தாழ 13 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு வேலைகள் தொடங்கியவண்ணமிருக்கின்றன. அதற்காக இந்த அரசிற்கு என் நன்றியையும், பாராட்டையும் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போல காவிரி ஆற்றிலிருந்து மணப்பாறைக்கு ஏறத்தாழ 72 லட்ச ரூபாயில் குடிநீர் திட்டம் வகுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது செயல் வடிவம் பெற்று, அந்த வேலையை சீக்கிரம் தொடங்க வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குளித்தலை மருத்துவமனை நீண்ட நாட்களாக சிறு மருத்துவ மனையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை விரிவு படுத்தி 50 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனையாக மாற்றப்பட வேண்டும். அதற்கான அனுமதியை அரசு சீக்கிரத்தில் அளித்து அந்த வேலையைத் தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல மணப்பாறை நகரம் இன்றைக்குப் பெரும் நகராட்சியாக மாறி இருக்கிறது. அதன் சுற்று வட்டாரத்தில் உள்ள பகுதிகளிலிருந்து மாணவர்கள் பள்ளி இறுதி வகுப்பை முடித்துக் கொண்டு விட்டு திருச்சிக்குச் செல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த இடத்திலே அரசினர் ஆண்கள் கலைக்கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் தெரிவித்திருக்கிறேன். அங்குள்ள நகராட்சி மன்றமும் அரசிற்கு ஒரு வேண்டுகோளை அனுப்பியிருக்கிறது.

[திரு. எம். கந்தசாமி]

[1972 சனவரி 24]

அதே போல தோகைமலைப் பகுதியில் சென்ற ஆண்டு பின் தங்கிய வகுப்பினர் மாணவர்களுக்காக ஒரு விடுதி ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று உத்திரவிடப்பட்டிருந்தது. அது ஏதோ காரணத்தினால் தடைப் பட்டு இருக்கிறது. வரும் நிதி ஆண்டிலாவது அந்த விடுதியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழக மக்களுடைய பிரதிபலிப்பாக, தமிழக மக்கள் எந்தெந்த நிலையிலே இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு இந்த அரசு எந்த அளவிற்கு முடிந்ததைச் செய்யும் என்பதை மிகத் தெளிவாக ஆளுநர் அவர்கள் கோடிட்டுக் காட்டி இருக்கிறார்கள். இந்த உரை தமிழக மக்களுக்கு, குறிப்பாக ஏழை எளியவர்களுக்கு பயன்படக் கூடிய விதத்திலே இருக்கிற காரணத்தினால் இதை வரவேற்று என்னுடைய உரையை இந்த அளவோடு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : மாண்புமிகு உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற ஆளுநர் உரையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கடந்த வருடம் நடந்த ஆளுநர் உரையின்மீது நடந்த விவாதத்தின் போது ஜனநாயகம் எப்படிச் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது என்பதைப் பற்றி நான் அப்போது குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஏனெனில் அப்போது நான் தேர்தல் நடந்து முடிந்து அதனுடைய முடிவு வெளியாகி அதன் விளைவாக ஜனநாயகம் எந்த வழியிலே செல்கிறது என்பதை மதிப்பிட முடிந்திருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால் அந்த வருஷத்திற்கும், இந்த வருஷத்திற்கும் மத்தியில் இருக்கிற இடைக்காலத்திலே ஜனநாயகம் என்பது வெறும் தேர்தல் முறை மாதிரியல்ல அதற்கு அப்பாலும் பல காரியங்கள் ஜனநாயக முறையிலே செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது என்பதைப் புதிய அனுபவம் நமக்கு எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது. ஆளுநர் உரையிலே வங்காள தேசம் ஏற்பட்டது பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமான, தொடர்பான காரியங்களை வரவேற்றிருக்கிறோம். அங்கே ஜனநாயக முறையிலே தேர்தல் நடத்த உத்திரவிடப்பட்டு, அந்த சர்வாதிகாரி தன்னுடைய விருப்பத்திற்கு ஏற்ற நபர்கள் தேர்ந்து எடுக்கப்படாமல் தன்னுடைய விருப்பத்திற்கு மாறானவர்கள் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டதால் அவர்களிடத்திலே அதிகாரத்தை ஒப்படைக்காமல் அர்களை அடக்கி வைப்பதற்கான முறையிலே காரியங்களைச் செய்தார். ஆகவே, ஒரு தேர்தல் நடந்தால் மட்டும் போதாது. தேர்தலுக்குப் பின்னால் கட்சியிடத்திலே அதிகாரம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். ஒரு கட்சியிடத்திலே அதிகாரம் ஒப்படைக்கப்பட்டு அவர்கள் மந்திரிசபை அமைத்துக் கொண்டதற்குப் பின்னாலே வரி வருமானங்களை தங்கள் மனம் போனபடி ஆடம்பரமாக எப்படி வேண்டுமானாலும் பணத்தைச் செலவிடலாம் என்று நினைப்பது ஜனநாயகத்திற்குப் பொருந்தியதா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதோடு மாத்திரமல்ல; ஆட்சி பிடித்தில் அமர்ந்ததற்குப் பின்னால் சர்க்கார் ஊழியர்கள், மற்றச் சிப்பந்திகள், அதிகாரிகள் ஆகியவர்கள் தங்களுடைய விருப்பத்திற்கு ஏற்ப நடக்க வேண்டியவர்கள், அவர்களை எப்படி வேண்டுமானாலும் நடத்தலாம் என்ற முறையிலே நடத்துவது ஜனநாயகத்திற்குப் பொருத்தமானதாகுமா? ஆகாது என்பதை நாம் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

1972 சனவரி 24]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

அதற்கு அடுத்தாற்போல் தேர்தல் சமயத்தில் எல்லாக் கட்சிகளின் துணையோடு தேர்தல் போட்டியிட்டு அதிலே வெற்றி கண்ட பிறகு அரசாங்கம் அமைத்துக் கொள்கிற வாய்ப்புத் தங்களுக்குக் கிடைத்ததற்குப் பின்னால் மற்றக் கட்சிகளை ஏனாமாகப் பேசுவது, தங்களுடைய தயவிலே அவர்கள் வந்தார்கள் என்று சொல்வது என்பதெல்லாம் ஜனநாயகத்திற்குப் பொருந்தமா? இல்லை என்பதை நாம் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். அதோடு மட்டுமல்ல தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் தாங்கள் தேர்ந்து எடுக்கப் பட்டதற்குப் பின்னால் தாங்கள் எதிர்க்கட்சியினருக்கும் சேர்த்துப் பிரதிநிதியாக இருக்கிறோம் என்ற உணர்வோடு செயல்படுவதற்கு பதிலாக தங்கள் கட்சியினருக்கு மட்டும் காரியம் செய்வது ஜனநாயகத்திற்குப் பொருந்தியது அல்ல என்ற உண்மையை நாம் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். அதேபோலத் தான் அமைச்சர் அவையிலே இருக்கின்றவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் களாக இருந்தாலும் சரி, மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் கொண்டு வருகிற பிரச்சனையை ஏற்றுக் கொள்வது இல்லை, மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் அமைத்தால் அந்தப் பகுதிக்கு வருவதில்லை தங்கள் கட்சிக்காரர்கள் சொன்னால் தான் வருவது என்ற முறையிலே நடந்து கொள்வது ஜனநாயகத்திற்குப் பொருத்தமானது அல்ல என்பதை நாம் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். இப்படி ஜனநாயக முறை செழுமைப்பட வேண்டுமானால் ஒரு தேர்தல் நடைபெறுவதும், தேர்தலுக்குப் பின்னால் அதிகாரத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தவர்களுடன்திலே ஒப்படைப்பதும், அந்த அதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் அதைச் செயல்படுத்திகின்ற விதத்திலே ஜனநாயகமாக நடந்துகொள்வதும் மிகத் தேவையான ஒன்று என்பதை நாம் இப்பொழுது புரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். இன்னொரு பக்கத்திலே நாம் பார்க்கின்றபோது, இந்த ஆட்சி செய்கின்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர் களுக்கும் இன்னொரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் ஏதாவது தகராறு ஏற்படும்போது இங்கே இருக்கிற அமைச்சர்கள் தம்முடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பக்கத்திலே இருப்பது தன்னை ஒரு கட்சிக்காரராக வைத்துக் கொள்வது என்பதும் ஜனநாயகம் அல்ல.

இங்கே பேசிய உயர்திரு கந்தப்பன் அவர்கள் கூறினார்கள். சிம்ப்சன் தொழிற்சாலையிலே ஏற்பட்ட வேலை நிறுத்தம், அதைத் தொடர்ந்து மாநில முழுதும் கண்டனம் அறிவிக்க வேண்டும் என்ற அறிவிப்பு, இது பின்னால் கைவிடப்பட்டது என்று சொன்னதற்குப் பின்னாலும் மேட்டூரிலே பெரிய ஊர்வலமும் கூட்டமும் நடந்தது என்று கூறினார்கள். உண்மை தான். மேட்டூரிலே ஊர்வலமும் கூட்டமும் நடந்தது, ஏதோ சிம்ப்சன் தொழிலாளர் கள்மீது அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகள் இருக் கின்றதே அந்த நடவடிக்கைகள் முறையானவையல்ல என்பதை சுட்டிக் காட்டுவதற்காக, அதைக் கண்டிப்பதற்காகத்தான் அங்கே கூட்டம் நடந்தது. அது கண்டனக் கூட்டமென்றால், ஒரு கூட்டம் மட்டுமல்ல, வேலை நிறுத்த மாகவும் மற்ற விஷயமாகவும் உருவாகி இருக்கக்கூடும். ஆனால் உருவாகாமல் வெறும் ஒரு ஊர்வலமும் கூட்டமும் நடந்ததைக்கூட உயர்திரு கந்தப்பன் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியதிலிருந்து நான் என்ன புரிந்து கொள்கிறேன் என்றால் தாங்கள் விரும்பியதற்குப் பதிலாக வேறு எந்தக் காரியம் நடந்தாலும் அதைத் தங்களால் சகித்துக்கொள்ள முடியாது என்பதைக் காட்டுகின்ற குணமாக அது இருக்கிறது என்று. அப்படி எடுத்துக் கொள்கின்ற முறை இருக்கின்றதே அதுவும் ஜனநாயக முறையல்ல என்று சொல்ல நான் ஆசைப் படுகிறேன். ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலேயும் ஏற்படுகின்ற நிகழ்ச்சிகளை

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1972 சனவரி 24]

ஆராய்ந்து அறிந்து அதை மாற்றிக் கொள்வதற்கும் திருத்திக் கொள்வதற்கும் அதை சகித்துக்கொள்வதற்கும், எதிரிகள் சொல்கின்ற குற்றச்சாட்டுகளையும் விமர்சனங்களையும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் தயாராக இல்லாதவர்கள் ஜனநாயகத்தை முறையாக செயல்படுத்த முடியாது என்பதை இப்பொழுது நாம் புரிந்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அங்கே சிம்ப்சன் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தத்தின்போது ஏதோ அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்க, ஏதோ அரசாங்கத்திற்கு வேண்டுமென்றே கெட்ட பெயரை உண்டாக்குவதற்காக பல பேர்கள் காரியம் செய்கின்றார்கள் என்று கிராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பொறுப்பான பலபேர் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்படிப் பேசியதெல்லாம் தியாயமா என்று இப்பொழுது நடந்திருக்கிற சம்பவங்களைவைத்துப் பார்க்கின்றபோது, இதே, முறையை இதற்கு முன்னால் செய்திருந்தால் இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்குமா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அதை அன்றைக்குப் பேசினார்கள், இன்றைக்கும் அதுதான் பேசுகிறோம் என்றால் அதன் செயல்கள், அதன் விளைவுகள், அதன் பலன்கள் என்ன என்பதை சரியான முறையிலே கணக்கிட்டுப் பேசவேண்டும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோலத்தான் இங்கே அதிகாரத்தைப் பரவல் செய்யவேண்டும் என்ற வாதம் வெகுநாட்களாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த அதிகாரத்தைப் பரவல் செய்வதிலே யாருக்கும் எந்தவித அபிப்பிராய வித்தியாசமும் கிடையாது. நாட்டிலே இருக்கிற அதிகாரம் அங்கே ஒரு இடத்திலே குவிந்து அங்கே ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலேயும் சென்று அந்த அதிகாரத்தை வாங்க வேண்டும் என்பதை சகித்துக்கொள்ள முடியாது. நாடு வளர்ந்து கொண்டிருக்கிற முறையிலே அதிகாரம் பரவல் செய்யப்படவேண்டும் என்பது உண்மைதான். ஆனால் அந்த வாதத்திற்கு வலுவாக இந்த தமிழ்நாடு தனியாகப் பிரிந்துவிடவேண்டும், அப்படி பிரியாவிட்டால் ரத்தக்களறி ஏற்படும் என்று பேசுகிற முறை இருக்கிறதே அது எங்கே கொண்டு போய் விடும் என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே நேரத்தில் இப்பொழுது 'வங்க தேசம்' ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால் இங்கே இருக்கிற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை இங்கே என்ன மாதிரி யாகப் பெயர்சொல்லி அழைக்கிறார்கள் என்று பார்க்கின்றபோது, முஜ்பூர் ரஹிமான் பெயரைச் சொல்லி ஆகா, தமிழ்நாட்டு தலைவர் ரஹ்மான் அவர்களே வாருங்கள் என்ற முறையிலே ஆங்காங்கு போஸ்டர்கள் போடுவதும், ஆங்காங்கு எழுதுவதும் பேசுவதும் செய்கின்றார்கள். ஆகவே, அதிலே அடங்கி இருக்கின்ற இன்னொரு அம்சத்தை நீங்கள் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். பாகிஸ்தானிலே ரஹ்மானுக்கு எதிராக பூட்டோ இருந்ததைப்போல இங்கே இந்த ரஹ்மானுக்கு எதிராக இந்திரா காந்தி இருக்கிறார்கள் என்று சொல் கின்ற ஆர்த்தம் அதிலே தொக்கி இருக்கிறதே. அதைத் தலைவர் அவர்களே எண்ணிப் பார்த்திருக்கின்றார்களா? என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இம் மாதிரியான முறையிலே காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருப்பது ஜனநாயகத் திற்கோ அல்லது அதிகாரத்தைப் பரவல் செய்வதற்கோ ஒரு பொருத்தமான காரியம் அல்ல என்று இந்த நேரத்தில் இங்கே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1972 சனவரி 24]

[திரு. எம். சுபேந்திரன்]

அதோடு மட்டுமல்ல. ஒரு தொகுதிக்கு அமைச்சர்கள் வருகின்றபோது மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், அங்கே இருந்தால் அவர்களுக்கு உரிய மதிப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று நடந்து கொள்வதுதான் ஜனநாயகமே தவிர, அவரைப் புறக்கணித்துவிட்டு, அந்தத் தொகுதியிலே இல்லாத வேறு தொகுதியிலே இருக்கின்றவர்களை அழைத்து அங்கே பொது நிகழ்ச்சிகளுக்கு தலைமை வகிக்கும்படி செய்து, பெரும் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளும்படிசெய்து, அங்கே இருக்கிற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்காமல் உரிய மரியாதை அளிக்காமல் இம்மாதிரியான காரியங்கள் செய்வது ஜனநாயகம் அல்ல என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் என்னுடைய தொகுதியிலே இரண்டு மூன்று பள்ளிக்கூட கட்டிடங்கள் திறப்பு விழாக்களுக்கு கட்டிட கமிட்டியைச் சேர்ந்தவர்கள் தொகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினரைத் தலைமை வகிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டபோது, அது முடியாது, அவர் அப்படி தலைமை வகித்தால் அங்கே அமைச்சர் வரமாட்டார் என்று சொல்லி சேலத்தில் இருந்த வேறு நண்பர்களைக் கொண்டு தலைமை வகிக்க வைத்து கூட்டங்களை நடத்தி இருக்கிறார்கள்.

இன்னொரு பக்கத்திலே பொது நிகழ்ச்சியாக இருக்கக்கூடிய அரசாங்க நிலத்தைப் பட்டா வழங்குகின்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கு இங்கே இருக்கின்ற மதிப்புக்குரிய கந்தப்பன் அவர்கள் தலைமை வகித்து அந்தக் காரியத்தை நடத்தி இருக்கின்றார்கள். ஆகவே, இதை ஏன் நான் சொல்கிறேன் என்றால், யாராயிருந்தாலும் சரி, அங்கே தேர்த்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் சாமான்யர்களாக இருந்தாலும் சரி, அறிவிலே குறைந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, எப்படி இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் ஜனங்களுக்குப் பிரதிநிதியாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே ஜனங்களுடைய பிரதிநிதியாக இருப்பவர்களுக்கு உரிய மதிப்பைத் தருவதுதான் ஜனநாயகமே தவிர, இம்மாதிரியான ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு மதிப்பளிக்கவில்லை என்றால், அங்கே வாக்களித்தவர்களை மதிக்கவில்லை என்றுதான் பொருள். ஜனங்களை மதிக்கவில்லை என்றால் ஜனநாயகம் பேசுவது எப்படி சரியானதாக இருக்கும் என்று நான் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

ஆகவே, இம்மாதிரியான முறைகள் எல்லாம் படிப்படியாக வளர்ந்து ஜனநாயகம் செழுமையாக உருவாக வேண்டுமானால், ஜனநாயகத்தைப்பற்றி பேசுவதால் மட்டும் அது வராது. ஜனநாயகத்தின் உதவியைக் கொண்டு தானே எல்லாமாக தன்னுடைய காரியங்களே எல்லாமாக, தன்னுடைய ஆட்சியே எல்லாமாக செயல்படுவதற்கு அதைக் கருவியாக பயன் படுத்துகின்ற நிலை இருக்கிறதே அது சரியானதல்ல, அந்த நிலை சரியானதல்ல என்பதற்கு கோரத்திலேயும் பல உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. இப்படி வேறு பல நாடுகளிலேகூட உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே இவற்றையெல்லாம் காலத்திலே கொண்டு ஜனநாயகத்தை வளர்ப்பதற்கான முறையிலே வருங் மனதிலே கொண்டு ஜனநாயகத்தை வளர்ப்பதற்கான முறையிலே வருங் படுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அம்மாதிரி நம்புகிற காரியத்தை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் ஜனநாயகத்திலே மேலும் மேலும் வளர்ச்சிகள் ஏற்படுகின்றன. ஜனநாயகத்திலே மீண்டும் மீண்டும்

படிப்பினைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, அந்தப் படிப்பினைகளையும், வளர்ச்சிகளையும் நாம் கணக்கிலே எடுத்துக்கொண்டு, ஜனநாயகவாதிகளாக இருக்கின்றவர்கள், ஜனநாயகத்தைப்பற்றி உறுதியாகப் பேசுகின்றவர்கள் அதைச் செயல் படுத்த வேண்டும். வெறும் காகிதத்திலேயும், எழுத்திலேயும், பேச்சிலேயும் ஜனநாயகம் இல்லை என்று நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆளுநர் உரையிலே வேறு தொழிலைப்பற்றி, விவசாயத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறதே தவிர, நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கிற மிகப் பிரதானமான கைநெசவுப் பற்றி ஒன்றுமே அதிலே குறிப்பிடவில்லை. பல லட்சம் பேர் வாழ்கின்ற ஒரு தொழிலாக கைத்தறி தொழில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் கைத்தறித் தொழில் இன்றைக்கு மிகவும் கஷ்டமான நிலைமையிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நூல் விலைகளும் பட்டு விலைகளும் ஏறிய காரணத்தினால் பல தறிகள் நின்றுவிட்டன. பலபேருக்கு வேலை இல்லாமல் போய்விட்டது. இப்படி இருக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையிலே அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்கான வழிவகைகள் என்ன என்பதைப்பற்றி இந்த உரையிலே ஒன்றுமே குறிப்பிடாமல் இருப்பது மிகவும் வேதனைக்குரியதாக இருக்கிறது. இந்தக் கைத்தறி சம்பந்தமாக பல மாநிலங்களிலே அவர்களைப் பாதுகாக்கின்ற வகையிலே அங்கே கரைபோட்ட வேட்டியும், கலர் புடவையும் கைத்தறிக்குத்தான் தரவேண்டும் என்ற திட்டத்தை மிக உறுதியான முறையிலே செயல்படுத்திக்கொண்டு வருகிற நிலைமையை நாம் இங்கே உருவாக்க வேண்டும். நாம் கைத்தறித் துணிகளை தோளிலே சுமந்து தூக்கி விற்பனை செய்த காலம் இருந்ததை நினைத்தாவது இன்றைக்கு அவர்களை பாதுகாக்க காரியங்களை உறுதியாக செய்வதற்கான வழிவகைகளை ஏன் ஆளுநர் உரையிலே இல்லை என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

அதோடுமட்டுமல்ல, இங்கே இருக்கிற சிறுசிறு தொழிற்சாலைகளிலே வேலை செய்கின்றவர்களுக்குக்கூட குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் போது நெசவுத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் மாதம் 50, 60-கூட சம்பாதிப்பதில்லை. அவர்களுக்கு ஏன் குறைந்த பட்ச கூலியை நிர்ணயிக்கக் கூடாது, அப்படி நிர்ணயித்தால் என்ன தவறு ஏற்படும் என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, அந்தப் பிரச்சினையிலே கவனம் செலுத்தவில்லை என்பது எனக்கு வேதனைக்குரியதொன்றாக இருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, இங்கே பலவிடங்களிலே இப்பொழுது பவர்லூம்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மின்சாரத்தால் இயங்கக்கூடிய தறிகள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 10, 20, 100, 200 தறிகள் என்று ஆங்காங்கே சிறுபகுதியாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு பேக்டரி துணி செய்கின்றது என்றால் அந்தத் துணி நெசவிலே எஞ்சைஸ் வரியாக வாங்குகின்றோம். ஆனால் இவர்களிடத்திலே இம்மாதிரியான வரிகளை வாங்காத காரணத்தால் அவர்கள் மற்றவர்களைவிட குறைந்த விலையிலே விற்பதற்கு முடியுகிறது. அதனால் கைத்தறி நெசவாளர்கள் நிலைமை இன்னும் மிகக் கேவலமாக, மோசமாக அங்கே தங்கியுள்ள உற்பத்திப் பொருட்களை விற்பதற்கு முடியாத நிலைமையை சிருஷ்டித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இவைகளையெல்லாம் பரிசீலித்து கைத்தறிப் பிரிச்சினையை ஆளுநர் உரையிலே சேர்த்திருக்கவேண்டும் என்று நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

1972 சனவரி 24]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

அடுத்தபடியாக தொழிலாளர் பிரச்சனைக்கு வருகிறேன். இந்த பிரச்சனை ஒரு காலத்திலே யாராலும் எடுத்துக் கையாள முடியாத ஒன்றாக இருந்தது. தைரியசாலியானவர்களும், வைராக்ஷியமான குணமுள்ளவர்களும் தான் தொழிலாளர்களிடையே பணி செய்ய முடியும் என்றிருந்தது. தொழிலாளர்கள் ஒன்று சொன்னால் அவர்கள் கேவலமானவர்கள் என்றும் ஒரு காலத்திலே கருதப்பட்டு வந்தது. இந்த நேரங்களில் தொழிலாளர்களை ஒன்று சேர்த்து சங்கங்களை அமைத்து அவர்களின் தன்னம்பிக்கையும் அந்தஸ்தும் மேம்படுவதற்கு பல பெரியவர்கள் பாடுபட்டார்கள். இதனால் தொழிலாளர்களுக்காக பலச் சட்டங்கள் தோன்றின.

தொழிலாளர்களிலிருந்து ஒருவரை தொழிற்சங்கத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை வலுப்பெற முடியாது. அது வரவேற்கத்தக்கதுமல்ல. 1947-க்குப் பின்னால், சுதந்திர சர்க்கார் பொறுப்பேற்ற பின்னால் பல சட்டங்கள் செய்தார்கள். அதன்படி தொழிலாளர்கள் ஒரு பிரச்சனையை அணுகவேண்டுமென்றால் அந்தச் சட்டங்களின்படி அணுகி, அவர்கள் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று செய்யப்பட்டு அப்படி வழிமுறைகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்பொழுது இருந்த நிலைக்கேற்றவாறு நல்லெண்ணத்துடன் தான் அந்தச் சட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. அதன் பலன் எதிர்பார்த்த அளவு கிட்டி இருக்குமா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இருக்காது. இன்றைக்கு பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. அதை கையாளுவதற்கு யாருக்கு வலு இருக்கிறதோ அவர்தான் அதன் பலனைப் பெற முடியும்; பெற்றுத்தர முடியும். சட்டங்களைக் கையாளுவதற்குரிய சக்தி இல்லாதவர், வலு இல்லாதவர் அதன் பலனை எப்படி அடைய முடியும்? அதன் பலனை அடைய முடியாதபோது அதனால் எப்படி தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை ஏற்பட முடியும்?

ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு சங்கம்; அதற்கு ஒரு தலைவர்; அது தொழிலாளியாக இருக்க வேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டுவருவது நல்லதல்ல. தொழிலாளர்களின் பிரச்சனைகளை முதலாளிகளோடு சரிசமமாக உட்கார்ந்து பேசவேண்டுமானால், அது தொழிலாளியால் முடியாது. மூலதனமும் உழைப்பும் ஒரே மதிப்புடையது என்பதைக் கூட முதலாளிகளால் ஒப்புக் கொள்ளப்படுவதில்லை. இந்த நிலையில் தொழிலாளர்கள் அல்லாதவர்கள் சங்கத் தலைவராக இருக்கக்கூடாது என்று சொல்வது தொழிலாளர்களுக்கு உதவியானதல்ல.

தொழிலாளர்கள் தான் தொழிற்சங்கங்களின் தலைவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் திடீரென்று அந்தத் தொழிலாளியை ஏதாவது காரணம் காட்டி நிறுத்திவிடுகின்றனர். அப்படி நிறுத்திவிட்டால் சங்கத் தலைவராக இருக்க முடியாது. அதன் விளைவு எப்படியிருக்கும்? இது யாருக்கு உதவி செய்யும் என்பதை எல்லாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். நான் தொழிலாளியாக இருந்தேன்; தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருந்தேன். இப்போது நான் வெளியே வந்துவிட்டதால் தலைவராக இருக்க முடியாது என்றால் நான் வகித்துவந்த பொறுப்புகளைத் தொடர்ந்து செய்யும் ஆற்றல் படைத்தவர் தலைவராக வரவேண்டும். அது உடனே முடியுமா? முதலாளிகளோடு சரிசமமாக உட்கார்ந்து பேசி, தனது பேச்சுக்களை முதலாளிகள் செவிமடுக்கச் செய்து, சட்டங்களை நுணுக்கமாகக் கையாண்டு, திறமையாக

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1972 சனவரி 24]

வாதிடும் திறன் படைத்தத் தொழிலாளர்கள் ஒரு சிலரே இருப்பார்கள். அவ்வாறு இல்லையென்றால் முதலாளிகளோடு பேசி, தீர்வு காணமுடியாது. அப்படிப்பட்டவர்களைத்தான் தொழிலாளர்கள் விரும்புவார்கள். அவர்கள் தான் தொழிற்சங்கத் தலைவராக வரமுடியும். அப்படிப்பட்டவர்கள் சோஷலிஸ்ட் கட்சியிலே அல்லது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலே அல்லது வேறு எந்தக் கட்சியிலே உள்ளவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களாக வருவதை ஆதரிக்கவேண்டும் என்பதே என் கருத்து.

ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் என்ற கொள்கையை 1967-லே அமைச்சரவை ஏற்பட்டவுடனே மாண்புமிகு அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் வலியுறுத்திச்சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் இன்றுவரை அவர்கள் அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களை பல போட்டிச் சங்கங்களை அமைத்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். உங்கள் கொள்கைப்படி அல்லாமல் ஏன் வேறு சங்கங்களை அமைக்கிறீர்கள் என்று கேட்டால், மற்றவர்கள் எல்லாம் அதற்குத் தயாராக இல்லையே. மற்றவர்களும் அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாரானால், நாங்களும் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். மற்றவர்கள் தயாராக இல்லாததால் நாங்கள் புதுச் சங்கங்களை ஆரம்பித்தோம்; ஆரம்பிப்போம் என்றிருக்கிறீர்கள். இது சரியான வாதமாகப் படவில்லை. பல சங்கங்கள் இருப்பதைக்கண்டு தான் ஒரு சங்கம் செய்ய வேண்டுமென்ற பேச்சு வந்தது. அதைச் சொல்லிக் கொண்டே வேறு சங்கம் உண்டாக்க ஊக்கமளித்தால் அதன் பொருள் என்ன என்பது சபைக்குத் தெரியாமல் போய்விடாது.

நாம் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு அடிப்படை விதி, நியதி இருக்கவேண்டும். சென்னையிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற பிரச்சனைகள் ஒரு அரசாங்கத்தினுடைய கருத்தாக ஏற்றுக்கொள்வது சாத்தியமல்ல. அதற்கான தனி விதியை, சட்டத்தை இயற்றி, அதன்படி செயல்பட வேண்டும். தொழில் துறையிலே இப்போது இருக்கின்ற குறைபாடுகளை மாற்றி, ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். அதுதான் அரசாங்கத்தின் கடமை என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேட்டூரிலே தி.மு.க. வைச் சேர்ந்த ஊழியர்களைக் கொண்ட சங்கங்கள் தவிர மற்ற எல்லாத் தொழிற்சங்கங்களும் கண்டன ஊர்வலம் நடத்தின என்று உறுப்பினர் திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அங்கே ஒரு போராட்டம் அனைவரும் சேர்ந்து நடத்தும் நிலை உருவாகி இருக்கின்றது. மேட்டூர்பியர்சன் பஞ்சாலை நிறுவனத்தில் 14-ம் தேதியே விருந்து இயந்திரங்களை நிறுத்தி உற்பத்தித் தடுப்பு வேலையை நிர்வாகம் செய்துவருகிறது. அதை எதிர்த்து தி.மு.க. உட்பட எல்லாச் சங்கங்களும் சேர்ந்து போராடி வருகின்றன. நியாயமான கோரிக்கைகளுக்கு ஒன்றாகச் சேர்ந்து போராட வேண்டும். எல்லாக் காரியங்களிலும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து செயல்பட வேண்டுமென்று சொன்னால் அது முடியாது. எனவே, நியாயமான கோரிக்கைகளை வலியுறுத்த, போராட நாங்களும் வருகிறோம் என்று அவர்கள் சொன்னால் அவர்களோடு சேர்ந்து நாங்கள் போராடுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்.

1972 சனவரி 24]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

இப்போது கூட திரு. காமராஜர் அவர்கள் ஊழலை எதிர்த்துப் போராட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். எல்லா தரப்பினரும் அதில் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஊழல் அதிகப் படும்போது நியாயம் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. நியாயம் கிடைக்காதவர்கள் ஏமாற்றமும் ஆத்திரமும் கொள்வது இயல்பு. இதிலிருந்துதான் நக்சலேட்டுகள் தோன்றுகிறார்கள். இவர்களின் தோற்றம் ஜனநாயகத்தை அழித்துவிடுகிறது. அதனால் ஊழல்கள் வளராமல் தடுக்க வேண்டியது அவசியமாகும். இதற்காக ஒரு போராட்டம் நடந்தால் அதிலே அனைவரும் கலந்துகொள்ள வேண்டியதாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் அது போன்ற ஒரு போராட்டம் நடக்கும்படியான நிலை உருவாவது நல்லதல்ல. அது பொருளாதார வளர்ச்சியை பின்னுக்குத் தள்ளி விடும்.

இம்மாதிரியான பொதுக் காரியங்களுக்கு எல்லாக் கட்சிகளும் ஒத்துழைப்பதால், ஆளுங்கட்சியினர் இந்த அரசாங்கத்தை மாற்றுவதற்கு சதி செய்கிறார்கள்; இந்த அரசாங்கத்தை கவிழ்ப்பதற்குச் சதி செய்கிறார்கள் என்று சொல்வதிலே பயன் இல்லை; அது பொருத்தமும் ஆகாது, குறைபாடுகள் நீங்கப்பட வேண்டுமென்றும் கூறி இந்த கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறி அமர்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேற்கு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையை வாசிலேயே என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அண்மையிலே இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் நடந்த போரிலே நமது இந்திய நாடு மாபெரும் வெற்றியை அடைந்திருக்கிறது. இந்த வெற்றி எப்படி சாத்தியம் ஆயிற்று என்று சொன்னால் இந்த நாட்டிலே வாழக்கூடிய மக்கள் தங்களுடைய இனத்தை மறந்து, தங்களுடைய மொழியை மறந்து, வேற்றுமைகளை மறந்து ஒரே குலாக இந்திய பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களுடைய தலைமையின்கீழ் செயல்பட்டதால் தான் நமது வீரர்கள் இந்த மாபெரும் வெற்றியை அடைந்தார்கள். ஒரே இயக்கம், ஒரே கொள்கை, ஒரே தத்துவம் என்ற முறையிலே நாம் ஒன்று சேர்ந்திருந்தோம். நாடு காப்பற்றப்பட வேண்டுமென்றால் இந்தக் கொள்கை தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கப்படவேண்டும். அப்போதுதான் அது சாத்தியமாகும். திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் ஒரு சிறந்தத் தலைவராக வாழ்ந்து, இந்த நாட்டில் உள்ள மக்கள் அனைவர் உள்ளத்திலும் நீங்கா இடம் பெற்றுவிட்டார்கள். இந்த மாபெரும் வெற்றியைத் தேடித்தந்த திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையாரை நாம் மட்டும் பாராட்டவில்லை. இன்று உலகமே இந்திரா காந்தி அம்மையாரை வியந்து பாராட்டுகிறது. அந்தப் பாராட்டைக்கண்டு பொருமைகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் எம்புகிறேன். இந்த யுத்தகாலத்தில்—நாட்டை எதிர்நோக்கியே சோதனையை வென்றாக வேண்டிய பணியில்—நான் சார்ந்துள்ள இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் ஸீரூம், அதன் கண்ணியத்திற்குரிய காய்தே மில்லத் இஸ்மாயிலும், பொதுவாக முஸ்லீம் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த அத்தனை பேர்களும் ஒரே குலாக நின்று முடிந்த அளவு நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டைக் காப்பதில் பெரும் பங்கு

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1972 சனவரி 24]

கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் நினைவுகூற விரும்புகிறேன். முஸ்லீம் சமுதாயத்தினர் ஆற்றிய பெரும் பணிக்கு இந்திய ஜனாதிபதி அவர்களே காய்தே மில்லத் அவர்களிடம் பகிரங்கமாகத் தம்முடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சட்டமன்ற முஸ்லீம் லீக் கட்சி உறுப்பினர்களும் தேசப்பாதுகாப்புக்குக் காட்டிய ஊக்கத்தையும், முயற்சிகளையும் பாராட்டி பம்பாயிலிருந்து வரும் லிங்க் பத்திரிகை எழுதியிருக்கிறதென்பதை இந்த நேரத்தில் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அதேசமயத்தில் இந்த யுத்தம் ஏன் வந்தது? எதற்காக வந்தது? வங்க தேசத்து மக்கள் அகதிகளாக 1 கோடிக்கு மேல் நம் தேசத்திற்கு ஓடி வந்ததும், அவர்களுக்கு நான் ஒன்றுக்கு 3 கோடிக்குமேல் நிவாரணம் அளித்தாக வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் நம்மேல் சுமத்தப்பட்டதும் தான் இந்த யுத்தத்திற்கு அடிப்படைக் காரணம். வங்க மக்கள் பாகிஸ்தானோடு வேறு பட்டதற்குக் காரணம் உருதுமொழி பேசுபவர்கள் வங்க மொழியை அங்கீகரிக்க மறுத்ததும்—வங்கமொழியைப் பேச முடியாது, எழுத முடியாது உருது மொழியே ஆட்சிமொழி என்பதாக அவர்கள் மீது திணித்ததும் தான்—வங்க மக்களது அடிப்படை உரிமைகள் தகைக்கப்பட்டன. யுத்தம் எழுந்தது. இதில் இருந்து உலக நாடுகள் அனைத்துக்கும் கிடைத்த ஒரு பரடம்—உலகின் எந்த பகுதியிலும்—எந்த நாடு ஒரு நாட்டை மொழி அடிப்படையில் அழித்துவிட முடியாது என்பதாகும். ஒருவரின் தாய்மொழியை அழித்து தங்களது மொழியை ஆட்சியாளர்களால் திணிக்க முடியாது என்பதுதான்—உலகத்திற்கே வங்க தேசம் இன்றைக்கு ஒரு சவாலாக விளங்குகிறது. தன்னுடைய வாலாறுப் புகழ்மிக்க சண்டையினால் உலக சாசனத்திலேயே இடம் பெற்று விட்டது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஆளுநர் அவர்கள் பேசும்போது—நம்முடைய போராட்டம் ஏழ்மையை ஒழிப்பதுதான் என்றார்கள். அதற்காக மனப்பூர்வமாக அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த அரசையும் பாராட்டுகிறேன். ஆம். ஒன்று பட்டு நின்று போர் முனையில் நாம் எப்படி மகத்தான வெற்றியைப் பெற்றோமோ அப்படியே ஒன்று பட்டு நின்று நம்முடைய நாட்டின் வறுமையை, ஏழ்மையைப் போக்குவதிலும் நாம் வெற்றிபெற்றாக வேண்டும். இன்றைக்கு கிராமப் பகுதிகளில் ஏழ்மைதான் நிலவுகிறது. மற்ற மாநிலங்களுக்கு எல்லாம் வழிகாட்டியாக நாம் கிராமப் பகுதியில் உள்ள ஏழ்மையைப் போக்கியாக வேண்டும். அவற்றைச் செழிப்புள்ள—வளமிக்க பகுதிகளாக ஆக்கியாக வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக விவசாயத்துறையில் கண்டுள்ள முன்னேற்றங்களை எல்லாம் எடுத்துச்சொன்னார்கள். நானும் அந்தப் பெருமையில் உண்மையிலேயே பங்கு கொள்கிறேன். எனக்கு நன்றாக ஞாபகம் இருக்கிறது. தோழமைக் கட்சியாகிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்னால் உணவுப் பொருளுக்கு மக்கள் பட்ட துபாம்—கேவலம் ஒரு படி அரிசிக்காக அவர்கள் எவ்வளவுதூரம் அலைந்தார்கள் என்பது எல்லாம் என் மனக்கண் முன்னால் வந்து நிற்கிறது. இன்றையதினம் நம்முடைய மாநிலம் உணவுப் பொருளில் தன்னிறைவு அடைந்திருப்பதோடு உபரிமாநிலமாக வெளியிடங்களுக்கும் அனுப்புகிறோம் என்றால் அதற்கு

1972 சனவரி 24]

[திரு. வா. மை. அப்துல்ஜப்பார்]

அடிப்படையான காரணம் விவசாயத்துறையில் இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்ட பல முற்போக்கான நடவடிக்கைகள்தான். மந்திர சக்திபால் இந்த அற்புதம் நிகழ்ந்ததுவிடவில்லை. இரவோடு இரவாக பொழுது விடிவதற்குள் ஏற்பட்ட ஆச்சரியம் இல்லை. முழுக்க, முழுக்க அரசு விவசாய மக்களுக்கு கடன் உதவி அளித்து, பொறுக்குவிதை அளித்து, உரம் அளித்து—நீர்ப்பாசன வசதிகளை எல்லாம்—மின்சார மோட்டார் அமைத்துக்கொள்ள வசதி செய்து கொண்டிருப்பதன் காரணத்தினால் தான் உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. அதற்காக விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்களை இந்த நேரத்தில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும் அவர்களுடைய காலத்திலேயே விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றும் நம் மாநிலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். இப்படி நான் சொல்லும்போது குறைகளை இல்லை என்று சொல்லவில்லை. நீர்ப்பாசன வசதி அற்ற—குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால்—மிகவும் பிற்போக்கான நிலைதான் காணப்படுகிறது. அந்த வறட்சிப் பகுதியை வளம் நிறைந்த பகுதியாக ஏன் உடனடியாகப் பல்வகையில் செய்திட முடியாது என்று தோன்றுகிறது. மக்களிடத்தில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வைப் போக்க நாம் எப்படித் திட்டங்கள் போடுகிறோமோ அப்படியேதான் பிராந்தியங்களிடையே காணப்படுகிற ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் போக்க உடனடியாகப் பல திட்டங்களைப் போட்டாக வேண்டும். செழுமையாக உள்ள பகுதி மேலும் மேலும் செழுமையாகப் பல திட்டங்களைப் போடுவதோடு நின்றுவிடாது—பிற்பட்ட பகுதிகள் செழுமையாக—பிரத்தியேகத் திட்டங்களைப் போட்டு அதிக நிதி ஒதுக்கம் செய்து முன்னேற்றம் அடைந்திடச் செய்திடல் வேண்டும். எங்கள் பகுதியில் மக்கள் குடிதண்ணீர் வசதி கூடக் கிடைக்காது கஷ்டப்படுகிறார்கள். உடனடியாக குடிதண்ணீர் வசதியாவது செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்துறையில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றத்திற்கு மின்சாரம் ஒரு முக்கியமான காரணம். குறிப்பாக 1966-67-இல் மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்ட விசையேற்றங்களின் எண்ணிக்கை 2.57 லட்சம் என்றால் 1971-இன் முடியில் அதை 5.74 லட்சமாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். இந்த மகத்தானதோர் பெரிய சாதனையே நம்முடைய பசுமைப் புரட்சியைப் பெரிதும் வெற்றிபெறச் செய்துள்ளது. அதற்காக முதலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

சேலம் உருக்காலைப்பற்றி ஆளுநர் அவர்கள் வருத்தத்துடன் சொன்னார்கள். மக்கள் மத்தியில் ஒருவிதமான சந்தேகம் ஏற்பட்டு வருகிறது. நெய்வேலி நிலக்கரி அதற்குப் பயன்படாது, இதுவும் அவ்வளவு தரமுள்ளதாது அல்ல என்பதாக ஏதாவது சொல்லி அதைக் கைவிட்டுவிடுவார்களோ என்கிற அச்சம் மக்கள் மத்தியில் இருக்கிறது. நிச்சயமாக சேலம் உருக்காலை விரைவில் ஏற்பட்டாகவேண்டும் என்பதில் இந்த அரசு தீவிர கவனம் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் அறிவேன். மேலும் விரைவிலேயே கொண்டுவர நமது அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாநில திட்ட ஆணைக்குழு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்ட ஆணைக் குழுவுக்கு ஒரு ஆலோசனை கூற விரும்புகிறேன். இதுவரை முன்னேற்றம் காணாத பகுதிகளில் கொஞ்சம் அதிக கவனம் அவர்கள் செலுத்தியாக வேண்டும். எங்கே நீர்ப்பாசன வசதிகளை ஏற்படுத்த முடியவில்லையோ அங்கெல்லாம் குறைந்த பட்சம் தொழில்களையாவது பெருக்கினால்தான்

[திரு. வா. மை. அப்துல்ஜப்பார்] [1972 சனவரி 24]

அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வாழ்க்கை வளம் பெருகும். ஆகவே திட்ட ஆணைக்குழு எங்கெங்கு பிற்பட்ட பகுதியாக இருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் சிறு சிறு தொழில்களை ஏற்படுத்த வகை செய்தாகவேண்டும்.

அடுத்து ஒன்றை கடைசியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது எனது இதயப்பூர்வமான வேண்டுகோள். அரசாங்க உத்தியோகங்கள் சிறுபான்மையினராகிய எங்களுக்கு நியாயமான முறையில் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்பது சிறுபான்மையினராகிய எங்கள் சமூகத்தினரின் மனக்குறை. இதை மறைத்துப்பேச நான் விரும்பவில்லை. தோழமைக் கட்சியாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் இத்தகைய குறை இருப்பது நியாயம் அல்ல. என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள்—டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு—வேலைவாய்ப்புகள்—சிறு உத்தியோகத்தில் இருந்து பெரும் உத்தியோகம் வரை சிறுபான்மையினராகிய எங்கள் சமூகத்திற்கு நியாயமாகக் கொடுக்க வேண்டிய பங்கை கொடுக்க வேண்டும். மக்கள் விகிதாசார அடிப்படையில் உரிய பங்கை மட்டும்—நான் சிறிது கூடக் கேட்கவில்லை—அது நியாயமும் இல்லை—கொடுக்க வேண்டும். ஆளுநர் உரையில் சிறுபான்மையோருக்கு உரிய பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படும் என்று கூறியிருந்தால் நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பேன். இந்தக் குறை நீக்கப்படும் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தக் குடிசை மாற்று வாரியம் இன்னும் சென்னை நகரத்திலே மாத்திரம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. சென்னையிலே மாத்திரம்தான் ஏழைகள் இருக்கிறார்களா? இங்கே உள்ளவர்களாவது சற்று வசதியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். ஆனால் கிராமப்புறங்களிலே உள்ளவர்கள் மிகக் கேவலமாக இருக்கிறார்கள். எனவே குடிசை மாற்று வாரியத்திட்டங்களை அங்கேயும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டு சட்ட மன்றத் தொடர் கூட்டத்தில் அரிசன மக்களுடைய நலன்களைப் பெருக்க, குடிசை வாழ் மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்காக அவர்களுக்கு அதிகமாக நிதி ஒதுக்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கூறியிருந்தோம். இந்த ஆண்டு அதிகமாக நிதி ஒதுக்கப்படும் என்று நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேன். ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே பார்த்தால் அம்மாதிரி நம்பிக்கை துளிர்க்க இடம் இல்லை. ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக நாம் அவர்களுக்கு இழைத்த கொடுமை யினால் இன்று நல்ல நிலைமையில் இல்லாத அம்மக்களுக்கு ஒதுக்கிய தொகை போதாது, வேறு எந்தத் துறைக்கு அதிகமாகத் தொகை ஒதுக்கினாலும் ஒதுக்காவிட்டாலும் அரிசன நல மானியத் துறைக்கு அதிகமாக ஒதுக்கி, வீடு இல்லாதவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்தும், தொழில் இல்லாதவர்களுக்கு சிறு சிறு தொழில்களையும் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். அப்படிச் செய்வதன்முலமாகத்தான் வாழ்க்கையிலே தாழ்த்தப்பட்ட நிலையில் இருக்கின்ற அந்த மக்களும் மற்றவர்களுக்குச் சமமாகப் பிடுநடை போட்டு முன்னேறமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவுப்பொருட்கள் விலைவாசிபற்றி உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நானும் இந்த அரசுக்குப் பணிவன்புடன் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே சில பொருட்களின் விலைகள்—தை மாத அறுவடை முடிந்த பிறகு விலைகள் குறைவது சகலம், குறிப்பாக அரிசியின் விலை குறைவதுதான் வழக்கம்—

1972 சனவரி 24] [திரு. வா. மை. அப்துல்ஜப்பார்]

வழக்கத்திற்கு மாறாக விலை குறைவதற்குப் பதிலாக கூடிக்கொண்டே போகிறது. அதற்காக விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகாத விலை தரவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அதே சமயத்திலே பொதுமக்களும் பாதிக்காத அளவுக்கு விலைகளைச் சீரமைப்புச் செய்ய நம்முடைய அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துணை நேரம் எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

DR. M. MOSES : Mr. Deputy Speaker, Sir, the present division of panchayats into town panchayats and village panchayats has resulted in many village panchayats finding it difficult to even pay their employees since the income is very limited. This has resulted in bad neglect of the roads. So many roads are not at all motorable. When somebody is taken severely ill and has to be hospitalised or a doctor to be called, in such cases of emergency, the condition of the road is such that the patients could not be taken nor could the doctor come. Such is the pitiable condition of the road. During marriage ceremony and temple festivals, the villagers find it extremely hard. So, I request that the Highways Department should take over all the Panchayat roads or Government should give a substantial sum as aid to the Panchayats for maintaining these roads. That must be given separately every year; every year we are putting up new roads but no money is spent on maintaining it with the result, the roads become so bad that they cannot be used.

In the district of Kanyakumari there is a very fertile crop of prawns and lobsters. At present these are bought by merchants from Kerala and from Kerala, they are exported. I hope that our Government will look into this matter and they themselves will purchase these things from fishermen and start exporting it. They could also start a canning industry not only for fish but also for fruits like pineapples and different varieties of plantain and jack fruits, which are plenty in our district. Such an industry will be very welcome in our district.

For post-settlement work in our district, Kanyakumari district, 4 Tahsildars, 4 Deputy Tahsildars, 4 Assistants and 17 Special Officers have been appointed. But since these posts have not been recognised by the Accountant-General's Office, these people are not paid their salary from September 1971. For many of them who depend solely on their salary for their sustenance, this is very inconvenient. I request that the office of the Accountant-General be more prompt in these matters.

Regarding school teachers who have put in service in aided schools prior to entering Government service I want to say a few words. By virtue of Second Pay Commission's report, our Government has accorded first grade posts to the teachers working in aided schools and District Board. In our district alone there are about 200 graduate teachers and about 500 secondary grade

[Dr. M. Moses]

[1972 சனவரி 24]

teachers who have put in considerable period of service in aided schools prior to their entering Government service. These teachers would have been eligible for the First Grade scale of pay if they had continued in aided schools. They have passed all the Departmental tests after entering the Government service. But unfortunately, they are still drawing a much lower pay than their counterparts in aided schools. Hence I request that their service in aided schools be considered for the scale of pay and pension. The neighbouring State of Kerala has taken into account the aided school service for the abovesaid purpose.

At present selection grade is given to 10 per cent of teachers in aided schools and 30 per cent of teachers in Government schools in each district. When a teacher comes into this grade his pay scale is Rs. 400-650 whereas the pay scale of the ordinary teacher is Rs. 275-400. A teacher comes into the selection grade purely by virtue of his seniority. So in some districts they get it in say 10 years whereas in other districts they may have to wait for more than 20 years and quite a few do not get into this scale at all. They retire before that. So I request that a period of say 10 or 15 years of service be fixed after which the teacher automatically moves into that selection grade, so that before he retires he goes into the scale of Rs. 400-650 and gets the benefit in his pension, gratuity, etc. I hope the Government would do the needful in the matter.

While we fully appreciate and thank the Government for the interim relief given to the handloom industry, we find that there is often a poor market for the handloom products because of competition by Mill products. I request our Hon'ble Chief Minister to contact the other Chief Ministers and approach the Central Government again and to make it a law that certain varieties of cloths like say dhoties, lunges, bed-sheets and towels be made only by handloom and not by mill. This will provide full time employment for the weavers and also provide a lot of scope for their cottage industry.

Thank you, Sir.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின்மீது பேரவை உறுப்பினர் திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் முன்மொழிந்த நன்றியுரைத் தீர்மானத்தைப் பாராட்டி என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் இந்த உரையில் மிகத் தெளிவாக இந்த ஆட்சியினுடைய கொள்கையை, எண்ணத்தை இரத்தினச் சுருக்கமாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசின் நோக்கமே ஏழை எளியவர்களான பாமா மக்களின் விரும்பங்களை யெல்லாம் நிறைவேற்றவேண்டுமென்பதுதான். பொதுமக்களின் விரும்பங்களைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் கண்ணாடியாகவே இந்த அரசு விரும்புகிறது என்று ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையிலே தமிழகத்திலே நெப்பாள நிலையான ஒரு

1972 சனவரி 24]

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

அரசை ஏற்படுத்தி நடத்திக்கொண்டு வருகிறது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். இதற்கு நேர்மாறான குற்றச்சாட்டுகளை இன்றைக்குச் சிதறிப் போயுள்ள எதிர்க்கட்சிகள் கூறுவதை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

எதிர்த்தரப்பில் பேசிய மேட்டூர் உறுப்பினர் திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள், ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நம்முடைய முதல்வர் கலைஞர் அவர்களை முஜிபுர் ரஹிமான் என்று அழைப்பது நியாயமா என்ற கேள்வியைப் போட்டு, தமிழ்நாடு பிரிந்துபோகவேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் விரும்புகிறார்கள், பேசுகிறார்கள் என்ற அப்பட்டமான குற்றச் சாட்டை இந்த ஆட்சியின் மீது களங்கத்தைச் சுமத்தி, இந்த ஆட்சியினுடைய கொள்கைக்கு நேர்மாறாக இங்கே எடுத்துப் பேசிவிட்டுப்போயிருக்கிறார்கள். பிரிந்து போக வேண்டுமென்ற உரிமையைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைமையோ அல்லது தமிழகத்தின் முதலமைச்சரவர்களோ, பேரவை உறுப்பினர்களோ பாரும் ஆதாரத்தோடு சொன்னதாக அவர்களாலே நிரூபிக்க முடியாத ஒரு குற்றத்தை இங்கே சொல்லிவிட்டுப் போய் இருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், இந்த ஆட்சியை நடத்தும் நாங்கள் 1962-ஆம் ஆண்டு சிஏ படையெடுத்த நேரத்திலே போறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கொள்கையையெல்லாம் மறந்துவிட்டு, விடுதலையைக்கூட ஒற்றிவைத்துவிட்டு, இந்திய நாட்டைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற ஒரே ஆணையை, இந்திய நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கு நம்முடைய கரத்தைக் கொடுப்போம் என்ற உறுதியைக் கொடுத்தார்கள். அதைத் தொடர்ந்து 1965-ஆம் ஆண்டு பாகிஸ்தான் படை எடுத்த நேரத்திலே அதே உறுதியைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தெளிவாக மத்திய அரசுக்கு இந்த மாநிலத்திலிருக்கும் எங்கள் இயக்கம் ஆதரவு தெரிவித்து வந்திருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்து இப்பொழுது வங்க தேசப் பிரச்சினையை, மேற்கு பாகிஸ்தானுடைய அக்கிரமச் செயலைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையில், வங்க மக்கள் விடுதலை பெற வேண்டுமென்ற உணர்வோடு, வங்க மக்களின் எழுச்சியை உணர்ந்து, மத்திய சர்க்கார் வங்க மக்களுடைய மொழி உணர்வை, வங்க மக்களின் பொருளாதாரக் கொள்கை, வங்கமக்களின் கோரிக்கை, 6 அம்சத் திட்டங்கள் நியாயமானது, ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையிலே அவர்கள் கேட்கிறார்கள், அவர்களுக்குப் பூரண உரிமையை அளிக்க வேண்டுமென்ற முடிவை இந்திய பேரரசு எடுத்த நேரத்தில், பாகிஸ்தான் நம்முடைய நாட்டின் மீது படை தொடுக்கக் கூடிய நேரத்தில், வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று, மேற்கத்திய நாடுகளின் ஆதரவைத் திரட்டிய நேரத்தில், நாம் மத்திய அரசு எடுத்த கொள்கைக்கு உறுதுணையாகயிருந்து, நம்மிடத்தில் எந்தவிதமான அப்பழுக்குமற்ற முறையில், கைமாறு பலனை எதிர்பார்க்காமல் இந்திய அரசுக்கு தமிழ் நாட்டிலேயிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், தமிழக அரசு, நாங்கள் பரிபூரண ஆதரவு கொடுக்கிறோம், வங்க மக்களின் விடுதலைக்காக இந்தியப் பேரரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறதோ அதற்கு நாங்கள் பரிபூரண ஒத்துழைப்பைத் தருகிறோம் என்று சொல்லி நம் தமிழக - முதலமைச்சர் அவர்கள் நாட்டுமக்களை ஒரே அணியில், குறிப்பாக தமிழகத்தில் உள்ள எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்தவர்களை ஒரு அணியில் சேர்த்துக்கொண்டு, இந்திய பேரரசுக்கு நல்ல ஆதரவைத் தெரிவித்து வந்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

[1972 சனவரி 24]

இங்கே பேசிய திரு. சுரேந்திரன் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விடுதலை உணர்வை அல்லது விடுதலை வித்தை விளைவிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலிருந்தால் 1962-ஆம் ஆண்டிலிருந்து இப்பொழுது 1971-ஆம் ஆண்டுவரையில் நாட்டிலே ஏற்பட்ட பல்வேறு சம்பவங்களையும் வைத்துக்கொண்டு விடுதலை வித்துக்களைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எங்கேயாவது விதைத்தார்கள் என்று அவர்களால் நிரூபித்து காட்ட முடியுமா? நாங்கள் விடுதலையைக் கைவிட்டுவிட்டு இந்திய நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டுக்காக, அதே நேரத்தில் மாநிலத்தின் உரிமையைப் பெற்றுக்கொள்வதிலே மத்திய சர்க்காரோடு பேராடிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு இயக்கமாக, தமிழகத்தின் தன்மானத்தைக் காப்பாற்ற, தமிழ்நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு, தமிழகத்தின் கலாசாரத்திற்காக பாடுபட்டுக்கொண்டுவரும் இயக்கத்தின்மீது இல்லாத ஒரு பழியை அரசியல் உணர்வோடு குறிப்பிடுவது மிகப்பெரிய தவறாகும்.

இங்கே தேர்தல் நேரத்தில் கூட்டணி என்று வைத்துக்கொண்டு, பிறகு ஆளுங்கட்சியாக வந்ததும் கூட்டணிக் கட்சிகளை மதிக்கவில்லை என்று திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் சொன்னதும் உடனே திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் தலையாட்டுகிறார்கள். அவருக்குச் சந்தோஷம். அவர்களுக்குள் ஏதாவது வராதா, அதைப் பார்த்து நாம் சந்தோஷப்படலாம் என்று அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை அவர்கள் பார்ப்பதெல்லாம், பல கிரைம் விழுந்த கண்ணாடி முன்னால் அவர்கள் முகத்தைப் பார்த்துவிட்டு இப்படித்தான் அவர்கள் முகமும் இருக்குமா என்று சிண்டிகேட் காங்கிரசிலே இருப்பவர்களும் வேறுசில உதிரிக் கட்சியிலே இருப்பவர்களும் நினைக்கிறார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: உதிரிக்கட்சி எந்தக் கட்சி என்று விளக்கம் தரலாமா?

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: அப்படி நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் தேர்தல் கூட்டணி என்பது, முற்போக்கு எண்ணங்கள் கொண்டவர்கள், சோஷலிசக் கருத்துக்களைக் கொண்டவர்கள், ஜாதிமதபேதமற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்க எண்ணுபவர்கள். தமிழ்நாட்டை ஜனநாயக வழியில் அழைத்துச் செல்லக் கூடியவர்கள் அத்தனைபேரும் ஒன்றுசேர்ந்து பிற்போக்குச் சக்திகளை ஒழித்துக்கட்ட வேண்டும், நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்குக் குந்தகம் விளைவிக்கக் கூடியவர்களை ஆளுங்கட்சியாக அமர்த்தக் கூடாது என்ற அடிப்படையில் தேர்தல் கூட்டணியே தவிர, கூட்டணியிலே உள்ள கட்சிகளிலே இருப்பவர்கள் தங்கள் கட்சிகளை வளர்க்க ஆளுங்கட்சிக்கு ஒரு களங்கத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் சிலர் பேசுவதை அல்லது அரசியல் நோக்கங்கொண்டு அரசியல் கட்சியை வளர்க்க முனைவதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக்கொள்ளாது என்பதே எங்கள் தலைவரவர்களால் இன்றைக்கு எடுக்கப்பட்டு வரும் நடவடிக்கைகளே தவிர, ஏதோ நாங்கள் ஆளுநர் கட்சிக்கு வந்து விட்டோம், ஆளுங்கட்சியாகவே தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்ற பதவி மோகத்தில் இருப்பதாகக் கூட்டணியிலே இருப்பவர்கள் நினைத்துக்கொண்டு இருந்தால், அது மிகப்பெருந்தவறு என்பதை நண்பர் திரு. சுரேந்திரன் போன்றவர்கள் உணர்வேண்டுமென்பதை நான் இப்பொழுது கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972 சனவரி 24]

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

இன்றைக்கு வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் நம்முடைய பொருளாதாரத்திற்கேற்ப, நம்முடைய நிதிநிலைக்கேற்ப, நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் பல்வேறு கட்டங்களில், படித்த இளைஞர்களுக்கு, உயர்தலைப் பள்ளிகளிலே படித்தவர்களுக்கு, பொறியியல் பயிற்சிப் பெற்ற பட்டதாரிகளுக்குப் பல்வேறு கட்டங்களில் நம்முடைய சக்திக்கேற்பத் திட்டங்களை வகுத்து நாம் வேலை வாய்ப்பைக் கொடுக்கிறோம்.

அதேபோல் இன்றைக்கு மாநில அரசின் நிதி நிலைமைகளை ஆளுநர் அவர்கள் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி ஏன் அந்த எதிர்த் தாப்பிலே இருக்கும் எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள், ஆளும்கட்சிக்கு மாறான கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்பவர்கள், நாட்டின் நன்மைக்காக நாங்கள்தான் பேசுகிறோம் என்று சொல்பவர்கள் ஏன் பேச மறுக்கிறார்கள் என்பது புரியவில்லை.

இங்கே நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு மத்திய அரசுக்கு 154 கோடி ரூபாய் வரையில் தர வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் கால கட்டத்தில் நமக்கு வர வேண்டியது 141 அளவிலே வரும் என்று இங்கே தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இப்படி நாம் பார்த்தால் நம்முடைய பொருளாதார நிலைமை, ஒரு ஆண்டுக்கு 60 கோடி ரூபாய்க்குமேல் நாம் கட்ட வேண்டும், ஆனால் கிடைப்பதோ 40 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத்தான் என்றால், எந்த அளவில் நம்முடைய பொருளாதார நிலைமை சிரிந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைச் செம்மையப் படுத்த வேண்டிய மத்திய அரசு ஒரு வட்டிக்கடைக்காரன் வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்துவாங்குவதைப் போல இன்றைக்கு மாநில அரசை நடத்துவது நியாயமா? ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரம் குன்றும் நேரத்தில் அந்த நாட்டின் நிதி நிலைமைக்கான திட்டங்களை மாநில அரசு செயல்படுத்துவதற்கு ஊக்கம் கொடுத்து வளர்க்க வேண்டிய கடமை, நாட்டு மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு மத்திய அரசுக்கு இல்லையா? மத்திய அரசை இந்த மாநில அரசு எத்தனைமுறை கேட்டிருக்கிறது? நிதியைக் கட்டித் தராதார்கள் என்று எத்தனைமுறை சொல்லியிருக்கிறது? இத்தகைய கடன் களைக் கொடுத்துவிட்டு வட்டியாகக் கேட்கிறீர்களே, அந்த வட்டியையாவது குறைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று எத்தனைமுறை கேட்டிருக்கிறோம்? இதற்கு மத்திய அரசு செவிசாய்த்திருக்கிறதா என்றால் செவி சாய்க்கவில்லை.

இதைக் கண்டிக்கின்ற மனப்பான்மை, என்னும் எதிரிக் கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு, அதுவும் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு வருவதில்லை. ஏன்? 'அப்படி நிதிநிலைமை தம்முகத்தில் சரியாகிவிடுமானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இன்னும் பல்லாண்டுக் காலம் ஆட்சியில் இருப்பவர்கள், நாம் என்னாவது? 15-ஆக இருந்தோம், 14-ஆக ஆனோம். இன்னும் சிலபேர் இல்லாமல் போகலாம்' என்ற அச்சந்தானே தவிர, வேறு அல்ல. மாநில அரசு தன்னுடைய கோரிக்கைகளை எடுத்து மத்திய அரசிடத்தில் வாதாடுவதிலே நாங்கள் என்றும் தயங்குவதில்லை. இங்கே பேசியவர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள்.

சிம்ப்சன் கம்பெனி தொழிற்சங்கப் பிரச்சினை பற்றிச் சுட்டிக் காட்டிப் பேசினார்கள். அதிகமாக அந்தப் பிரச்சினையில் தலையிட்டுப் பேச விரும்பவில்லை இருந்தாலும், இன்றைக்கு மத்திய அரசு இயற்றக்கூடிய தொழிற்சங்கச் சட்டங்களை மாநில அரசு நிர்வாக முறையில் செயற்படுத்தக்கூடிய

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

]1972 சனவரி 24

அமைப்பாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர, தொழிலாளர்களுக்கென்று சட்டத்தை நாமே உருவாக்கி, தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய வழியில் சட்டத்தை உருவாக்கக் கூடிய அமைப்பாக மாநில அரசுக்கு அதிகாரமில்லை. நம்முடைய தமிழகத்தில் இருக்கக் கூடிய தொழிற்சாலைகளிலே தொழிலாளர்களுக்கும், நிர்வாகத்திற்கும் இடையிலே தகராறுகள் ஏற்படுமானால், கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்படுமானால், அதிலே சமரசம் செய்து வைக்கக்கூடிய முறையிலே தான் மாநில அரசு இயங்க வேண்டுமே தவிர, வேறல்ல. தொழில்கள் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டும், தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும், தொழில் உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்ற முறையில் தொழிற் தகராறுகள் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் எல்லாம் நம்முடைய மாநில முதலமைச்சர் அவர்களும், தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் முதலாளிகளையும், தொழிலாளர்களையும் அழைத்து வைத்து, தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளை அழைத்துவைத்து பேசி சுமுகமான தீர்வைக் கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் திங்கள் அட்சி நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறது.

ஆனால் சமீபத்தில் சிம்ப்சன் கம்பெனி பிரச்சினையில் மத்திய அரசின் அமைச்சர் ஒருவர் தமிழகத்திற்கு வருகிறார் என்றால், அவர் தமிழக முதலமைச்சரைச் சந்தித்து பிரச்சினையைப் பற்றிக் கேட்டிருக்க வேண்டும். தொழிலமைச்சரைச் சந்தித்துக் கேட்டிருக்க வேண்டும். முதலமைச்சர், தொழிலமைச்சர், தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் ஆகியோருடன் கலந்து பேசி சுமுகமான தீர்வு காண முயற்சி எடுத்திருக்க வேண்டும். இந்திய நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டில் உள்ளபடியே அவர்களுக்கு அக்கறை இருந்திருக்குமானால் அப்படிச் செய்திருக்க வேண்டும். அதற்கு மாறாக அந்த அமைச்சர் தோடியாக தொழிலாளர் மத்தியில் சென்று நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி மீதும், இந்த அமைச்சரவை மீதும் களங்கத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் தொழிலாளர்களைத் தூண்டிவிடுகின்ற முறையில் அவருடைய பேச்சு அமைந்திருந்தது என்று சொன்னால், இந்திய நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டை எப்படி டில்லி அமைச்சர் காப்பாற்றினார் என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. எந்த அளவுக்கு உண்மையோ தெரியவில்லை — இந்த ஆட்சியை ஆறு மாத காலத்தில் டில்லியில் செய்து விடலாம் என்ற அளவுக்கு சில அரசியல்வாதிகளுடைய மனத்தில் என்னாம் இருக்கிறது.

சேலம் இரும்பாலை பற்றி ஆளுநர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி அந்தத் தாப்பிலே இருந்து யாராவது பேசுவார்களா என்று பார்த்தால் இல்லை. முழுக்க முழுக்க இந்த ஆட்சியைக் குற்றம் சொல்லி விதிலேயே இருக்கிறார்களே தவிர, நம்முடைய உரிமையைப் போராடிப் பெற டெல்லியிலுட்கிலே வாதாட அவர்கள் தயாராக இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி:

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : திரு. ஆறுமுகம் கூறிய அந்த வார்த்தைகளைச் சபையின் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறேன். இதனைப் பத்திரிகைகளிலும் பிரசுரிக்கக்கூடாது என்று உத்தரவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1972 சனவரி 24]

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: 1952-ம் ஆண்டில் இருந்து சேலம் இரும்பாலை பற்றிப் பேசப்பட்டு, பிறகு அந்தத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு, ஜப்பான், ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளில் இருந்தெல்லாம் நிபுணர்கள் வரவழைக்கப்பட்டு அவர்கள் எல்லாம் பார்த்து, சேலம் கஞ்சமலை இரும்புத் தாதுவிருந்து நல்ல சுகமான இரும்பு தயார், செய்யலாம் என்றும், தொழில் அமைக்கலாம் என்றும், லாபகரமாக நடைபெறும் என்றும் அறிக்கை கொடுத்து, அதன்பேரில் தஸ்தூர் கம்பெனியை அறிக்கை தயாரிக்கச் சொல்லி 1963-64-ம் ஆண்டில் அவர்கள் அறிக்கை மத்திய அரசிடம் கொடுத்தார்கள். இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாகச் செயல்படுத்தலாம் என்று அந்த அறிக்கையிலே கூறியிருந்தார்கள். அதன்படி 1964-ம் ஆண்டில் என்னுடைய வீரபாண்டி தொகுதியில் இரும்பாலைத் திட்டத்திற்கென 24,000 ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு அரசு 4 (1) நோடிபிகேஷன் செய்தார்கள். தஸ்தூர் கம்பெனி அறிக்கையில் 24,000 ஏக்கர் தேவை என்று சொன்னதை வைத்துக்கொண்டு அந்த நோடிபிகேஷன் கொடுத்தார்கள். இதனால் அந்தப் பகுதி மக்கள் 1964-ம் ஆண்டில் இருந்து புதிய வீடுகள் கட்டிக் கொள்ள வழி இல்லை, விவசாயத்திற்கு மின்சாரத்தைப் பெற வழி இல்லை, தொழிலை நடத்த வழி இல்லை, குடிதண்ணீர் வசதியைத் தீர்த்துக் கொள்ள வழி இல்லை. நல்ல பள்ளிக் கட்டடங்களைக் கட்டி நம்முடைய வீட்டுப் பிள்ளைகள் படிக்க வசதி இல்லை. இப்படி பல்வேறு கட்டடங்கள். அந்தப் பகுதி மக்கள் கடந்த பத்தாண்டுக் காலமாக தொல்லைகளைத் தாங்கிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம் வந்தால் போதும் என்ற எண்ணத்தில் பொறுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்போது செய்த மதிப்பீட்டின்படி புஞ்சை நிலத்திற்கு 1,500 ரூபாய் என்றும், நஞ்சை நிலத்திற்கு 2,300 ரூபாய் என்றும் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க முடிவு செய்யப்பட்டது. இன்றைய மதிப்பு ஐயாயிரம், ஆறாயிரம் அளவுக்குப் போயிருக்கிறது. எப்படி இருந்தாலும் நம்முடைய அரசு நம்மைக் கவனிக்கும், தமிழக அரசு காப்பாற்றும் என்ற நம்பிக்கையில் இருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் அங்கு வருவதால் அங்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைப்பதோடு தமிழகத்தின் பொருளாதாரம் உயரும் என்ற நோக்கத்தில் அவர்கள் எந்த விதமான கிளர்ச்சியிலும் ஈடுபடாது தமிழக அரசு எடுத்து வரும் நடவடிக்கைகளுக்கு அவர்கள் ஆதரவு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்திற்கு கடந்த செப்டம்பர் 1970-ம் ஆண்டு இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் வந்து அடிக்கல் நாட்டிச் சென்றிருக்கிறார்கள். இரும்பாலைத் திட்டத்திற்கான கால்கோள் விழாவெல்லாம் முடிந்த பிறகு இன்றையதினம் அந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கலாமா, கூடாதா என்று ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், மத்திய அரசு எந்த அளவுக்கு மாநில அரசின், தமிழகத்தின் திட்டத்தைப் புறக்கணிக்கிறது என்பதை எதிர்க் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இந்தத் திட்டத்தை டெல்லி அரசு நிறைவேற்றியே தீர வேண்டும், இதைச் செயல்படுத்தாவிட்டால் ஆளும் கட்சியோடு எதிர்க்கட்சியாகிய நாங்களும் ஒன்று சேர்ந்து வட புலத்தை நோக்கி உரிமைக்காகப் போராடுவோம் என்று சொல்ல மாட்டார்களா என்று பார்த்தேன், ஆனால் அவர்கள், இந்தத் திட்டம் நிறைவேறி விட்டால் இந்த ஆட்சிக்குப் பெருமை வந்துவிடும், வேலை

வாய்ப்பு பெருகிவிடும், அரசாங்கத்தின் பொருளாதாரம் உயர்ந்துவிடும், ஆகவே நாம் எதற்காக ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டுமென்ற அரசியல் உத்தேசத்தோடு அவர்கள் நடந்து வருகிறார்கள்.

தான் இன்றையதினம் டெல்லி அமைச்சர் அவர்களுக்கும், இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கும் சேர்த்து, இந்த மன்றத்தின் மூலம் சொல்வேன், சேலத்திலே இரும்பாலை ஏற்பட வேண்டும், கஞ்சமலையில் இருக்கும் கல்லை எடுத்து அங்கேயே அதைக் காய்ச்சி இரும்பாக்க வேண்டும். அங்கே இருக்கும் கல்லை எடுத்துக்கொண்டு நெய்வேலிக்கோ அல்லது வேறு எங்கேயாவது கொண்டு போய் விடலாம் என்று மத்திய அரசு, அரசியல் கார்ப்புணர்ச்சியோடு மத்திய இரும்பு அமைச்சர், நினைப்பார்களேயானால், கஞ்சமலையில் இருக்கும் ஒரு கல்லை எடுத்துக் கொண்டு வெளி மாவட்டங்களுக்கு மட்டுமல்ல, வெளி மாநிலங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லவேண்டுமென்றால், அங்கே லட்சக்கணக்கான பிணங்களை மிதித்துக்கொண்டு தான் செல்லமுடியும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இது என்னுடைய கோரிக்கை மட்டுமல்ல, தமிழ் நாட்டின் நீண்ட நாடைய கோரிக்கை, சேலத்திலே தான் இரும்பாலை இருக்க வேண்டுமென்பது. அதை மத்திய அரசு உடனடியாக செயல்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் சிறப்பான ஒரு உரையை இங்கே நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் தமிழ்நாட்டின் உரிமைக்காக, தமிழ் நாட்டின் வளர்ச்சிக்காக, தமிழ்நாட்டின் கலாச்சாரத்திற்காக, தமிழ் மக்களை, 4½ கோடி மக்களை அழைத்துச் செல்லக்கூடிய நாயகனாக நம்முடைய தமிழ் நாட்டு முதலமைச்சர் இருப்பார்கள் என்ற மன நிறைவோடு, அவர்களுடைய உரையை பாராட்டி, வாழ்த்தி அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரையின் பேரில் நன்றித் தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டதற்குச் சில திருத்தங்களை நான் வற்புறுத்துவது கொடுத்திருக்கிறேன். அது அநேகமாக உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் சிக்கிரத்தில் கொடுக்கப்படும் என்று நம்புகிறேன். சுருக்கமாகச் சொல்லப்போனால், இந்த ஆளுநர் அவர்களின் உரையிலே குறிக்கப்படாத சில விஷயங்கள் என்று அந்தத் திருத்தத்திலே நான் கொடுத்திருக்கிறேன். யுத்த காலத்தில் அமெரிக்காவின் நிலை குறிக்கப்படவில்லை. கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. நிலச்சீர்திருத்தம் என்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை, காவேரி விவகாரத்தைப் பற்றி என்ன நிலை என்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. அதே நேரத்தில், விவிலாசி சம்பந்தமாகவும், மூடிய மில்களைத் திறப்பது சம்பந்தமாகவும், மக்கிய-மாநில அரசு உறவு பற்றியும் சில திருத்தங்களைக் கொடுத்து இருக்கிறேன். அந்தத் திருத்தத்தின் அடிப்படையில் ஆளுநர் அவர்களின் உரையின் மீது பேசலாம் என்று இருக்கிறேன். ஆளுநர் உரையின் மீது மிகத் தெளிவாகவும், அவர்களுடைய நிலையை வலியுறுத்திச் சொல்லக்கூடிய நிலையில் நன்றித் தீர்மானம் கொண்டு வந்த திரு. செ. கந்தப்பன் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களை எழுப்பியுள்ள ஒன்றிரண்டு விஷயங்களுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியதும் என்னுடைய கடமையாக இருக்கிறது. அதற்கு நான் கடைசியில் வாலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

[1972 சனவரி 24]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே யுத்தத்தைப் பற்றியும், அந்த யுத்தத்திலே நம்முடைய ஜவான்கள் வீரமாக போரிட்டதைப்பற்றியும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அதேநேரத்தில் தமிழக அரசு அந்த ஜவான்கள் குடும்பத்திற்குச் செய்யக்கூடிய உதவிகளையும் பற்றிச் சொல்லிப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். இதிலே யாருக்கும் எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இருக்க முடியாது. அதை எல்லோரும் கண்டிப்பாக வரவேற்பார்கள். சோவியத் யூனியன் போன்ற நாடுகள் என்று குறிப்பிட்டு விட்டு, சில நாடுகள் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ எதிராக நின்றார்கள் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறதே தவிர, இதே ஈபையில் நாம் வங்க தேசத்தை ஆதரித்து நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தில் அமெரிக்கா எதிர்ப்பு நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது என்று தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறோமே, இந்திய மக்களுக்கு மத்தியில் அமெரிக்கா இந்தியாவின் ஒரு எதிரி என்பதாக தெளிவாக்கி இருக்கிறோமே அதைக் குறிப்பிடவில்லை. நாம் நிறைவேற்றிய அந்தத் தீர்மானத்தை தொடர்ந்து சில கஷ்டங்கள் நமக்கு கண்டிப்பாக உருவாகத்தான் செய்யும்.

நாம் அமெரிக்காவுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கடன் தொகை, அமெரிக்காவுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடனுக்குரிய வட்டி, இதையெல்லாம் உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டுமா, அல்லது, அதை எப்படி ஒத்திப் போட வேண்டும் என்பதைப்பற்றி மத்திய அரசு சில நிலைகளை இப்போது எடுத்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரியாக அமெரிக்காவிலிருந்து அவர்கள் இனிமேல் சாமான்கள் அனுப்பப்போவது இல்லை என்று சொன்னார்கள். அது தேவையில்லை. ஒரு காலத்தில் பிரிட்டிஷ் சாமான்களைப் பிடிக்காரம் செய்த பாரம்பரியம் நமது நாட்டிற்கு உண்டு. பிரியமாக நமக்கு பணம் கொடுத்தாலும், பின்னால் இருந்து கொண்டு நம்மை கொலை செய்ததற்கு ஏற்பாடு செய்யும் நாட்டின் உதவி நமக்குத் தேவையில்லை. அந்த முறையில் வங்க தேசத்து மக்களுக்கு பண உதவி செய்கிறோம் என்று அமெரிக்கா சொன்னதோத்தில், அவர்கள் நிராகரித்து விட்டார்கள்.

பி.எல். 480 என்பது ஒரு பெரிய சர்ச்சை. நாடாளுமன்றத்தில் அநேகமாக எல்லாக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் எழுப்பி இருக்கிறோம். அதிலே கிடைக்கிற பணம் இந்தியாவிலேயே நடமாடிக் கொண்டிருக்கிறது. அது அமெரிக்க லாபிக்கு பெரிய உதவியாக இருக்கிறது. மக்களை காப்பீடு செய்யும் பெரிய சாதனமாக அது இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. இந்த லாபி இன்னும் அதிகமாக வேலை செய்யும் என்ற காரணத்தால் பி.எல். 480 பணத்தை யாரும் உபயோகிக்கக்கூடாது என்ற அளவில் "That will have to be frozen" ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும்.

அமெரிக்காவின் செயல்களை எதிர்க்கிறோம் என்பதற்காக அவர்கள் நமக்குத் தருகிற உதவிகளை நிறுத்தப்போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிறுத்தப்போகிறோம் என்று நம்மை மிரட்ட வேண்டியது இல்லை. எப்படி நமக்கு மத்திய அரசின் கொள்கைகள் பிடிக்கவில்லை என்று சொன்னால், ரயில் நிலையங்கள் முன்பும், மத்திய சர்க்கார் அலுவலகங்கள் முன்பும், போஸ்டாபிஸ் முன்பும் மறியல் செய்கிறோமோ, ஆர்ப்பாட்டம் செய்கிறோமோ அநேபோல் அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை எதிர்த்து அவர்கள் நாட்டு கம்பெனிகள் முன்பு, எல்லோ, கால்டாக்ஸ் முன்பு, பாங்குகள் முன்பு, மறியல், ஆர்ப்பாட்டங்கள் செய்வது என்று முடிவு எடுத்து இருக்கிறோம். ஆர்ப்பாட்டங்கள் செய்வது என்பது பலாத்காரத்தில் கொண்டுவரும் என்று சொல்வது தவறு. அந்த இடங்களுக்குப் போகாமலேயே பலாத்காரம்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] 1972 சனவரி 24

தோன்றக்கூடும். இன்றைக்குப் பல கட்சியினர் இப்படிப்பட்ட முடிவு எடுத்து இருக்கிறார்கள். ஆளுநர் உரையில் மாநில மக்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை எடுத்து இருக்கிறபோது, அதைக் குறிப்பிடாமல் இருந்தது, அதற்கு சற்று மாறாக இருக்கிறது என்று நான் இங்கே குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே, இந்திரா காந்தி அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, “வார் அகென்ஸ்ட்-பாவர்ட்டி” என்று நான்காவது பாராவிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே இருக்கும் நிலைமையை எந்த அளவிற்குப் படம் பிடித்துக் காட்டமுடியுமோ அந்த அளவுக்கு படம் பிடித்துக் காட்டுகிறோம். இப்படி படம் பிடித்துக் காட்டுவதோடு நிறுத்தி விடமுடியாது. அதை மாற்றுவதற்கு நாம் என்ன செய்யப்போகிறோம் என்பதைப் பற்றியும் ஒரு அழுத்தமான, ஒரு விவேகமான நிலை எடுக்கவில்லை என்பதையும் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 5-6 பாராவிலே, நம்முடைய அரசு வேளாண்மைத் துறையில் உணவு உற்பத்தியில் 70 லட்சம் டன்னிலிருந்து 73 லட்சம் டன்களை உயர்ந்து இருக்கிறது என்ற விவரம் இருக்கிறது. 3 லட்சம் டன் உயர்ந்து இருக்கிறது, இன்னும் அதிகமாக உயர்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது, அப்படி உயர்ந்து இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறபோது, ஒரு பக்கத்தில் விலையும் உயர்ந்து இருக்கிறது. மக்களுடைய நிலையைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவது என்றால், சாதாரண மக்கள் அரிசி விலை உயர்ந்து இருப்பதாலே உண்மையிலேயே அதிர்ச்சி அடைந்து இருக்கிறார்கள். அதற்கான உறுதியான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். அதற்கு துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அரசின் கையில் இருக்கும் அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு எதையும் திட்டவாட்டமாகச் செய்யமுடியும். அதைப்பற்றி விவரமாகவும் நான் எடுத்துச் சொல்லமுடியும். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் இருக்கிற உற்பத்தியை வைத்துக்கொண்டு, அன்று அண்ணா அவர்கள் இருந்த போது ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி கொடுத்தார்களே—அப்படி கொடுப்பது வேண்டுமானால் கஷ்டமாக இருக்கலாம் இப்போது—அதைப்போல் இன்றைக்கு இருக்கும் உற்பத்திச் செலவை வைத்துக்கொண்டு, சாதாரண விவசாயிக்கு ஒரு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 10 அதிகமாக கொடுத்து கூட, படி அரிசி ரூ. 1.40-க்கு விற்கமுடியும் என்பது என் கருத்து. அதற்காக அரசாங்கம் துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தக் காரியத்தை கண்டிப்பாக அரசு துரிதமாகச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சீனி பற்றியது. இந்த சர்க்கரையைப் பொறுத்தவரையில் அதிகமான விவரம் அரசுக்குத்தான் தெரியும். அதிலும் மத்திய சர்க்கார் இன்னும் அதிகமான விவரத்தை வைத்திருப்பார்கள். உற்பத்தியில் 60 சதவிகிதம் சர்க்கார் மூலம் விநியோகிப்பது என்றும், 40 சதவிகிதம் பகிரங்கமாக, மார்க்கெட்டில் உற்பத்தியாளர்களே விநியோகிப்பது என்பது, ஏற்பாடு. நான் அறிய விரும்புவது, இப்பொழுது மார்க்கெட்டில் இந்த 60-ம், 40-ம் முறையாக விநியோகிக்கப்படுகிறதா? எனக்குச் சந்தேகம். 40 சதவிகிதம் தான் நடமாடுகிறது. 60 சதவிகிதம் வெளியிலேயே வராமல்

[1972 சனவரி 24 [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? யார் பொறுப்பு?

we will have to fix responsibility

அது அதிகாரியாக இருந்தாலும் சரி, வேறு யாராக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் செய்வது நாட்டு மக்களுக்கு விரோதமான காரியம். ஆகவே, கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். முன்புகூட இங்கே சினி அம்மாதிரி வினியோகம் செய்யப்பட்டது. அரசே வினியோகம் செய்தது. 60 சதவிகிதத்தை உபயோகம் செய்தபோது, முதலில் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் வருஷக் கடைசியில், லாபந்தான் வந்தது. அப்பொழுது ரூ. 1.70-க்கு ஒரு கிலோ என்று விற்ப்போது, இதே தமிழக அரசு விற்ப்போது, வருஷம் முடிவில் லாபம்தான் வந்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் இப்பொழுதும் ரூ. 1.75-க்கு ஒரு கிலோ என்று விற்ப்பு ஏன் இரண்டு கோடி ரூபாய் லாபம் காட்டக் கூடாது? நான் எண்ணெய், பருப்பு இவற்றின் விஷயத்திற்குப் போகவில்லை. அவையெல்லாம் மக்களுக்குத் தேவையானவை தான். ஆகவே, விலைவாசி சம்பந்தமாக இன்னும் கொஞ்சம் முனைப்பாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு, அடுத்த விஷயத்திற்குப் போகிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, சர்க்கரையைப் பற்றி பேசினார்கள். 60 சதவிகிதம் சர்க்காருக்கு வருகிறது. அதை வேறு ஒட்டல்களுக்கோ, மற்றவர்களுக்கோ கொடுக்கவில்லை. வீடுகளுக்குத் தான் பிரித்துக் கொடுக்கிறோம். அந்த உத்தரவாதத்தைக் கொடுக்க முடியும். அதிலேயும், தமிழ் நாட்டில் உற்பத்தியாகும் சர்க்கரையில் 60 சதவிகிதம் நமக்குக் கொடுப்பதில்லை. இந்தியா முழுவதிலும் உற்பத்தியாவதைக் கணக்கெடுத்து, அதில் ஒரு சதவிகிதத்தை நமக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அதுவும் கொஞ்சம்தான். அப்படிக் கொடுத்ததிலே, சென்ற மாதத்தில் நமக்குக் கிட்டத்தட்ட 10,000 டன் கிடைத்தது, அதை எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் கொடுத்து விநியோகம் செய்யச் சொல்கிறோம். ஒரு உத்தரவாதத்தைக் கொடுக்கிறேன். இப்படிக் கிடைக்கும் சர்க்கரையை, ஒட்டல்களுக்கோ, அல்லது ரொட்டி செய்பவர்களுக்கோ, ஐஸ் க்ரீம் செய்கிறவர்களுக்கோ, வேறு தொழில் செய்பவர்களுக்கோ கொடுக்கவில்லை. இது பூராவும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் கொடுத்து, கடுமான வரையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் விநியோகம் செய்ய வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நன்றி. அதே நேரத்தில் விலையைப் பற்றியும் அறிய விரும்புகிறேன். அதை பதில் சொல்லும்போது சொல்லலாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, நிலச் சீர்திருத்தம் என்பது அநேகமாக, முன்னேற்றக் கழகமும், மற்ற முற்போக்குக் கட்சிகளும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் கொள்கை. ஆனாலும், சில சில விஷயங்கள் வரும் போது, விதிவிலக்குகள் இருக்கின்றன என்றாலும், அவையும் ஒவ்வொன்றாக ரக்து செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இன்றைக்குச் சர்க்கரை ஆலைக்கு கரும்பு உற்பத்தி என்றதிலிருந்து, மலைமீதிருக்கும் நிலங்கள் இப்படி விலக்கு எத்தகையிருக்கிறது. என்னுடைய அபிப்பிராயம், இன்றைக்கு கமிட்டி. கமிஷன் சொல்லித்தான் செய்யவேண்டும் என்ற நிலையை மாற்றி, சிக்கிரத்தில் அரசே ஒரு திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்து விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நிலம்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1972 சனவரி 24]

கிடைத்திருக்கிறதா, உழுது பயிரிடும் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நிலம் கிடைத்திருக்கிறதா என்பது போன்ற விவரங்களைச் சேகரித்து சபைக்குக் கொடுத்தால் இன்னும் அதிகமாக நம்பிக்கை ஏற்படும்.

அதுமாதிரமல்லாமல், இன்றைக்குக் கூட, இனம் சம்மந்தமாக அல்லது குத்தகை விவசாயிகள் சம்மந்தமாக நாம் போட்டிருக்கும் சட்டங்கள் அமல் நடத்தப்பட முடியாமல், சில அதிகாரிகள் அல்ல, சில ஐட்ஜுகள் என்று இருப்பவர்கள், தங்கள் அதிகாரங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட சில காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில், குத்தகைக்காரர் வெளியேற்றத்திற்கு டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதை மீறி எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் நிலத்தை கையகப்படுத்துவது என்று ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்தமாதிரி காரியங்களில் வெகு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஏற்கனவே விவசாயிகளுடைய ஸ்தாபனமே பலநேரமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சட்டப் போக்கின் காரணமாக, இண்டர்பிரி டேஷன் காரணமாக, வெளியேற்றம் நடைபெறுகிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் முறையில், சட்டம் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, விவசாயிகள் கொடுக்கும் வட்டி. ரிசர்வ் பாங்கியிலிருந்து 3 சதவிகிதத்துக்கு வாங்கும்போது, எப்படி விவசாயிக்குக் கொடுக்கும் போது, கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலம் கொடுக்கும் போது, 9 சதவிகிதம் ஆக உயருகிறது? அவர்களுக்குக் கொடுக்கும்போது, எந்த அளவுக்கு குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயிகளின் கடன் நிவாரணச் சட்டம் இப்பொழுதும் தேவை. 1938-ல் என்று நினைக்கிறேன். கடன் நிவாரணச் சட்டம் வந்தது. வாங்கிய கடனுக்கு மேல் வட்டி கொடுத்திருந்தால், அதன் பிறகு வட்டி கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று சட்டம் அப்பொழுது வந்தது. இப்பொழுதும் கடன் நிவாரணச் சட்டம் தேவைப்படுகிறது.

மின்சாரம் பற்றி ஏற்கனவே விவாதித்து இருக்கிறோம். நான் அப்பொழுது சொன்னேன், அரியானாவில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுத்து விட்டதாகச் சொன்னாலும், அங்கே ஒளி கிடைத்தாலும், 'டெப்ட்' கிடையாது என்று சொல்லியிருக்கிறேன். நாம் 72-க்குள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுப்போம் என்ற நிலை வந்திருக்கிறது. அதே நேரத்தில் கட்டணத்தை உயர்த்தவேண்டிய அவசியம் என்ன? இன்றைக்குக் கூட நாம் பல விஷயங்களைக் கட்ட பண்ணிக் கொண்டு, நான் கொடுக்கும் ரூ. 400 கோடி மூலதனத்தை வைத்துச் செய்யும்போது, மானியமாகவே விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கலாம். அதனால் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை என்ற முறையில் சித்திக்க வேண்டும். எவ்வளவோ வாக்குறுதிக்குப் பிறகு 12½ பைசா, சர்ச்சார்கம் சேர்ந்து ஒரு யூனிட்டிக்கு என்று வரும்போது, உண்மையிலேயே, ஆளும் கட்சி சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் நான் சொல்வதை ஒப்புக் கொள்வார்கள். ஆனால் இங்கே பேசுவதில் தயக்கம் இருக்கலாம். அப்படிக் கூட்டியதன் காரணமாக ஜனங்களிடையே அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்கிற விஷயத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். செய்த முறையே கூட, ஏதோ 'நேஷனலைஸ்' திருத்தி அமைக்க என்று கட்டணத்தை உயர்ந்தி யிருக்கிறோம் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருப்பது சரியில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1972 சனவரி 24] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

தொழில் சம்பந்தமாக, எங்கள் கொள்கையை வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறோம். தனி முதலாளிகளோடு, அரசு நடத்தும், 'ஜாயின்ட் செக்டர்' என்பதை நாங்கள் கொள்கை ரீதியில் எதிர்ப்பவர்கள். தனி முதலாளிகளுக்குச் சலுகை கொடுப்பது அது. சிம்சனை எடுத்துக் கொண்டால் கூட, விவகாரம் ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், எங்களுடைய கட்சி டெல்லியில் கூடிய போது, தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. நாட்டில் இருக்கும் 75 ஏக்கரோடு குடும்பங்களில் இதுவும் ஒன்று.

7 கோடி ரூபாய்க்கு ஓவர் டிராப்ட் வாங்கியிருக்கிறார்கள். 1% கோடி ரூபாய் ஓவர் டிராப்ட் இப்போது கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன தேவை?

சிம்சன் தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி ஆகும் சாமான்கள் பாதுகாப்புக்கு அவசியமான பொருட்கள். இது ஒரு கேந்திரமான தொழில். இந்தத் தொழிலை இன்னும் தனியார் கையில் ஏன் விட்டு வைத்திருக்க வேண்டும். அரசாங்கமே இதை ஏன் நடத்தக்கூடாது. தனி முதலாளிகையில் இந்தத் தொழிலை எதற்காக விட்டு வைத்திருக்க வேண்டும். தனி முதலாளிக்கு ஊக்கம் கொடுப்பதை விட அரசாங்கமே இப்படிப்பட்ட தொழில்களை ஏற்று நடத்த வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் இண்டஸ்ட்ரியல் பரலிசி ரெசல்யூஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். 1948-ல் இருந்து 1956 வரையில் இதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தனியார் கையில் கேந்திரமான தொழில்கள் இருக்கக்கூடாது. பொதுத் துறையில் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த கொள்கைக்கு மாறாக இன்றைக்கு தூத்துக்குடியில் தனியார் கையில் தொழிற்சாலை விட்டு வைத்திருக்கிறோம். இது பொதுத் துறையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கவேண்டும். தனியார், ஏக்கரோடு கோடில்வார்கள் பர்டிகுலர் பிளாண்டை அமைக்க அனுமதித்திருக்கிறோம். லட்சக்கணக்கில் பணம் போட்டு அமைக்கும் இப்படிப்பட்ட தொழில்கள் பொதுத் துறையில் வர வேண்டும். தனியார் கையில் இவைகள் இருப்பதனால் அவர்கள் தங்களுடைய மூலதனத்தைப் பெருக்குவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இப்போது "செல்ப் ரிஃபைன்ஸ்" "ஆண்டி மனுபலி" என்ற கொள்கைகள் இந்தியா பூராவிலும் பூரணமாக வற்புறுத்தப்பட்டு வருகின்றன. எனவே இதை வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மில்களைப் பொறுத்தவரையில் அது ஒரு பெரிய புதிராக இருக்கிறது. கோயம்புத்தூரில் எத்தனை மில்கள் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன என்றால், சில பேர் 28 என்று சொல்லுவார்கள். அது உண்மையல்ல. கோவையில் உள்ள மில்களோடு மற்ற இடங்களில் உள்ள மில்களைச் சேர்த்து மொத்தம் 12 மில்கள் தான் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. கோவையிலே 6, மதுரையிலே 3, திருநெல்வேலியிலே ஒன்று, செங்கற்பட்டிலே ஒன்று, அதேமாதிரி இராமநாதபுரத்திலே ஒன்று என்று மொத்தம் 12 மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மில்களைத் திறப்பதற்கு இரண்டு மூன்று விதமான கொள்கைகளை வகுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு மில் "வயபில் யூனிட்"டாக தன்னுடைய சொந்தக் காலிலே நிற்கக் கூடியதா என்பது ஒன்று. இன்னொன்று அந்த தீர்வாகத்தில் உள்ள ஊழல்களைக் களைந்து விட்டால் அது "வயபில் யூனிட்"டாக இருக்க முடியுமா என்பது.

அடுத்து, சிக் மில்களுக்கு ரூ. 10 லட்சம் பெறுமானமுள்ள சாமான்களைக் கொண்டு வந்து புதிதாகச் செய்துவிட்டால் அந்த மில்களைத் திறப்பதற்கு முடியுமா என்று பார்ப்பது. இப்படிப் பல கொள்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். கோவையைச் சேர்ந்த எல்லாக் கட்சித் தொழிலாளர்களும் அடுத்த மாதத்திற்குள் இந்த மில்களைத் திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யாவிட்டால், தாங்கள் ஸ்ட்ரைக் செய்யப் போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படவில்லையென்றால், மாநில சர்க்கார் பாதிப் பணம் போட்டு, மத்திய சர்க்காரைப் பாதிப் பணம் போடச் செய்து இந்த மில்களை எடுத்து நடத்தினால், அதன் மூலம் 10 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு உடனடியாக வேலை கொடுக்க முடியும். அவர்களுக்கு “ரிஸிப்” கிடைக்கும். ஆளுநர். உரையில் இந்த மில்களைத் திறப்பதற்கு மத்திய அரசின் உதவி நமக்குச் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது சரியான கொள்கையல்ல. இந்த மில்களைப் பிரவரி 12-ம் தேதிக்குள் திறக்கவில்லையென்றால், உடனடியாக ஸ்ட்ரைக் செய்யப் போவதாக எச்சரித்திருக்கிறார்கள். இது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கும் வந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

இன்றைக்குத் தியாகிகளுக்கு மாலியமாக 50 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. மாண்புமிகு திரு. வி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் 200 ரூபாயாக கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எது உண்மை என்று தெரியவில்லை. 50 ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படுகிறதா அல்லது 200 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறதா என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்போது மத்திய அரசு கொடுக்கவில்லை. இப்போது கொடுக்கப்பட்டு வரும் தியாகிகள் மாலியம் நம்முடைய மாநில அரசினால் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. மாண்புமிகு திரு. சி. சுப்பிரமணியம் 200 ரூபாய் என்று கூறி இருக்கிறார். என்கே கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்று தெரியவில்லை. மூன்று மாதம் சிறைச்சாலையில் இருந்தவர்களுக்கும், 6 மாதம் சிறைச்சாலையில் இருந்தவர்களுக்கும் இப்போது கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர் எப்படிச் கூறினார் என்று தெரியவில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : திரு. சுப்பிரமணியம் 200 ரூபாய் கொடுப்பதாகக் கூறி இருக்கிறார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அது உறுதியாக இல்லை. நிச்சயமாக நாம் தான் இப்போது இதைக் கொடுத்து வருகிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அடுத்து நான் குறிப்பிட விரும்புவது சிம்சன் விவகாரம். இன்றைக்கு இந்த விவகாரம் கொஞ்சம் முடிவாகி இருந்தால் கீழ் மட்டத்தில் உள்ளவர்கள் புரிந்து கொள்ள கொஞ்ச நாள்கள் ஆகும். தலைவர்கள் மட்டத்தில் விவகாரம் தீர்க்கப்பட்டு விட்டது. அங்கு ஒரு வேகம் கிளம்பி இன்றைக்கு அமைதி ஏற்பட கொஞ்ச நாள்களாகும். 1946-லே மதுரை மில்லிலே ஒரு தகராறு வந்தது. அங்கு அடிதடி எல்லாம் ஏற்பட்டு இரண்டு கோஷ்டிகளுக்கு இடையே மோதல் ஏற்பட்டு “மர்டர்” எல்லாம் கூட நடந்தது. அதிலே நாங்கள் குற்றவாளிகள் ஆக்கப்பட்டு ஹெயிலுக்குக் கூடப் போனோம். அந்த அளவிற்கு முடிந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு விஷயம் என்ன என்று சொன்னால் சில தாப்புகள், சில கோஷ்டிகள்

1972 சனவரி 24]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இடையே தகராறு வாத்தான் செய்யும். மேலே இருக்கக் கூடிய தலைவர்கள் திருந்தி விட்டாலும் கீழே உள்ள தொண்டர்கள் மத்தியிலே அமைதி ஏற்பட சிறிது நாட்கள் ஆகும். லெனின் கூடச் சொன்னார் "

" what is obsolete for the party is not obsolete for the cause and what is obsolete for the cause is not obsolete for the people "

நமக்கு தெளிவு ஏற்பட்டு விட்டது என்று சொன்னாலும், இன்னும் சில பேருக்குத் தெளிவு ஏற்படச் சில நாட்களாகும். அவர்களுக்குத் தெளிவு ஏற்படச் செய்வது நம்முடைய கடமை. இது தீண்டகாலமாக இருந்து வரும் உண்மை.

அடுத்து, இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் இந்தக் கட்டத்திலே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நாட்டிலே பல கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், பல தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர்களாக முடிவு செய்து அவர்கள் ஒரு தொழிற்சங்கத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்றால் அதில் ஆட்சேபணை இல்லை. மதுரையில் மகாலட்சுமி மில்லில் பார்வார்ட் பிளாக், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், காங்கிரஸ் கட்சி ஆக நான்கு கட்சிகளைச் சேர்ந்த 12 பேர் கொண்ட கமிட்டி போட்டு அங்கு செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அதுபோல சிம்சன் தொழிற்சங்கத்திலும் நடத்தப்படலாம். நான்கு சங்கங்களும் சேர்ந்து சந்தா வசூல் செய்து தங்களுக்குள் பிரித்து கொள்கின்றன. தொழிலாளர்களிடையே இதனால் ஒற்றுமை ஏற்பட்டு நல்ல விதமாக வளர்ந்து வந்துள்ளது. கட்சி வித்தியாசங்களினால் அவர்களுக்குள் போட்டியில்லை.

ஏ.ஐ.டி.யு.சி.யைப் பொறுத்தவரையில் ரகசிய ஒட்டெடுப்பு முறை மூலம் எந்தச் சங்கம் வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புகிறார்களோ, அந்தச் சங்கம் செயல்பட்டு வரலாம் என்பதை நாங்கள் ஏற்கெனவே தெரிவித்திருக்கிறோம். 1952-ல் இருந்து இந்தக் கொள்கையைச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். பொதுவாக தொழிலாளர்களே தங்கள் சங்கங்களை நடத்தி வா வேண்டும் என்பது நல்ல கொள்கைதான். என்னைப் போன்றவர்கள் அவர்களுக்காக பொது வாழ்க்கைக்குத் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தொழிலாளர்களே தங்கள் சங்கங்களுக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்திச் செல்வது என்றால் அதிலே பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. தொழிலாளர்களுக்குத் தலைமை தாங்குகிற தொழிலாளியைப் பழிவாங்குகிற தீர்வாகம் இல்லாமல் இல்லை. தொழிலாளி தலைமை தாங்கட்டும் என்று விட்டு வைத்து இருக்கும் நல்ல தீர்வாகம் இன்றைக்கு இல்லை. இன்றைக்குத் தொழிலாளர்களுக்குத் தலைமை தாங்குகிறவர்கள் முன்னால் அந்தந்தத் தொழிற்சாலைகளில் பணி செய்தவர்கள்தான். அவர்கள் வேலையிலிருந்து கட்டாயமாக தீர்வாகத்தினால் நீக்கப்பட்டார்கள், அல்லது அவர்களாகவே ராஜினாமா செய்து விட்டு வந்தவர்கள். தொழிற் கல்யாணசந்தரம் இரயில்வேயில் வேலை பார்த்த தொழிலாளி. அந்த தீர்வாகத்தினால் பழி வாங்கப்பட்டவர். இன்றைக்கு ஒரு தொழிற்சங்கத்தை ஆரம்பித்து தொழிற்சங்கத் தலைவராக வந்தாரென்றால் முதலாளி என்ன செய்வார்? ஒன்று அந்தத் தலைவரை விலைக்கு வாங்குவார்; அல்லது அந்தத் தலைவரை டிஸ்ட்ரிப்யூட் செய்வார் அல்லது பிராட்டி தொந்தரவு செய்வார்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1972 சனவரி 24]

இன்றைக்கும் முதலாளிகள் தொழிற்சங்கத்தை ஏறறுக்கொள்ளக்கூடிய நிலையிலே இல்லை. அது ரொம்ப வருத்தப்படக்கூடிய விஷயம். ரொம்ப ரொம்ப அருமையான முதலாளிகள் எல்லாம் சங்கம் என்றால் கூடாது என்கிறார்கள். சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரு சிறப்பான அம்சம் இருக்கிறது. பெரும்பெரும் தொழிற்சாலைகளில் எல்லாம், சிம்சன் மெட்ரால் ரப்பர் பாக்கரி, சர்ஜிகல் இன்ஸ்ட்ருமென்ட்ஸ் பிராஜக்ட், சதர்ன் ஸ்டார்க்ஸ், என்பீல்டு போன்ற தொழிற்சாலைகளையெடுத்துக்கொண்டால், 1,000, 2,000, 3,000 தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் ஒரே சங்கம்தான். இரண்டாவது சங்கத்தை வைப்பதற்கு அந்தத் தொழிலாளர்களை அனுமதிப்பது கிடையாது. ஆனால் விவகாரம் எங்கே வருகிறது என்றால் ஒன்று இரண்டு வருடங்களுக்குப் பிறகு யாரைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்று வருகிறபோது, அரசியல் வேகத்திலே தேர்தல் நடக்கிறது. என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், நான் முன்பு சொன்னதிலேகூட திருத்தமாக இருக்கலாம், அந்தத் தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கட்டும். தொழிலாளிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கட்டும், மாஜித் தொழிலாளிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கட்டும், அல்லது வெளியே இருக்கிறவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கட்டும். பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிற தொழிலாளிகளைத்தான் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி சட்டத்தினால் கட்டுப்படுத்தக்கூடாது என்ற அளவுக்கு அந்தச் சட்டம் வந்தால்தான் அது வரவேற்கக்கூடியதாக இருக்கும். இந்த மசோதாவைப்பற்றி ஸ்டேட் லேபர் அட்வைசரி கமிட்டியிலே விவாதிக்க அஜண்டா போட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே இந்த ஆலோசனையைக் கொடுக்க இருக்கிறோம். இப்படி மசோதா வருவது தவறு அல்ல. இப்பேர்ப்பட்ட மசோதா ஏற்கனவே வங்காளத்திலே, கேரளாவிலே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாதிரி அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.

இப்பொழுது பஸ் போக்குவரத்து சம்பந்தமாக ஒரு சின்ன விவகாரம் இருக்கிறது. பஸ் போக்குவரத்து, டி.வி.எஸ்ஸும், ஏ.பி.டி. யும்— திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கோபித்துக்கொள்ள மாட்டார் என்று நினைக்கிறேன்—காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியிலே இருந்தால் கண்டிப்பாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள் என்பது என்னுடைய திடமான நம்பிக்கை. ஏனென்றால் இந்தப் பெரிய பஸ் முதலாளிகள்தான் அவர்களுக்கு ரொம்ப பாதுகாப்பாக இருந்தார்கள். ரொம்ப அனுபவித்தவர்கள் நாங்கள். இந்த பஸ் தொழிலாளர்களுக்காக வேலை நேரம் நிர்ணயம் பண்ணவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு மசோதா அங்கே டெல்லியிலே கொண்டுவந்து 1961-ஆம் வருஷம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதன்பேரிலே விதிகள் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதற்கு முயற்சிசெய்து, விதிகள் வந்ததே 1967-க்குப் பிறகுதான். 6 வருஷம் அந்த விதிகளைக் கொண்டு வரவில்லை. ஏனென்றால் பஸ் முதலாளிகளைத் தங்களுடைய செல்லப் பிள்ளைகளாக ஆளுங்கட்சியினர் வளர்த்தார்கள். நாங்களெல்லாம் சங்கம் அமைத்து ஒரே சங்கமாக இருந்தால் அமைச்சர் அவர்களே வந்து ஒரு சின்ன பஸ் கம்பெனியிலேகூட தனி சங்கத்தை அமைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்படி எல்லாம் நடந்தது. இன்றைக்குக்கூட அவர்கள் அதைத்தான் நினைக்கிறார்கள். பல பஸ் முதலாளிகள், அதிகாரத்திலே இருப்பவர்களை நாம் எப்படியும் வளைத்துப் போட்டுவிடலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். அப்படி

1972 சனவரி 24]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

நினைத்து அவர்கள் பல காரியங்களைச் செய்ய முனைகிறார்கள். நேற்று பாண்டியன் ரோட்வேஸ் கார்ப்பரேஷன் அமைக்கப்பட்டது. மதுரையிலே ரொம்ப சிறப்பான விஷயம். அந்த டி.வி.எஸ். முதலாளி டி.வி.எஸ். கிருஷ்ணவும் நானும் இணைபிரியாத நண்பர்களாக இருந்தோம். அவர்களுடைய தொழில் ஸ்தாபனத்தில்தான் நான் தொழிற் சங்கத்தை வைத்தேன். என்னுடைய பிரதான கோரிக்கையே அரசு இதை ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்பதுதான். 1952-லே நான் முனிசிபாலிடியிலே இருந்தேன். இந்த ஸ்தாபனத்தை முனிசிபாலிடியே ஏற்று நடத்தவேண்டும் என்று சொன்னதற்காக லட்ச ரூபாய் செலவழித்து என்னைத் தோற்கடித்தார்கள். அந்த டி. எஸ். கிருஷ்ண சோன்னார் “நீ விரும்பியது நடந்தது, ரொம்ப மன நிறைவோடு உட்கார்ந்திருக்கிறேன்” என்று. அவர்கள் கொடுத்துவிட்டார்கள். பெண் எடுத்த மாதிரி எடுத்தாலும் நாங்கள் அந்த அம்மாளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சீர்வரிசையை எல்லாம் கொடுத்தாயிற்று, அந்த அம்மாளுக்குக் கொடுத்துத்தான் வாங்கியிருக்கிறோம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட சொன்னார்கள். இலவசமாக அவர்கள் கொடுக்கவில்லை என்பதையும் சொன்னார்கள். இதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு சில பஸ் முதலாளிகள்—ஸ்வாமி மோட்டார் டிரான்ஸ் போர்ட் கதை எப்படி என்றால் 53 இருந்தது 50 என்று வைத்ததற்குப் பின்னாலே 48 ஆனது. அதற்குப் பிறகு அவர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைத்தார்கள். மத்தியசர்க்காருக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் 3 பஸ்களைப் பிடுங்கினார்கள். மாநில சர்க்கார் 4, 5 எடுத்துக் கொண்டது. மற்றவை சங்கத் தலைவர் கோபு கையிலே இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : 53 இருந்தது 50 என்று அறிவித்த பிறகு 48 ஆயிற்று என்கிறீர்களே, எந்த ஆதாரத்துடன் சொல்கிறீர்கள்?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : எங்கள் ஆட்கள் சொன்ன விவரத்தை வைத்துத்தான் சொல்கிறேன். 53 வரையிலும் இருந்தது என்பதுதான் எனக்குக் கிடைத்த விவரம். அது குறைந்தும் இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எனக்குக் கிடைத்த தகவல்படி இரண்டு மூன்று பஸ் விவகாரங்கள், தங்களுடைய ரூட் என்று ராமன் அண்ட் ராமன் வாதாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். எஸ்.எம்.டி. ரூட் இல்லை எங்களுடையது என்று. 50 என்று நிர்ணயித்த பிறகு வாதாடியவர்களே அதைத் தங்களுடைய கையைவிட்டுப் போனால் போதும் என்று கருதுவதாகவும் தெரிகிறது. இவைகளையெல்லாம் தனியாகக்கூடப் பேசலாம். பல ரகசியங்கள் அதிலே இருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்த விஷயம் என்னவென்றால் 50 என்று சொன்னதற்குப் பிறகு 10 இருக்கிறது பாருங்கள், 10-க்கு மேலே இருக்கக் கூடிய பஸ் பர்மிட்கள் எல்லாம் காலாவதியானவுடனே அவர்கள் சரண்டர் பண்ணவேண்டும் என்றால், அவர்கள் சரண்டர் பண்ணத் தயாராக இல்லை. சரண்டர் பண்ணுவதற்குத் தயாராக இல்லாமல் சுந்தரம் டிரான்ஸ்போர்ட் என்று ஒன்று மதுரையிலிருந்து திருச்சிக்குப் போகக்கூடியது. அவர் பெரும் பணம் சேர்த்தவர். அவர் ஐக்கோர்ட்டிலே போய் டெம்ப்ரரி பர்மிட் வாங்கி விட்டால், அது ஒரு அபாயம் இருக்கிறது. பர்மிட் லேபஸ் ஆனால்கூட அந்த டெம்ப்ரரி பர்மிட் வாங்குவதற்கான வசதியும், வாய்ப்பும் அவர்களுக்கு

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 சனவரி 24]

இருக்கிறது. அதனாலே என்னுடைய அபிப்பிராயம் படிப்படியாக தனியாரருக்கு ஒரு பஸ்கூட இருக்கக்கூடாது. இப்பொழுது 50-லே ஆரம்பித் திருக்கிறோம். 10-லே போகும். 10-க்கு மேலே இருக்கிற பஸ்கள் எடுக்கப் படும் நிலை ஏற்படுமானால் 10-க்குள்ளே இருக்கிற பஸ்வை வைத்துக் கொள்ளட்டும், அதற்குள்ளே வைத்து யாரும் நடத்தமுடியாது—அவர்களே கடைசியிலே சரண்டர் பண்ணுவார்கள். அந்த நிலையை உண்டாக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : 10 பஸ்வை வைத்து யாரும் நடத்த முடியாது, அவர்களே சரண்டர் செய்துவிடுவார்கள் என்பது ஹண்டே அவர்களுக்கு மிகவும் தேவையான வாதமாக இருக்கிறது. 10 தான் வேண்டும் என்று உச்சவரம்பு கொண்டுவர இதே காரணத்தைச் சொல்லி எதிர்த்தார்கள். தாங்கள் அதே காரணத்தை ஒத்துக்கொண்டு பேசுவது அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நான் 10 பஸ்ஸை கூடாது என்கிறேன். பஸ்கள் பூராவும் தேசியமயமாக்கப்படவேண்டும். இன்னொரு விஷயத்தைக் கூட யோசிக்கலாம். அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை சொல்லலாம் என்ற நிலைக்கிறேன். குஜராத்நிலை பஸ்கள் பூராவையும் நேஷனலைச் செய்து விட்டார்கள். மகாராஷ்டிரத்திலேயும், ஆந்திராவிலேயும் ஏரியா வாரியாக நேஷனலைச் செய்துவிட்டார்கள். அந்த முறையிலே நாம் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். 10 என்பதுகூட இருக்கக்கூடாது. முதலிலே 50, பிறகு 10-க்கு மேல் இருந்தால் சரண்டர் என்றால் எனக்குத் தெரியும் முதலாளிகள் எல்லாம் எப்படி என்று சொல்லக்கூடாது. ஜெனியரால் கம்பெனி என்று ஒரு கம்பெனி இருக்கிறது. அந்தக் கம்பெனி 10 பஸ்ஸாலேதான் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆனால் உடனடியாகப் பாதிக்கப்படவில்லை. காரணம் அவர்கள் சரண்டர் பண்ண வேண்டியதே இன்னும் 3 வருஷம் கழித்து இருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்டவர் களுக்கு இந்தச் சட்டத்தாலே எந்தவித பாதகமும் இல்லை. எனவே, அந்த அளவிலே சொல்லி இதோடு இதை நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

அதற்குப்பிறகு அரிஜனங்கள் சம்பந்தமாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லும் படி சொல்லி இருக்கிறார்கள். பல மகஜர்கள் வந்திருக்கின்றன. நடமாட சலவைத் தொழிலாளர்கள், மருத்துவத் தொழிலாளர்கள், சுவரத் தொழிலாளர்கள் இவர்களெல்லாம் தங்களை அரிஜனங்களாக ஷெட்யூல்டு காஸ்டிலே சேர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்வது பல மாநிலங்களிலே வேறு பெயர்களிலே போட்டு சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்று. உத்திரப்பிரதேசத்திலே, ஆந்திரப்பிரதேசத்திலே இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அதேமாதிரி கிறிஸ்தவர்கள் ஆகிவிட்ட காரணத்தாலே இழந்துவிட்டவர்களையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். முன்பு மேல்சபையிலே எத்திராஜுலு சாகிற வரையிலேயும் இதைக் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தார். அந்த சபையில் ஒவ்வொரு கூட்டத்திலேயும் எப்படியாவது இவர்களை ஷெட்யூல்டு காஸ்டிலே சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வந்தார். அதைக் கொஞ்சம் யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தது ஸ்டேட் பிளானிங் கமிஷன், அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ரிபார்ம்ஸ் கமிட்டி—இவர்களுடைய செயல்பாட்டு முறை திருப்தி அளிப்பதாக இல்லை என்பதை மட்டும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ரெவின்யூ போர்டை

1972 சனவரி 24] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

ரத்து பண்ணிவிடுவது என்று ஏற்கெனவே அரசு முடிவு எடுத்திருக்கிறது. இந்த ரெவின்யூ போர்டு அபாலிஷன் குறித்த முடிவு ஏற்கெனவே எடுத்த முடிவாகும். இப்போது இது ஒத்திப்போடக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அதேமாதிரி ஸ்டேட் பிளானிங் கமிஷன் இருக்கிறது. அதனுடைய செயல்களும் துரிதமாக இல்லை.

இப்போது மத்திய மாநில அரசு உறவு சம்பந்தமாகப் பல கருத்துக்கள் கூறப்பட்டு வருகின்றன. எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் கூறியதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். 1947-க்குப் பின்னால் படிப்படியாக பல திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறோம். நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக சட்டங்களைப் போட்டால் மட்டும் போதாது. அதற் குரிய முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதை நிறைவேற்ற வேண்டும். இதை முக்கியமாக நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும். சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகு மத்திய அரசு வலியுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அதேநேரத்தில் மாநில அரசாங்கத்திற்கு, மத்திய அரசாங்கத்தில் அதிக அதிகாரங்கள் குவிந்திருக் காமல், அதிக அதிகாரங்கள் இருக்கவேண்டும். என்ன என்ன அதிகாரங்கள் என்பதைப்பற்றி ஒவ்வொரு தடவையும் சொல்லி வருகிறோம்.

எங்கள் கட்சிக்கு ஒரு திட்டம் உண்டு. அதன்படி எப்பொழுதும் நாங்கள் ஒரே கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். எங்கள் கொள்கைப்படி டெவலப்மென்டல் ஆக்ஷனிட்ஸ், கல்ச்சுயல் ஆக்ஷனிட்ஸ், ஃபைனான்ஷியல் பொட்டன்ஷியாலிட்ஸ் இவை சம்பந்தமான அதிகாரங்கள் மாநில அரசாங்கத்திற்கு இருக்க வேண்டும். சில சமயங்களில் எங்கள் கட்சியிலும் இது சம்பந்தமாக சில சர்ச்சைகள் இருந்தன. இன்றைக்கு இருக்கின்ற அரசியல் சட்டத்தைப் பார்க்கும்போது இது இப்போதைக்கு சாத்தியமானதாகத் தெரியவில்லை.

எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த மாநாடு ஒன்று கொச்சியிலே நடைபெற்றது. அந்த மாநாட்டிலே அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறோம். அந்த நிலை எப்படி வருமென்று சொன்னால், உண்மையிலேயே இதை ஏழு கட்சிகளும் கூடிப் பேசி உருவாக்கவேண்டும். அப்படி ஒன்றுகூடிப் பேசினால்தான் ஒவ்வொருவரிடையேயும் இருக்கக்கூடிய வித்தியாசம் தெரியும். அதனால் பல நல்ல திட்டங்கள் உருவாகும். பழைய முறைப்படி பல சட்டதிட்டங்களை, கொள்கைகளை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அதிலே இருக்கின்ற, தற்பொழுது உதவாத சிலவற்றை, தப்பானவற்றை மாற்றி யமைக்கவேண்டும். இப்போது நமக்கு கிடைக்கும் லோன் பெரிஷனை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

We must review the loan position. The Centre should consider overdrafts. They must convert them as grant or soft loan for socially beneficial schemes.

அந்த அளவுக்குச் செய்தால் நமக்கு ஓளவு ரிஸிஸ்ப் கிடைக்கும். இன்னும் பல விஷயங்களைச் சொல்லவேண்டும். தோரம் இல்லாததால் இந்த அளவில் இதை முடித்துக்கொண்டு, நான் ஏற்கெனவே என்னுடைய திருத்தத்தில் சொல்லியுள்ள விஷயங்களையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1972 சனவரி]

(4) அறிவிப்புகள்.

(இ) ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்குத் திருத்தம் கொடுப்பது குறித்து.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that amendments, if any, to the Motion of Thanks to the Governor's Address may be sent to the Secretary, Legislative Assembly Department on or before 12 Noon on Friday 28th January 1972.

இத்துடன் இன்றைய அலுவல்கள் முடிவுற்றன. இப்போவை மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(6) பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

£ 1. Notification issued with G.O. Ms. No. 2900, Home, dated the 24th October 1970, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Denatured Spirit Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959. [Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937).]

£ 2. Notification issued with G.O. Ms. No. 3398, Revenue, dated the 4th November 1971 in regard to certain amendments to the Tamil Nadu General Sales Tax Rules, 1959. [Laid on the Table of the House under section 535 of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

£ 3. Notification issued with G.O. Ms. No. 76, Excise and Prohibition, dated the 8th October, 1971 in regard to relaxation of rules relating to maximum limit of liquor for use of Foreign Delegates attending the Inter-Regional Seminar on Industrial Processing of Rice to be held in Madras in October 1971. [Laid on the Table of the House under section 32 (4) of the Tamil Nadu Abkari Ordinance, 1971 (Tamil Nadu Ordinance No. 8 of 1971).]

£ 4. Notification issued with G.O. Ms. No. 2643, Home, dated the 22nd October 1969, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960. [Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937).]

£ 5. Notification issued with G.O. Ms. No. 373, Home, dated the 3rd February 1971, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Spirituous Essences Rules, 1959. [Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937).]

£ 6. Notification issued with G.O. Ms. No. 779, Rural Development and Local Administration, dated the 26th March 1971, making the Madras Corporation Services (Classification, Control

1972 சனவரி 24]

and Appeal) Rules, 1970. [Laid on the Table of the House under section 348 (d) of the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Tamil Nadu Act IV of 1919).]

£ 7. Notification issued with G.O. Ms. No. 1137, Labour (Housing), dated the 7th September 1971, making the Tamil Nadu Slum Clearance Board (Control and Management of Properties) Rules, 1971. [Laid on the Table of the House under section 72 (2) of the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Act, 1971 (Tamil Nadu Act II of 1971).]

£ 8. Notification issued with G.O. Ms. No. 2488, Local Administration, dated the 11th November 1971, in regard to constitution of Madurantakam Municipality in Chingleput District. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

£ 9. Notification issued with G.O. Ms. No. 2489, Local Administration, dated the 11th November 1971, in regard to constitution of Suramangalam Municipality in Salem District. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

£ 10. Notification issued with G.O. Ms. No. 2490, Local Administration, dated the 11th November 1971, in regard to constitution of Kumarapalayam Municipality in Salem District. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

£ 11. Notification issued with G.O. Ms. No. 2491, Local Administration, dated the 11th November 1971, in regard to constitution of Golden rock Municipality in Tiruchirappalli District. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

£ 12. Notification issued with G.O. Ms. No. 2492, Local Administration, dated the 11th November 1971, in regard to constitution of Sirkali Municipality in Thanjavur District. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

£ 13. Notification issued with G.O. Rt. No. 1997, Revenue, dated the 5th November 1971, in regard to exemption from liability to entertainments tax to the benefit film show organised by the Madhava Association, Madras on 7th November 1971 at Paragon theatre, Madras. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

£ 14. Notification issued with G.O. Rt. No. 1989, Revenue, dated the 4th November 1971 in regard to exemption from liability to entertainments tax to the benefit film show organised by the

[1972 சனவரி 24]

Secretary, Indra Dhanush on 13th November 1971 at Rajakumari theatre, Madras. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

£ 15. Notification issued with G.O. Ms. No. 1821, Home, dated the 27th July 1970, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959. [Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937)]

£ 16. Notification issued with G.O. Ms. No. 2433, Rural Development and Local Administration, dated the 4th November 1971, in regard to dissolution of Wallajah Panchayat Union Council with effect on and from the 4th November 1971 and reconstitution with effect on and from the 4th February 1972. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

17. Notification issued with G.O. Ms. No. 1848, (Public Services-A), dated the 11th June 1971, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954, published at pages 759 to 763 of Part I of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 9th June 1954 as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

£ 1. Notification issued with G.O. Ms. No. 2297, Revenue, dated the 31st August 1971, in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act 11 of 1899) in respect of an endowment deed in favour of Annavinayagar Devasthanam College, Ganapathipuram in Agastheeswaram taluk of Kanyakumari District.

£ 2. Notification issued with G.O. Ms. No. 2398, Revenue, dated the 31st August 1971 in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the deed of declaration of trust in favour of the College Management Committee of the Mazharul Uloom College, Ambur.

£ 3. Notification issued with G.O. Ms. No. 2234, Revenue, dated the 11th August 1971, in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the written undertakings executed by the Tamil Nadu Small Industries Development Corporation for obtaining loans and advances sanctioned by the Government of Tamil Nadu.

£ 4. Notification issued with G.O. Ms. No. 2747, Revenue, dated the 21st September 1971 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Stamp (Prevention of undervaluation of Instruments) Rules, 1968.

1972 சனவரி 24]

£ 5. Notification issued with G.O. Ms. No. 1797, Revenue, dated the 22nd June 1971, in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the documents relating to the purchase of the properties in favour of Anna Arulagam, Cheyyar, North Arcot district.

£ 6. Notification issued with G.O. Ms. No. 2317, Revenue, dated the 21st August 1971, in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the mortgage deeds of immovable properties executed by Burma and Ceylon repatriates in favour of the Government for securing business loans.

£ 7. Notification issued with G.O. Ms. No. 2374, Revenue, dated the 30th August 1971, in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the sale deed in favour of the young Men's Christians Association, Madurai.

£ 8. Notification issued with G.O. Ms. No. 2837, Revenue, dated the 25th September 1971 in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the bonds to be executed by the Tamil Nadu Electricity Board for availing of the rediscounting facilities offered by the Industrial Development Bank of India from time to time.

£ 9. Notification issued with G.O. Ms. No. 2134, Revenue, dated the 8th July 1971, in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the conveyance deed to be executed by the Principal of the Medical College, Palayamkottai in favour of the Muslim Orphanage Committee, Palayamkottai, Tirunelveli district.

£ 10. Resume of work transacted by the Tamil Nadu Legislative Assembly from 21st to 25th October 1971 (Fifth Assembly—Third Session First meeting).

11. Notification issued with G.O. Ms. No. 2636, Revenue, dated the 13th September 1971, in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the sale deed in favour of Mahatma Gandhi Centenary Memorial Government Hospital Committee, Cumbum, Madurai district.

12. Notification issued with G.O. Ms. No. 3566, Revenue, dated the 9th November 1971 in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the deed of declaration of trust in favour of the South India Teachers Union Council of Educational Research.

13. Notification issued with G.O. Ms. No. 2750, Revenue, dated the 21st September 1971 in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of

[1972 சனவரி 24]

1899) in respect of the sale deed to be executed in favour of the repatriates from Burma and Ceylon for running business by means of loans sanctioned to them by the Government.

14. Notification issued with G.O. Ms. No. 2406, Revenue, dated the 1st September 1971 in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the gift deed to be executed in favour of the Government of Tamil Nadu.

15. Notification issued with G.O. Ms. No. 2805, Revenue, dated the 24th September 1971, in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the gift deed to be executed in favour of the Kanyakumari Educational Society.

16. Notification issued with G.O. Ms. No. 2759, Revenue, dated the 22nd September 1971, in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the gift settlement deeds to be executed in favour of Yadhava College, Madurai.

17. Notification issued with G.O. Ms. No. 2566, Revenue, dated the 9th September 1971 in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of the deed of exchange to be executed by Sri Ramakrishna Kudil of Tiruchirappalli district.

@ 18. Summary of the speech of Thiru I. Mahadevan, I.A.S., delivered at the Third International Tamil Conference held at Paris during July 1970 in connection with Assurance No. 956 of 1971.

& 19. Governor's Address to the Members of the Legislature on the 22nd January, 1972 (English and Tamil).

£ Despatched to Members on 10th January, 1972.

@ Despatched to Members on 21st January, 1972.

& Circulated to Members on 22nd January, 1972.

1972 சனவரி 24]

APPENDIX I.

[Vide foot-note at page 28]
(Governor's Address)

Honourable Members of the Legislature,

It is my pleasant privilege to welcome you all to this joint session of the Legislature. This is the first occasion on which I am meeting you in a joint session. I greet you most warmly and pledge my support to you in the service of the people of Tamil Nadu.

2. We are meeting at a time when as a nation we can legitimately take pride in fighting for and upholding the principles of democracy and socialism. The heroism, devotion to duty and spirit of sacrifice of our armed forces will continue to inspire generations. Neither superiority in arms nor treacherous moves of the unscrupulous enemy backed by some of the ill-informed powers could help the enemy to succeed in his nefarious designs. Thanks to the valour of our armed forces and the dynamic, sober and astute leadership of Prime Minister Indira Gandhi, our commitment to democracy has been honoured. In the words of Rabindranath Tagore, we are proud to say that the insulted people of this continent have not only asserted their self-respect but also vindicated their honour and strengthened the foundations of democracy. We have proved to the world that our intention at no time was territorial aggrandizement but the survival of peace and democracy in our sub-continent in general and Bangala Desh in particular. On this proud occasion, on my behalf and on behalf of all of you, I salute the memory of those brave men of the armed forces who died so that India may live. I am happy to say that the Government of Tamil Nadu have announced measures and taken steps which will give utmost relief to their dependents who are entitled to every consideration as members of our family.

3. During the last year, millions of families were obliged to take shelter in India on account of the genocide committed by the military regime of Pakistan. The whole country stood as a man to sustain these helpless millions in their time of suffering. At the same time, we note with regret that the international community, paid only lip service to the cause of these people. Continuous threats and provocative postures by West Pakistani military junta made it imperative for us to be prepared for all eventualities. Had it not been for the complete co-operation of the entire people of India, it would have been impossible to find the resources to bear these burdens. Instead of advising the military junta of West Pakistan to respect realities, some of the powers encouraged the mad gamble of this junta which ultimately led to naked aggression against India. I hope they will ere long correct their unjustified attitude and recognise the reality of Bangla Desh. At the same time I am confident that I am expressing your sentiments fully when I say that as a nation

[1972 சனவரி 24]

we are grateful to those countries, especially the U.S.S.R., which have stood by us during these troubled and difficult days.

4. The unity of the people in the recent struggle against the foreign invader has been unique and has changed the course of history. I have no doubt that in stepping up economy and in building prosperity the same unity will play a major role. The problems of peace are most important. They will have to be tackled with the same sense of unity of purpose and expedition. I am sure that in our war on poverty, this Government and the Central Government will act with the same spirit of dedication and commitment. This Government's aspirations mirror the desires of the common man. This Government re-dedicates itself to the well-being and uplift of the masses in general and the struggling people in particular.

5. During the year gone by, the State had, a good season on the agricultural front. The rainfall during the south-west monsoon was, by and large, normal excepting in parts of Madras, Chingleput, North Arcot, Tiruchirappalli and Nilgiris. During the north-east monsoon, almost all districts received insufficient rains. However, the earlier rainfall and the better distribution of later rains in certain districts have specifically helped our dry land areas. It is our estimate that the production of foodgrains will reach a target of 73 lakh tonnes representing an increase of 3.84 per cent over the last year's level of 70.3 lakh tonnes. This compares well with the level of 50.6 lakh tonnes in 1968-69. I need hardly point out that this has been the effect of continued and sustained emphasis on the provision of necessary inputs such as fertilisers, pesticides, better seeds, more credit and better water management. Nearly 44.93 lakhs of acres were covered under high-yielding varieties of paddy in 1970-71. This represents nearly two-thirds of the area under paddy. Our target for 1971-72 is to cover 50 lakhs of acres under high-yielding varieties of paddy. We have also stepped up our emphasis on multiple cropping. 12.99 lakh acres were brought under multiple cropping in 1970-71 as against 2.15 lakh acres in 1967-68. During the year, there was a sharp step-up in the demand for fertilisers. In fact, the total consumption of fertilisers has gone up to 1.73 lakh tonnes of Nitrogen, 0.72 lakh tonnes of Phosphorous and 0.51 lakh tonnes of Potassium. We have tried to improve the working of the co-operatives and increase the availability of short and medium-term credit from Rs. 31.41 crores in 1966-67 to Rs. 55.00 crores in 1971-72 and the long-term credit from Rs. 2.73 crores in 1966-67 to Rs. 21.00 crores in 1971-72. The revival and renovation of the co-operative movement continue apace.

6. Pursuant to the goal of self-reliance in cotton, we have taken up an intensive programme for expansion of long staple cotton varieties to cover about 2.50 lakh acres. The development

1972 சனவரி 24]

of the Kudumiamalai Agricultural Farm and the establishment of the Agricultural University at Coimbatore are important steps in the field of agricultural education and extension. As the House is aware, we have taken a number of steps to ensure that the small farmers and landless peasants are given adequate attention in the planning process. Small Farmers' Development Agencies and the Marginal Farmers' Development Agencies have started working in the districts of South Arcot, Madurai, Tirunelveli, North Arcot and Salem. Similarly, Dry Farming Projects have been started in Kovilpatti and Kudumiamalai.

7. It is well-known that rural electrification plays an important role in the modernisation of our countryside. In spite of the paucity of financial resources and shortage of raw materials, we have increased the total number of villages electrified from 25,000 by the end of 1966-67 to 48,137 by the end of December 1971. If the present tempo of rural electrification continues we hope to be able to cover 58,800 villages and hamlets by the end of 1972-73. The number of pumpsets electrified in the State during the last year 1971 was 63,416. The total number of pumpsets electrified in the State would go up from 2.57 lakhs in 1966-67 to 5.74 lakhs by the end of 1971 and by the end of 1972, the total number of pumpsets electrified will be 6.34 lakhs.

8. This Government is aware of the importance of industrialisation of the State. The clearance of naptha as a feed-stock for the project for the manufacture of fertilisers at Tuticorin is an important milestone in our industrial development. The fertiliser project at Tuticorin will cost Rs. 71 crores and is expected to produce 352,000 tonnes of ammonia and 512,000 tonnes of urea. It will also sustain a Soda Ash-cum-Ammonium Chloride Project which is expected to cost roughly Rs. 10 crores. The project for Soda Ash will also be set up by Tamil Nadu Industrial Development Corporation and Southern Petro-Chemical Industries Corporation together. As the House is aware, a linked project which is coming up in Tuticorin is the heavy water project which was initiated with the help of the late Dr. Vikram Sarabhai, the Chairman of the Atomic Energy Commission. It is unfortunate, that a top scientist of the calibre and devotion of Dr. Vikram Sarabhai should have passed away when he was needed most. However, I am confident that this project for manufacture of heavy water will go on stream as scheduled and stand as a living monument to that great Scientist.

9. As a result of the earnest steps taken by this Government and with the assistance of Government of India and financial Institutions, an investment of nearly Rs. 100 and odd crores will take place in the Tuticorin area. We are also writing to the Government of India about the urgent necessity to set up an Industrial Refinery at Tuticorin so as to rid the country of dependence on imported naptha. Simultaneously, our request for the establishment of a massive petro-chemical complex at Manali continues to be validly reiterated. I hope that the Government

[1972 சனவரி 24]

of India will take an immediate decision on this very important request. This project would enable the employment of a very large number of educated young emn and at the same time help to produce adequate quantities of plastics which would incidentally decrease to an extent our reliance on imports of non-ferrous metals.

10. In regard to the Salem Steel Plant, while the Consultants have submitted their report, I regret to say that action on this project continues to be rather slow. While I am aware that there is keen interest at the highest level in the Government of India in pushing through the project, I hope that this interest will be translated into expeditious action at all stages.

11. A number of letters of intent have been received as a result of the incessant efforts made by the Tamil Nadu Industrial Development Corporation during the last few months—thanks to the assistance of the Union Minister for Industrial Development. The latest letter of intent which we have received is for production of 2,100 tonnes of nylon filament yarn. This is proposed to be set up in public sector. Other items covered by letters of intent are :—

B.C.T. powder, Borax and Boric Acid, Calcium Carbide Potassium Chlorate, Cigarettes, Steering gears and Cigarette tissue. These letters of intent altogether involve a total investment of more than Rs. 21.35 crores. Action has already been taken to establish these industries in the joint sector. As has been announced already, our policy in the field of industry is realistic and we wish to blend private initiative and Governmental control through the establishment of industries in the joint sector. We will consider most earnestly and sympathetically the approach of any entrepreneur inside the country with adequate managerial resources to participate in the expeditious establishment of new industries.

12. I am happy to say that the Southern Structurals Limited which had been revived under the Government management has today been put on a more sound footing and its order books have improved. The Textools Limited which the Government have taken over, has also revived. The Tamil Nadu Textile Corporation is doing well and expects to make a profit of Rs. 5.2 lakhs during 1971-72. In respect of six textile mills for which we had sought Government of India's concurrence to take over, we are still awaiting a positive response. The Small Industries Development Corporation which the Government had set up during the last year, is pursuing its policy of provision of scarce raw materials, technical consultancy and hire-purchase facilities for the purchase of machinery, besides construction of worksheds. The State Industries Promotional Corporation of Tamil Nadu has also commenced operations and will be the agency for routing incentives to industries, particularly in backward areas.

1972 சனவரி 24]

13. This Government attaches the highest importance to the maintenance of peaceful industrial relations. While I am happy to note that Tamil Nadu has had a record of industrial peace, in recent weeks there have been a few unpleasant developments. I hope and trust that the State will soon resume its steady path of peace and harmony in the industrial scene. In this context I wish to reiterate the views expressed by the Chief Minister regarding the imperative need to avert inter-union rivalry and to state that this Government believes in the policy of having one union for each industry. These unions should be led by persons chosen from amongst the workers themselves. Industrial disputes should be settled by mutual discussion and bargaining and not through confrontation and conflict.

14. During the year gone by, Government approached the problem of unemployment from a number of directions. One of the most important steps taken in this direction was the setting up of the Youth Corps. This move has been hailed both inside the country and outside as imaginative. Nearly 2,000 youth corps volunteers have been recruited and trained and from the first results that are coming to me, I am confident that they are proving valuable assets to the work of social development in the State. The scheme for giving a loan of Rs. 1,000 to those trained in the Industrial Training Institutes has also been put into operation. With a view to tackling the problem of the educated unemployed, Government propose to utilise the scheme of Government of India for enabling technical entrepreneurs to start new industries. A sum of Rs. 48 lakhs has been allocated this year out of which Rs. 20 lakhs will be set apart for enabling hire-purchase of indigenous machinery, Rs. 7½ lakhs for industrial estates, Rs. 5 lakhs for commercial estates, Rs. 3 lakhs for Technician's Co-operatives and Rs. 12.5 lakhs for providing Equity Capital for new industrial enterprises to be started by technically qualified persons. Besides, we have undertaken programmes for giving employment to the rural unskilled labourers through rural works projects. We have been able to secure clearance from the Government of India for an accelerated programme for rural works including the programme in chronically drought affected areas. In the current year alone, the total expenditure on these works will be Rs. 3.91 crores. Another important project which we have initiated is for the development of market complexes including roads in the districts of Thanjavur, Tiruchirappalli and South Arcot at a cost of Rs. 1.5 crores. During the current year, a sum of Rs. 50 lakhs will be spent on the development of roads and market complexes in these districts.

15. Government recognise that planned development creates stresses and strains in the metropolitan areas also. This is partly due to the rush of people from the villages to the city in search of employment. While our attempts continue in the shape of modernising the countryside so as to create opportunities for

[1972 சனவரி - 24]

employment outside the metropolitan areas, we have also to tackle the problem of slums within the city. The Slum Clearance Board which we had set up last year has so far spent Rs. 2.80 crores in building 7,000 tenements and is expected to incur an expenditure of Rs. 3.65 crores this year. We expect to expand its activities by generating its own resources and getting increased assistance from the Government of India. We also hope that the industrial units both in the Central and private sectors which employ large masses of people, will set apart adequate provision to assist the Slum Clearance Board.

16. We have also prepared a metropolitan development plan for the next twenty years, which takes into account the problem arising from the development of Madras City. The details of this plan have to be integrated with the perspective plan for the State under preparation. The broad strategy is to develop new nodes of urban growth and establish new towns around the city of Madras so as to alleviate the pressure on the city. Some of these details are under discussion with Government of India and we hope to initiate positive action on this plan expeditiously.

17. As the House is aware Government have extended a number of facilities to the Harijans and the Backward Classes. The amounts allocated by the State Government for Harijan Welfare has increased from Rs. 3.59 crores in 1966-67 to Rs. 5.32 crores in 1971-72 notwithstanding the fact that earmarked assistance from the Government of India for these schemes has been stopped with effect from 1969-70. The total provision of funds for the specific benefit of Backward Classes has also expanded from Rs. 0.91 crores in 1966-67 to Rs. 3.03 crores in 1971-72.

18. Due to various features of the national and international economic situation, the price situation has continued to cause anxiety. As mentioned in earlier addresses to this House, and as the House is aware this will depend on the decisions that are taken at the Central level. All that is feasible on our part is to keep the level of food production as high as possible and to ensure that when demand arises, there will be a system for controlled distribution of essential commodities which we can bring into action. Government have also taken a decision to establish a separate machinery under the Department of Civil Supplies to secure adequate quantities of foodgrains and other commodities and to establish buffer stocks so as to insulate the market to the extent possible from speculative influences. At the same time, I would like to reiterate, on behalf of this Government, the plea that timely decisions be taken by Government of India to import adequate quantity of industrial raw materials such as cotton and staple fibre, steel and drugs so that the price situation can be kept under control.

1972 சனவரி 24]

19. This Government believes that a co-ordinated price-wage-profit policy should be evolved in consultation with the States so that a realistic wage price structure can be produced. I would like to reiterate the view of this Government that the Centre should constantly keep in mind that its decisions on emoluments of employees have a direct impact on the emoluments of the State Government's servants. The financial resources of State Governments are under strain and do not have the same elasticity as those of the Centre.

20. The Administrative Reforms Commission and the State Planning Commission have commenced work. The Administrative Reforms Commission has set up a number of groups to examine the procedures of Government. The Planning Commission has set up a number of Task Forces to look into various aspects of the State's economy, and I am confident that the reports of these two bodies will play a vital role in modernising the administration of the State and meet their economic level of development. I am also happy to note that the establishment of the State Planning Commission has been welcomed by experts both inside and outside the Government, as also by the Government of India and that it has been held forth as a model for other States to follow. I am hopeful that it will now be possible to draw up plans also at district level, which will help us particularly to step up the income of the lower-income group and accelerate the pace of economic growth.

21. In earlier meetings, the Union Planning Commission and the State Government were not able to arrive at agreed decisions on the size of the Plan of the State. However, as a result of the discussions held by the Chief Minister with the Central Planning Commission and the Union Finance Minister in December 1971, it has been possible to arrive at certain agreed conclusions on the Plan for 1972-73. It is now expected that the agreed Plan of the State for the current year will be of the order of Rs. 115 crores and for 1972-73 it will be Rs. 117 crores.

22. You have been aware of the heavy financial burden arising from the repayment of debt to the Government of India. During the Five-Year Plan period, our total repayment to the Government of India comes to nearly Rs. 1,54.9 crores as against the anticipated loan from the Government of India of only Rs. 141 crores. This reverse flow of aid from the Centre to the State is one of the primary reasons for the financial stringency facing the State. Taking the year 1971-72 alone, our total repayment has come to a high figure of Rs. 43.03 crores on account of principal and Rs. 21.83 crores on account of interest. This has to be compared with the total Central assistance of Rs. 40.40 crores from the Government of India. The continuance of this imbalance in the flow of resources to the State has been highlighted by the Chief Minister in his speech to the House while presenting the Interim Budget for 1971-72. I hope and trust that the Central Finance Ministry will set afoot an independent enquiry into the

[1972 சனவரி 24]

problem of debt burden of the states so that the existing debts consolidated and that such part of debt as relates to financially unproductive but socially beneficial expenditure be written off as grants or converted into soft loans. This is only fit and proper because the benefits of these investments accrue not only to the State Government but also to the country as a whole.

23. In this short session, while you do not have a heavy agenda of legislation, you have the important Constitution (twenty-fifth Amendment) Bill, 1971 coming up for your approval.

24. Hon'ble Members are aware that we have to travel a long way before even the minimum requirements of the entire population can be met. It is only through the combined efforts of all of you that this difficult task can be fulfilled. This House has always upheld the highest norms of democracy and set an example of a disciplined and informed democracy. I am beholden to all of you for your continued co-operation and generous understanding. I have no doubt that you will rededicate yourselves to the task of reconstruction with the same fervour for values and welfare of our people and view with one another in upholding the noble traditions of this House. May I convey my best wishes for the success of your efforts?

இணைப்பு 1.

ஆளுநர் பேருரையின் தமிழாக்கம்.

[28-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களே !

சட்ட மன்றத்தின் இக் கூட்டவைக்கு உங்கள் அலைவரையும் வரவேற்பதில் பெரு மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அடைகிறேன். உங்கள் அலைவரையும் கூட்டவையில் ஒருசேரக் காணும் வாய்ப்பு இப்போதுதான் எனக்கு முதன் முதலாகக் கிடைத்துள்ளது. நான் உங்களை உளமார வரவேற்பதுடன், தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குப் பணி புரிவதில் உங்களுக்கு உறுதுணையாய் இருப்பேன் என உறுதி கூறுகிறேன்.

2. ஜனநாயக-சமதர்மக் கோட்பாடுகளுக்காகப் போரிட்டு, அவற்றைக் கட்டிக் காத்தது குறித்த நமது நாடு நியாயமாகப் பெருமைப்படக்கூடிய பொன்னான நேரத்தில் நாம் இங்கு கூடியுள்ளோம். நமது முப்படையினர், போரிலே காட்டிய வியத்தகு வீரம், கடமை பற்றறுதி, தியாக மனப் பாள்மை ஆகியவை அடுத்து வரும் பல தலைமுறையினரை ஊக்குவிக்கும் பெற்றியின. நமது எதிரியிடம் சிறந்த படைக்கலன்கள் இருந்தபோதிலும், எதிரி நயவஞ்சகமாகத் திடீர்த் தாக்குதலை நடத்திய போதிலும், வரன்முறை யற்ற விரோதிக்குப் பண்பலமும் படைபலமும் மிக்க நாடுகள் சில, உள்ள நிலைமைகளைச் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளாமல் உதவி செய்த போதிலும், மாற்றா னின் படுமோசமான நோக்கம் நிறைவேறவில்லை; எண்ணம் ஈடேறவில்லை. ஜனநாயகக் கொள்கையைக் கட்டிக் காப்போம் என்று நாம் அளித்த வரக் குறுதியினை நிறைவேற்றியுள்ளோம். நமது முப்படையினரின் வீரதீரத் தாலும் நமது பிரதம மந்திரி அவர்களின் ஒப்புவுமையற்ற, பதட்டமடையாத,

1972 சனவரி 24]

தகைசால் தலைமை காரணமாகவும், நமது வாக்குறுதியை நாம் நிறைவேற்ற முடிந்தது. இதையே இரவீந்திரநாத் டாகர் அவர்களின் சொற்களில் சொல்வதானால் “இழிக்கப்பட்ட இந்தியத் துணைக்கண்டத்து மக்கள் தங்களைத் தன்மானத்தை நிலை நாட்டியுள்ளதா மட்டுமின்றி, தங்கள் நாணயத்தைக் காப்பாற்றி ஜனநாயக அடித்தளத்தை வலுப்படுத்தியுள்ளனர்” எனக் கூறிக் கொள்வதில் நாம் பெருமைப் படலாம். நமது குறிக்கோள் பிறநாட்டு நிலப் பரப்பு எதனையும் நமக்கெனப் பிடித்துக் கொள்வதல்ல; பொதுவாக இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலும், குறிப்பாக வங்காள தேசத்திலும் அமைதியும் ஜனநாயகமும் நீழ்நிலைத்து நிற்க வேண்டும் என்பதே நமது குறிக்கோளாகும் என்பதை உலகம் முழுவதற்கும் மெய்பித்து விட்டோம். நாம் எல்லோரும் பெருமைப்படக் கூடிய இந்த நேரத்தில், இந்திய நாடு வாழ இன்னுயிர் சுந்த படையினர் பலருக்கும் என் சார்பிலும் உங்கள் அனைவரின் சார்பிலும் நினைவுச்சலி செலுத்துகிறேன். இத்தகைய படையினரின் குடும்பத்தினரும் அவர்களை நம்பியுள்ளோரும் நமது குடும்பத்தினராகக் கருதப்படவேண்டும். அவர்களுக்கு எல்லாவகையிலும் உதவியளிக்கத் தமிழ் நாடு அரசு பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளதெனக் கூறிக் கொள்வதில் நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

3. கடந்த ஆண்டில் பாகிஸ்தான் படை ஆட்சியினர் நடத்திய இனக் கொலை காரணமாக இலட்சக் கணக்கான குடும்பத்தினர் இந்தியாவில் புகலடைய வேண்டி வந்தது. இலட்சக் கணக்கான மக்கள் அவதியால் அல்லலுற்று ஒடி வந்தபோது அஞ்சேல் என அவர்களுக்குத் தஞ்சமளித்துக் காப்பாற்றுவதற்கு இந்த நாடு முழுவதும் ஓணியாகத் திரண்டு நின்றது. அதே நேரத்தில் அந்த மக்களின் ஆற்றொழுத் துயருக்கு உலக நாடுகள் வாய்ப் பேச்சளவில் கவலைப்பட்டனவேயன்றி செயலளவில் உருவான எதையும் செய்யவில்லை என்பதைக் கண்டு நாம் வருந்துகிறோம். மேற்குப் பாகிஸ்தானிய கொடுங்கோல் படை ஆட்சியினர் தொடர்ந்து நம்மைப் பயமுறுத்தி வந்தாலும், படையெடுப்பதற்கான முன்னோடி வேலைகளைச் செய்து வந்தாலும், எந்த நிலைமைக்கும் தயாராக இருக்க வேண்டிய அவசியம் நமக்கு ஏற்பட்டது. இந்திய மக்கள் அனைவரும் மனமார்த்த ஒத்துழைப்பு நல்கியிரா விட்டால், நமக்கு ஏற்பட்ட கமையினைத் தாங்க, ஆதரவர்கள் அனைத்தையும் திரட்ட முடியாமற் போயிருக்கும். உள்ள நிலைமைகளுக்கு மகிப்பளித்து அதற்கேற்ப நடந்து கொள்ளும்படி மேற்குப் பாகிஸ்தானிய கொடுங்கோல் படை ஆட்சியினருக்கு அறிவுறுத்துவதற்குப் பதிலாக, பலம் பொருந்திய சில நாடுகள் மேற்குப் பாகிஸ்தானிய படை ஆட்சியினரின் பைத்தியக்காரத் தனமான இந்தச் சூதாட்டத்திற்குத் தாபம் போட்டு வந்தன. தென் விலைவாசு, பாகிஸ்தானியர் இந்தியா மீது வெளிப்படையாகப் படையெடுத்தனர். இவர்கள் விவானிலேயே நியாயமற்ற கங்கள் போக்கை மாற்றிக் கொண்டு வங்காள தேசம் உதயமாகி விட்ட உண்மையை ஒப்புக் கொள்வர் என நான் நம்புகிறேன். அதே நேரத்தில், நெருக்கடி நிறைந்த காலத்தில் நமக்கு ஆதரவாக இருந்த நாடுகளுக்கு, முக்கியமாக சோவியத் யூனியனுக்கு, நாம் நன்றி உள்ளவர்களாக இருப்போம் என நான் அறிவிக்கும்போது, உங்கள் அனைவருடைய கருத்தையும் அப்படியே எதிரொலிப்பதாக எண்ணுகிறேன்.

[1972 சனவரி 24]

4. நம் நாட்டின் மீது மாற்றான் படையெடுத்து வந்தபோது, மக்களின் வரும் என்றும் காணாத வகையில் ஒற்றுமையுடன் ஓர்ணிபாகத் திரண்டிருந்தது, வரலாற்றின் போக்கையே மாற்றியுள்ளது. பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்துவதிலும், நாட்டு வளத்தைப் பெருக்குவதிலும் இதே ஒற்றுமை பெரும்பங்கு வகிக்கும் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை. அமைதி காலப் பிரச்சினைகள் மேலும் முக்கியமானவை. இதே ஒற்றுமை உணர்வுடன் நாம் இப்பிரச்சினைகளை விரைந்து தீர்த்தாக வேண்டும். வறுமையின் மீது நாம் தொடுக்கும் இந்தப் போரில், இந்த அரசும் இந்திய அரசும் அதே ஈடுபாட்டுடனும், செயல்பொறுப்பு உறுதியுடனும் செயல்படும் என நான் உறுதியாகக் கருதுகிறேன். இந்த அரசின் நோக்கமே ஏழை எளியவரான பாமர மக்களின் விரும்பம் எல்லாம் நிறைவேற வேண்டும் என்பதுதான். பொதுமக்களின் விரும்பங்களைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் கண்ணாடியாக இருக்கவே இந்த அரசு விரும்புகிறது. பொதுவாகப் பாமர மக்களின், குறிப்பாக இன்னலுறும் ஏழை எளியவரின் வாழ்க்கையில் ஏற்றம் ஏற்படுவதற்கு, அவல வாழ்வு ஆனந்த வாழ்வு ஆவதற்குத் தன்னால் ஆனதையெல்லாம் செய்ய இந்த அரசு மீண்டும் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொள்கிறது.

5. கடந்து முடிந்த ஆண்டில், இம்மாநிலம் வேளாண்மைத் துறையில் பொதுவாக நல்ல வளர்ச்சியைக் கண்டது. சென்னை, செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, தீவகிரி ஆகியவற்றின் ஒரு சில பகுதிகள் தீங்கலாக, தென் மேற்குப் பருவமழைக் காலத்தில் மோத்தத்தில் இயல்பான அளவுக்கு மழை பெய்தது. வடகிழக்கு பருவமழைக் காலத்தில், பெரும் பாலும் எல்லா மாவட்டங்களிலுமே பொதுமான அளவுக்கு மழை பெய்யவில்லை. எனினும், உரிய காலத்திற்கு முன்பே மழை பெய்தாலும் சில மாவட்டங்களில் பின்னர் பெய்த மழை பரவலாக இருந்ததாலும், குறிப்பாக நமது புன்செய் நிலப் பகுதிகள் பயனுற்றன. நமது உணவு தானிய உற்பத்தி 73 லட்சம் டன் என்ற குறிக்கோள் அளவை எய்தும் என்று நாம் மதிப்பிட்டுள்ளோம். அதாவது, சென்ற ஆண்டு உணவ தானிய உற்பத்தி அளவாக 70.3 லட்சம் டன்னைவிட 3.84 சத வீதம் உயர்ந்திருக்கும் என நாம் மதிப்பிட்டுள்ளோம். 1968-69-ல் 30.6 லட்சம் விளைந்ததை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது உற்பத்தி இப்போது எந்த அளவு உயர்ந்தது என்பது தெரியவரும். உரங்கள், டூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள், தா விகைகள் போன்ற வேளாண்மைக் கூடுதேவையான பொருள்களை வழங்குவது குறித்துக் கடன் வசதிகளைப் பெருக்குவது பற்றியும் நீரை மேலும் சிக்கன முறையில் பயன்படுத்துவது பற்றியும் தொடர்ந்து தீவிரமாக வலியுறுத்தி வந்ததன் விளைவே இது என்று நான் எடுத்துக் கூறவும் வேண்டுமா? 1970-71-ல் மிகு பயன் தரும் நெல்வகையின்கீழ் ஏறத் தாழ் 44.93 லட்சம் ஏக்கர் கொண்டுவரப்பட்டது. ஒப்பரப்பளவு. நெல் பயிரிடப்படும் பரப்பளவில் கிட்டத்தட்ட மூன்றில் இரண்டு பகுதியைக் குறிக்கிறது. நெல் பயிர் விளைவிக்கப்படும் 50 லட்சம் ஏக்கரில் இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது என்பது 1971-72-ல் நமது குறிக்கோள் அளவாகும். பல்பயிர் திட்டம் குறித்தும் நாம் அதிக அளவில் வலியுறுத்தி வந்துள்ளோம். 1967-68-ல் 2.15 லட்சம் ஏக்கர் என்ற அளவிருந்தது 1970-71-ல் 12.99 லட்சம் என்ற அளவிற்கு இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நடப்பாண்டில், உரத் தேவை பெரிதும் உயர்ந்தது. இன்னும் சொல்லப்போனால், பயன்படுத்திய உரத்தின் மொத்த அளவு 1.78 லட்சம்

1972 சனவரி '84]

டன் ஹைட்ரஜன், 0.72 லட்சம் டன் பாஸ்பரஸ், 0.51 லட்சம் டன் பொட்டாசியம் என்ற அளவிற்கு உயர்ந்தது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் செயல்படுவதை மேம்படுத்தி குறுகிய காலக் கடன் வசதிகளையும், நீண்ட காலக் கடன் வசதிகளையும் பெருக்கவும் நாம் முயன்றுள்ளோம். குறுகிய காலக் கடன் வசதிகளைப் பொறுத்த வரையில் 1966-67-ல் ரூ. 31.4 கோடி என்றிருந்த அளவை 1971-72-ல் ரூ. 55.00 கோடியாக உயர்த்தியுள்ளோம். நீண்ட காலக் கடன் வசதிகளைப் பொறுத்த வரையில் 1966-67-ல் ரூ. 3.73 கோடி என்ற இருந்த அளவை 1971-72-ல் ரூ. 21.00 கோடியாக உயர்த்தி உள்ளோம். கூட்டுறவு இயக்கத்திற்குப் புத்துயிரும் புதுப்பொலிவும் அளிக்கும் முயற்சி தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

6. பருத்தி விளைச்சல் தன்னிறைவு பெறும் குறிக்கோளையொட்டி, 2.50 லட்சம் ஏக்கரில் நீண்ட இழை பருத்தி வகைகளைப் பயிரிடுவதற்கான மும்முரத் திட்டத்தை நாம் மேற்கொண்டுள்ளோம். குடுமியாமலை வேளாண்மைப் பண்ணையை மேம்படுத்தியதும், கோயம்புத்தூரில் வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவியதும், வேளாண்மைக் கல்வி வளர்ச்சி தொடர்பாக நாம் மேற்கொண்ட முக்கிய நடவடிக்கைகளாகும். சிறு குடியானவர்களையும், நிலமற்ற உழவர்களையும் பொறுத்தவரையில், திட்டப் பணிகளின் மூலம் பயன்பெறச் செய்வதற்காக, நாம் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளோம் என்பதை அவையினர் அறிவர். தென் ஆர்க்காடு, மதுரை, திருநெல்வேலி, வட ஆர்க்காடு, சேலம் ஆகிய மாவட்டங்களில் சிறு நிலக் கிழார்கள் வளர்ச்சி அமைப்புகளும் (Small Farmers' Development Agencies) ஆதாயமில்லாத சிறு நிலக் கிழார்கள் வளர்ச்சி அமைப்புகளும் (Marginal Farmers' Development Agencies) செயல்படத் தொடங்கியுள்ளன. அதைப்போலவே கோவில்பட்டியிலும், குடுமியா மலையிலும் புன்செய் பயிர்த் திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

7. நமது நாட்டுப்புறப் பகுதிகளில் தற்கால வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதில் கிராம மின் வசதித் திட்டம் முக்கியமான பங்கு வகிக்கிறது என்பதை அனைவரும் அறிவர். நிதிப் பற்றாக்குறையும், மூலப்பொருள் தட்டுப்பாடும் நிலவியபோதும், மின்வசதி அளிக்கப்பட்ட கிராமங்களில் மொத்த எண்ணிக்கையை நாம் உயர்த்தியுள்ளோம். அதாவது, 1966-67 முடிவில் மின் வசதி அளிக்கப்பட்ட கிராமங்களின் எண்ணிக்கை 25,000 ஆக இருந்ததை 1971 முடிவார் முடிவில் 48,137 ஆக உயர்த்தியுள்ளோம். கிராம மின் வசதித் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும் தற்போதைய வேகம் தொடர்ந்து பின்பற்றப்பட்டால், 1972-73 முடிவிற்குள் 58,800 கிராமங்களுக்கும், சிற்றூர்களுக்கும் மின் வசதி அளிக்கப்படும் என்று நாம் நம்புகிறோம். 1971-ஆம் ஆண்டில் இம்மாநிலத்தில் மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்ட விசையேற்றங்களின் எண்ணிக்கை 63,416 ஆகும். இம்மாநிலத்தில் மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்ட விசையேற்றங்களின் எண்ணிக்கை, 1966-67-ல் 2.57 லட்சமாக இருந்தது, 1971 முடிவில் 5.74 லட்சமாக உயரும். 1972 முடிவிற்குள் அந்த எண்ணிக்கை 6.34 லட்சமாகி விடும்.

8. இம்மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சி பெருகுவதன் முக்கியத்துவத்தை இந்த அரசு நன்கு உணர்ந்துள்ளது. தூத்துக்குடியில் உரத் தயாரிப்புத் திட்டத்திற்கென நாப்தாவை மூலப்பொருளாகப் பயன்படுத்தலாம் என்று

[1973 சனவரி 24]

அனுமதித்திருப்பது, நமது தொழில் வளர்ச்சியில் முக்கியமானதொரு மைல் கல்லாகும். தூத்துக்குடி உரத் திட்டத்திற்கு ரூ. 71 கோடி செலவாகும். 5,54,000 மெட்ரிக் டன் அம்மோனியாவையும் 5,12,000 மெட்ரிக் டன் யூரியா உரத்தையும் அது உற்பத்தி செய்யுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சோடா-ஆஷ்-அம்மோனியம் குளோரைடு திட்டமும் இதனால் உருவாகும். இத் திட்டத்திற்குத் தோராயமாக ரூ. 10 கோடி செலவாகுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம், சதர்ன் பெட்ரோ-கெமிகல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் இவற்றின் மூலம் இத் தொழிற்சாலை நிறுவப்படும். தூத்துக்குடியில் நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் மற்றொரு திட்டம் கனநீர் திட்டமாகும் என்பதை அவையினர் அறிவர். அத் திட்டம் அணுசக்தி ஆணைக் குழுவின் தலைவராயிருந்த காலஞ்சென்ற டாக்டர் விசுவாச சாராபாய் அவர்களால் தொடங்கப்பட்டது. சிறந்த விஞ்ஞான அறிவாற்றலும், வேலையில் ஈடுபாடும் கொண்ட டாக்டர் விசுவாச சாராபாய் அவர்களின் பணி நமக்கு மிகவும் தேவைப்படும் இத் தருணத்தில், அவர் திடீரென மறைந்தது உண்மையிலேயே நமக்குப் பேரிழப்பாகும்.

9. இந்த அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளின் விளைவாக, இந்திய அரசின் உதவியுடனும், நிதி உதவும் நிறுவனங்களின் உதவியுடனும், தூத்துக்குடிப் பகுதியில் ரூ. 100 கோடிக்குமேல் முதலீடு செய்யப்படும். இறக்குமதியாகும் நாப்தாவை நமது நாடு நம்பியிருப்பதை அறவே தவிர்ப்பதற்கென, தூத்துக்குடியில் தொழில் பொருள்கள் தூய்மைத் தொழிற்சாலை (Industrial Refinery) உடனடியாக திறவ வேண்டியதன் அவசியம் குறித்தும் நாம் இந்திய அரசுக்கு எழுதியுள்ளோம். அதே சமயத்தில், மணலியில் பெருமளவிலான பெட்ரோ-கெமிகல் தொழில் தொகுதி ஒன்றை நிறுவுமாறும் நாம் தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருகிறோம். மிகவும் முக்கியமான இந்த வேண்டு கோளின்மீது இந்திய அரசு உடனடியாக முடிவு எடுக்கும் என்று நம்புகிறேன். இத்திட்டத்தினால் படித்த இளைஞர் பல்லோருக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைப்பதோடு, போதிய அளவு பிளாஸ்டிக் பொருட்கள் உற்பத்தியும் பெருகும். மேலும், இரும்பற்ற பிற உலோகங்களின் இறக்குமதியை நம்பியிருக்கும் நிலையை இது ஓரளவு மட்டுப்படுத்தவும் செய்யும்.

10. சேலம் உருக்காலைையைப் பொறுத்த மட்டில், திட்ட ஆலோசகர்கள் தங்கள் அறிக்கையைப் பணிநீதனுப்பியுள்ளனர் என்றாலும், இத் திட்டம் பற்றிய நடவடிக்கை தொடர்ந்து மெத்தனமாகவே உள்ளது என்பதை வருத்தத்துடன் கூறுகிறேன். இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் இந்திய அரசு உயர் மட்டத்தில் மிகுந்த அக்கறை உள்ளதென்பது எனக்குத் தெரியும். எல்லா கட்டங்களிலும் விரைவான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதன் வாயிலாக இந்த அக்கறை செயல்படிவம் பெறும் என்று நம்புகிறேன்.

11. தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் இடையறாத முயற்சியினால் கடந்த சில மாதங்களாக அனுமதிக்கடிதங்கள் (Letters of intent) பல வந்தவண்ணமுள்ளன. இவ் வகையில் தொழில் வளர்ச்சிக்கான மத்திய அமைச்சர் செய்த உதவிக்கும் பெரிதும் நன்றியுடையோம். நமக்கு அண்மையில் கிடைத்த அனுமதிக்கடிதம் — 3,100 டன் தைலான் துவியை

1973 சனவரி 24]

உற்பத்தி பற்றியதாகும். இதனை அரசுத் துறையின் கீழ் அமைக்க எண்ணியுள்ளோம். அனுமதிக் கடிதங்கள் வழங்கப்பெற்ற பிற இனங்கள் பின் வருமாறு:—

B.C.T. பொடி, போராக்ஸ், பேரிக் ஆஸிட், கால்சியம் கார்பைடு, பொட்டாஸியம் க்ளோரைட், சிகரெட்டுகள், சிகரெட் வைக்கப்படும் மென்தாள். மொத்தமாக இந்த அனுமதிக்கடிதங்கள் குறித்த மொத்த முதலீடு ரூ. 21.35 கோடியாகும். கூட்டுத் துறையில் இவற்றை நிறுவுவதற்கான ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. ஏற்கெனவே நாம் அறிவித்துள்ளபடி தொழில் துறையில் நமது கொள்கை நடைமுறைக்கேற்றதும் பயன் நாட்டமுடையதும் ஆகும். கூட்டுத் துறையில் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதன் வாயிலாக, தனியார் முயற்சியும் அரசு நிருவாகக் கண்காணிப்பும் நயம்பட இணைந்திருப்பதையே நாம் நனி விரும்புகிறோம். புதிய தொழில்களை விரைவாக ஏற்படுத்த, போதிய நிர்வாக, பிறவசதிகள் படைத்த நம் நாட்டின் தொழில் முனைவர் எவர் முன்வந்தாலும் அவரது முயற்சியைக் கருத்துடனும் கனிவுடனும் நாம் வரவேற்போம்.

12. அரசு நிர்வாகத்தின்கீழ் மீண்டும் தொடங்கப்பட்டுள்ள “ஸ்தான் ஸ்ட்ரக்ச்சரல்ஸ் லிமிடெட்”, இப்போது முன்னிலை செல்வையாக நடைபெறுகிறது என்பதையும் இந்த நிறுவனத்திடமிருந்து மற்றவர் கோரும் இயந்திர தேவைப்பட்டியல்கள் பெருகி வருகின்றன என்பதையும் எடுத்தியம்புவதில் நான் இறம்புகுது எய்துகிறேன். அரசு மேற்கொண்ட டெக்ஸ்டைல் லிமிடெட் நிறுவனமும் மீண்டும் நல்ல வகையில் செயல்பட்டு வருகிறது. தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகம் திறம்பட நடைபெறுகிறது. இதற்கு 1971-72-ல் ரூ. 5.2 லட்சம் ஆதாயம் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பஞ்சாலைகளை எடுத்து நடத்துவதற்கு இந்திய அரசிடம் இசைவு கோரியுள்ள ஆறு பஞ்சாலைகளைப் பொறுத்த மட்டில், அவர்களிடமிருந்து இசைவு இன்னும் நமக்கு வரவில்லை. கடந்த ஆண்டில் அரசு ஏற்படுத்திய சிறு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம், தலணைக் கொள்முதல் வசதிகள் அளிப்பதுடன், இயந்திரக் கருவிகள் தயாரிப்பதற்கு மூலப்பொருள்கள் வழங்குவதையும், தொழில் துட்ப ஆலோசனை அளிப்பதையும் கொள்கையாகப் பின்பற்றி வருகிறது. தமிழ்நாடு அரசினர் தொழிலாக்க முயற்சிக் கழகமும் (SIPCOT) பணிபாற்ற தொடங்கியுள்ளது.

13. இம் மாநிலத்திலே தொழில் துறையில் அமைதியான நல்லுறவு நிலவுவதற்கு இந்த அரசு பெருமுகியத்துவம் அளித்தா வருகிறது. தமிழ் நாட்டில் தொழில் துறையில் நீண்ட நெடுநாட்களாக அமைதி நிலவி வந்தது எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சி அளித்த போதிலும், கடந்த சில வாரங்களில் ஒரு சில வேண்டாத, விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்ந்திருப்பது குறித்த நான் வருந்துகிறேன். இம் மாநிலம் தொழில் துறையில் அமைதியும் நல்லுறவும் நிலை நிறுத்தும் பாதையில் விரைந்து முன்னேறுமென நான் நம்புகிறேன். தொழில் துறையில் தொழிற் சங்கங்கள் போட்டி மனப்பான்மையைத் தவிர்ப்பதன் அவசியம் குறித்து முதலமைச்சர் கூறிய கருத்துக்களை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற்சங்கமே இருக்கவேண்டும் என்பதே இவ்வரசின் கொள்கையெனக் கூறிக்கொள்ள விழைகிறேன். இத் தொழிற்சங்கங்களுக்குத் தொழிலாளர்களே தலைமை தாங்கவேண்டும். தொழில்

[1972 சனவரி 24]

பிணக்குகளைத் தொழிலதிபர்களும், தொழிற்சங்கங்களும் ஒருவருக்கொருவர் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றி, சண்டை சச்சரவு மூலம் தீர்த்துக் கொள்வது சரியான முறையாகாது.

14. கடந்து முடிந்த ஆண்டில், வேலையில்லாப் பிரச்சினையை அரசு பல கோணங்களில் அணுகிப் பார்த்தது. இதில் மிகவும் முக்கியமானதாகக் கருதப் படுவது இளைஞர் அணி அமைக்கப்பட்டதாகும். இந்தச் செயல் திட்டம், நமது விலாசச் செயல் வளத்துக்கு நல்லதொர் எடுத்துக் காட்டாக, உள்நாட்டில் மட்டுமன்றி வெளிநாட்டிலும் பல்லோராலும் போற்றி வரவேற்கப்பட்டுள்ளது. இளைஞர் அணியில் ஏறத்தாழ 2,000 தொண்டர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டு நன்கு பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளனர். எனக்கு முதன் முதலாக வந்து கொண்டிருக்கும் தகவல்களிலிருந்து, மாநிலத்தின் சமுதாய வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பணி ஆற்ற வல்லவர்கள் என இவர்கள் மெய்ப்பித்து வருகின்றனர் என்பதில் எனக்குப் பூரண நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. தொழில் பயிற்சி நிறுவனங்களில் பயிற்சி பெற்றோருக்கு ரூ. 1,000 தொழில் கடனுதவி அளிக்கும் திட்டமும் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. படித்தவர்களிடையே நிலவியுள்ள வேலையின்மையைப் போக்கும் பொருட்டு, தொழில் முனைவோர்கள் புதிய தொழில்களைத் தொடங்க, இந்திய அரசின் திட்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் இவ்வரசு கருதுகிறது. இதற்கென ரூ. 48 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் ரூ. 20 லட்சம் உள்நாட்டு இயந்திரங்கள் தவணைக் கொள்முதலுக்காக ஒதுக்கப்படும். தொழில் பேட்டைகளுக்காக ரூ. 7½ லட்சம், வணிகப் பேட்டைகளுக்காக ரூ. 5 லட்சம், தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்காக ரூ. 3 லட்சம், தொழில் நுட்பத் தகுதி பெற்றவர்களால் தொடங்கப்படும் புதிய தொழில் முயற்சிகளுக்கு நமது பங்கு மூலதனமாக ரூ. 12.5 லட்சம் ஒதுக்கப்படும். மாநிலமெங்கும் கிராமப் பணித் திட்டங்கள் மூலமாக, பயிற்சி பெறாத தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கவும் நாம் திட்டங்கள் மேற்கொண்டுள்ளோம். வறட்சியால் வாடும் பகுதிகளுக்கென திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது உட்பட கிராமப் பணிகளுக்கான விரைவுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தவும் இந்திய அரசிடமிருந்து நாம் அனுமதி பெற்றுள்ளோம். நடப்பாண்டில் மட்டும், இப் பணிகள் குறித்த மொத்தச் செலவு ரூ. 3.91 கோடியாகும். நாம் தொடங்கியுள்ள மற்றொரு முக்கியமான திட்டம், ரூ. 1.5 கோடி செலவில் தஞ்சாவூர், திருச்சி, தென் ஆர்காடு மாவட்டங்களில் சாலைகள் மேம்பாடு உட்பட அங்காடிகள் கட்டமைப்பு ஏற்படுத்துவது பற்றியதாகும். இம் மாவட்டங்களில் சாலைகள் வளர்ச்சிக்கும், அங்காடி அமைப்புக்கும் நடப்பாண்டில் ரூ. 50 லட்சம் செலவு செய்யப்படும்.

15. திட்டமிட்ட வளர்ச்சி, பெருநகர்ப் பகுதிகளிலும் பல வகையான நெருக்கடிகளை ஏற்படுத்துகிறது என்பதை அரசு அறியும். வேலைவாய்ப்புத் தேடி கிராமங்களிலிருந்து மாநகரை நாடி மக்கள் ஓடிவருவதும் ஓரளவு இதற்குக் காரணமாகும். பெருநகர்ப் பகுதிகளுக்கு வேலையே வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் வகையில், நாட்டுப்புறத்தைப் புதுமைப்படுத்துவதில் தொடர்ந்து நாம் முயற்சிகள் மேற்கொண்டு வருகையில், மாநகருக்குள் முனைக்கும் குடிசை வாழ் பகுதிகள் பிரச்சினையையும் நா. தீர்க்க வேண்டியுள்ளது. சென்ற ஆண்டில் நாம் ஏற்படுத்திய குடிசை மாற்று வாரியம் 7,000 குடிசைகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதில் இதுவரை ரூ. 2.80 கோடி செலவு

1972 சனவரி 24]

செய்துள்ளது; இவ்வாண்டில் ரூ. 3.65 கோடி செலவு செய்யுமென்றும் எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. வருவாய் வாயில்களைப் பெருக்கியும், இந்திய அரசிடமிருந்து உதவி பெற்றும் இவ்வாண்டின் நடவடிக்கைகளை விரிவுபடுத்தக் கருதியுள்ளோம். மத்தியத் துறையிலும் தனியார் துறையிலும் பெருவாரியாக மக்களை வேலைக்கமர்த்திக் கொண்டுள்ள தொழில்கள் தங்களிடம் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்குக் குடிசை மாற்று வாரியம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு இயலும் வகையில் போதிய நிதி வசதியை அளிக்கும் என்றும் நாம் நம்புகிறோம்.

16. அடுத்த இருபது ஆண்டுகளில் சென்னை மாநகரில் வற்படக்கூடிய வளர்ச்சியையும் அவ்வளர்ச்சி காரணமாக உருவாக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளையும் கருத்தில் கொண்டு, பெருநகர் வளர்ச்சித் திட்டம் ஒன்றை நாம் வகுத்துள்ளோம். தயாரிக்கப்பட்டு வரும் மாநில நீண்ட காலத் திட்டத்துடன் இத் திட்டத்தின் விவரங்களை ஒரூங்கிணைக்க வேண்டும். மாநகரத்தின் இடநெரிசலைத் தணிக்கும் வகையில் சென்னை மாநகரவாசு சுற்றிலும் புதிய நகரங்களைத் தோற்றுவித்து, நகர வளர்ச்சிக்கான புதிய வழிமுறைகளை வகுப்பதே இச் சிக்கலுக்குத் தீர்வுகாண நாம் மேற்கொள்ளக் கருதியுள்ள செயல்முறைத் திட்டமாகும். இந்நத விவரங்களில் சில, இந்திய அரசுடன் விவாதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இத் திட்டம் குறித்து உருவான நடவடிக்கை விவரவிலேயே தொடங்க இயலும் என நாம் திண்ணமாக நம்புகிறோம்.

17. அரிசனங்களுக்கும் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கும் பல வசதிகளை அரசு அளித்துள்ளது என்பதை இந்த அவை அறியும். அரிசன நலனுக்கான நிதி ஒதுக்கம் பெருகியுள்ளது. இத் திட்டங்களுக்கென்றே இந்திய அரசு தனிப்பட்ட அளித்து வந்துள்ள உதவி 1969-70-லிருந்து நிறுத்தப்பட்டு விட்டபோதிலும் 1966-67-ல் அரிசன நலனுக்கான மாநில அரசின் நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 3.59 கோடியாக இருக்க, 1971-72-ல் இத் நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 5.32 கோடியாகப் பெருகியுள்ளது பெருமிதத்திற்குரியதாகும். பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்காக மட்டும் 1966-67-ல் மொத்தம் 0.91 கோடி ஒதுக்கியிருக்க, 1971-72-ல் அது ரூ. 3.03 கோடியாக உயர்ந்துள்ளது உவகைக்குரியது.

18. தேசிய நிலையிலும், அனைத்து நாடுகள் நிலையிலும், பொருளாதார அமைப்பில் இருந்து வருகிற பல காரணங்களால் விலைவாசி விவரம் கவலை தருவதாகவே இருந்து வருகிறது. மத்திய அரசு எடுக்கும் முடிவுகளை யொட்டியே விலைவாசி விவரம் அமையும் என்பது முன்னர் நிகழ்த்தப்பட்ட உரைகளிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதனை இந்த அவையும் நன்கு அறியும். இந்த நிலையில் நாம் செய்யக்கூடியதெல்லாம் ஒன்றுதான். உற்பத்தியை இயன்ற அளவு பெருக்குவோம்; அடவியம் ஏற்படின், இன்றி யமையாப் பொருள்கள் விற்பனையைக் கட்டுப்படுத்தி, முறைப்படுத்தும் தடை- முறையைச் செயலுக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய ஏற்பாட்டினை எப்பொழுதும் தயாராக வைத்திருப்போம். வணிகச் சூதாடிகளின் சூழ்ச்சியினால் விலை ஏறி மக்கள் அவதியுறாமல் காப்புடன் இருக்கும் வண்ணம், முடையிருப்புகளை ஏற்படுத்தவும் உணவு தானியங்களும் பிற பொருள்களும் போதிய அளவில் கிடைக்கவும் வலியு செய்யும் பொருட்டு, உணவுப்பொருள் வழங்கல் துறையின் கீழ் தனிப்பட்ட அமைப்பொன்றை உருவாக்கவும் அரசு முடிவெடுத்துள்ளது. அதே நேரத்தில் விலை ஏற்றத்தைத் தடுத்து நிறுத்தி நிலைப்படுத்த, பருத்தி,

[1973 சனவரி 24]

நெட்டிமைப் பருத்தி, உருக்கு, மருத்துப் பொருள்கள் போன்ற தொழிவியல் மூலப்பொருள்களைப் போதிய அளவில் இறக்குமதி செய்ய இந்திய அரசு உரிய காலத்தில் முடிவெடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை நான், இந்த அரசின் சார்பாக வலியுறுத்த விழைகிறேன்.

19. நடைமுறைக்குட்பட்ட ஊதிய-விலை அமைப்பு உருவாக்கப்படுவதற்காக, மாநிலங்களுடன் கலந்து, ஒருங்கிணைந்த விலை-ஊதிய-ஆதாயக் கொள்கை ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த அரசு நம்புகிறது. மத்திய அரசு ஊழியர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்தும் வகையில் எடுக்கப்படும் முடிவுகள் மாநில அரசு ஊழியர்களின் ஊதியத்தை நேரடியாகப் பாதிக்கின்றன என்பதை மத்திய அரசு எப்பொழுதும் நாட்டத்தில் இருந்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற இந்த அரசின் கருத்தை இத் தருணத்தில் மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். மாநில அரசின் நிதிநிலை பெருஞ்சுமைக்குள்ளாகியுள்ளது. மத்திய அரசின் நிதிநிலையைப் போல மாநில அரசின் நிதிநிலை நெகிழ்ச்சித் தன்மை பெற்றதல்ல.

20. நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணைக் குழுவும் மாநிலத் திட்ட ஆணைக் குழுவும், தங்கள் பணியைத் தொடங்கியுள்ளன. நிர்வாக ஆணைக்குழு, அரசு நடைமுறைகளைப் பரிசீலிக்க குழுக்கள் பலவற்றை ஏற்படுத்தியுள்ளது. திட்ட ஆணைக் குழு, மாநிலப் பொருளாதாரத்தின் பல்வேறு கூறுகளை ஆய்ந்தறிவதற்காக பணிக் குழுக்கள் (Task forces) பலவற்றை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இம் மாநிலத்தின் நிர்வாகத்தை காலத்திற்கேற்ற வகையில் சீரமைத்து, பொருளாதார வளம் காண இந்த இரு ஆணைக் குழுக்களின் அறிக்கைகள் பெரிதும் உதவும் என நான் தின்னமாக நம்புகிறேன். மாநிலத் திட்ட ஆணைக் குழு உதயமாகியுள்ளதை, அரசு அமைப்பினுள்ளும் வெளியேயும் உள்ள எல்லாநர்களுமே இந்திய அரசும் மனமுவந்து வரவேற்றுள்ளனர் என்பதும் பிற மாநிலங்கள் பின்பற்றத்தக்க முன்மாதிரியாகப் பாராட்டப்பட்டுள்ளது என்பதும் எனக்குப் பேருவகை அளிக்கின்றது. மாவட்ட நிலையிலும் திட்டங்கள் திட்ட இயலும் என நான் நம்புகிறேன். குறிப்பாக, குறைந்த வருவாய்த் தொகுதியினரின் வருவாயைப் பெருக்குவதற்கும் பொருளாதார வளர்ச்சி வேகத்தை விரைவுபடுத்துவதற்கும் இது உதவியாக அமையும்.

21. இந்த மாநிலத்தின் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்ன அளவினதாக இருக்க வேண்டும் என்பது குறித்து முந்தைய கூட்டங்களில், மத்தியத் திட்ட ஆணைக் குழுவும் இம் மாநில அரசும் உடன்பாடான முடிவுகளை மேற்கொள்ள இயலவில்லை. எனினும், மத்தியத் திட்ட ஆணைக் குழுவுடனும் இந்திய நிதி அமைச்சருடனும் டிசம்பர் 1971-ல் முதலமைச்சர் கலந்து பேசியதன் விளைவாக, இம் மாநிலத்தின் 1972-73 ஆண்டுத் திட்டம் குறித்து உடன்பாடான சில முடிவுகளை மேற்கொள்ள முடிந்தது. நடப்பு ஆண்டுக்கு இம் மாநிலத்தின் உடன்பாடான திட்டத்தின் அளவு ரூ. 115 கோடியாக இருக்குமென்றும் 1972-73 ஆண்டுத் திட்டம் ரூ. 117 கோடி அளவு இருக்குமென்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

22. இந்திய அரசுக்குக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதில் இம் மாநில அரசுக்கு இருந்தாவரும் பெருத்த நிதிச் சுமைபினை நீங்கள் அனைவரும் அறிவிர்கள். ஐந்தாண்டுக் கால அளவில் இந்திய அரசுக்கு நாம் திருப்பிச் கொடுக்க வேண்டிய தொகை ரூ. 154.9 கோடியாகும். ஆனால், இக் கால

1972 சனவரி 24]

அளவில் இந்திய அரசிடமிருந்து நமக்குக் கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கிற தொகை ரூ. 141 கோடிதான். இவ்வாறு நாம் பெறுகின்ற தொகையைவிடத் திருப்பிக் கொடுக்கும் தொகை அதிகமாயிருப்பதே இம் மாநிலத்தை எதிர் நோக்கியுள்ள நிதி நெருக்கடிக்குத் தலையான காரணங்களில் ஒன்றாகும். 1971-72-ஆம் ஆண்டினை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டால், அசல் கணக்கில் நாம் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய தொகை ரூ. 43.03 கோடியாகும். வட்டிக் கணக்கில் கொடுக்க வேண்டிய தொகை ரூ. 21.83 கோடியாகும். இந்திய அரசிடமிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் மத்திய உதவித் தொகை ரூ. 40.40 கோடியுடன் இதனை நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். நமக்குக் கிடைக்கும் உதவித் தொகையைவிட நாம் திருப்பிச் செலுத்தும் தொகை அதிகமாயிருக்கிற இச் சர்க்கோன போக்கினை, முதலமைச்சர் 1971-72 இடைக்கால வாவு-செலவுத் திட்டத்தினைச் சட்ட மன்றத்தின் முன் வைத்துப் பேசுகையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். மாநிலங்களின் கடன்சுமை ஒருங்கு தொகுக்கப் படுவதற்கும், நிதி வகையில் ஆதாயம் அளிக்காத ஆனால் சமூக நீதி அடிப்படையில் செய்ய வேண்டிய செலவுக்காக வாங்கிய கடன் தொகையை மானியமாகக் கருதி கணக்கிலிருந்து கழித்து விடுவதற்காகவும் அல்லது திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு எளிதான கடன்களாக்குவதற்காகவும், அக் கடன் சுமை குறித்து தனி விசாரணை ஒன்றை மேற்கொள்ள மத்திய நிதி அமைச்ச ஆவன செய்யும் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்த முதலீடுகளின் பலன்கள் மாநில அரசுகளுக்குமட்டுமன்றி நாடு முழுவதற்குமே கிடைப்பதால், இவ்வாறு செய்வது நகவும் பொருத்தமும் உடையதாகும்.

23. குறுகிய இக் கூட்டத் தொடரில், சட்டப்பியற்றும் பணி பெருமளவில் இல்லை யென்றாலும், முக்கியமான அரசியலமைப்பு (ஒருபத்தைந்தாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு சட்டமன்றத்தின் ஏற்புக்கு வரும்

24. நமது மக்கள் அனைவரின் குறைந்த அளவுத் தேவைகளையேனும் நிறைவு செய்வதற்காக, நமது முன்னேற்றப் பாதையில் நாம் நெடுந்தொலைவு சென்றாக வேண்டும் என்பதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் அனைவரும் அறிவர். உங்கள் அனைவருடைய கூட்டு முயற்சி மூலமாகவே, இக் கடுமையான பணியை நிறைவேற்ற முடியும். ஜனநாயகக் கொள்கையினை இம் மாமன்றம் எப்போதுமே பொன்னே போல் போற்றி வந்துள்ளது; ஒழுங்கமைந்த அறிவார்ந்த ஜனநாயக அமைப்புக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாக விது திகழ்ந்து வந்துள்ளது. நீங்கள் அரசுடன் தொடர்ந்து ஒத்துழைப்பதற்காகவும் நல்ல வகையில் புரிந்துகொண்டு நல்லாதாவு நல்குவதற்காகவும் உங்கள் அனைவருக்கும் நான் நன்றிக்கடன் பட்டுள்ளேன். இதே கொள்கைகளைக் கட்டிக்காப்பதற்காகவும் மக்களின் நல்வாழ்வுக்காகவும் நாட்டு ஆக்கப் பணிகளில் அதே துடிப்புடனும் எழுச்சி யுடனும் ஆர்வத்துடனும் நீங்கள் மீண்டும் ஈடுபடுவீர்கள் என்பதிலும் இம் மாமன்றத்தின் உயரிய மாயுகளைப் போற்றிக் காப்பதில் ஒருவருக்கொருவர் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பணியாற்றுவீர்கள் என்பதிலும் எனக்கு உள்ளளவு ஐயமும் இல்லை. “உங்கள் நன் முயற்சிகள் வெற்றிகளைக் குவித் திடுக!” என்று இதயம் கலந்த நல் வாழ்த்துக்களை வழங்குகிறேன்.

